

C/2024/3097

8.5.2024

STENOGRAMA DEZBATERILOR DIN 13 NOIEMBRIE 2017

(C/2024/3097)

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2017-2018

Ședințele dintre 13 și 16 noiembrie 2017

STRASBOURG

Cuprins	Pagina
1. Reluarea sesiunii	3
2. Deschiderea ședinței	3
3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente: a se vedea procesul-verbal	3
4. Alegerea unor vicepreședinți ai Parlamentului European (termen de depunere a candidaturilor): consultați procesul-verbal	3
5. Componența Parlamentului: a se vedea procesul-verbal	3
6. Componența comisiilor și a delegațiilor: a se vedea procesul-verbal	3
7. Rectificare (articolul 231 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal	3
8. Semnarea actelor adoptate în conformitate cu procedura legislativă ordinară (articolul 78 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal	3
9. Negocieri înaintea primei lecturi a Parlamentului (articolul 69c din Regulamentul de procedură)	3
10. Continuări ale avizelor și rezoluțiilor Parlamentului: a se vedea procesul-verbal	5
11. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal	5
12. Întrebări cu solicitare de răspuns oral (depunere): consultați procesul-verbal	5

Cuprins	Pagina
13. Ordinea lucrărilor	5
14. Tipologiile teritoriilor (Tercet) (dezbateri)	8
15. Recunoașterea calificărilor profesionale în domeniul navigației interioare (dezbateri)	15
16. Salvarea de vieți omenești: sporirea siguranței autovehiculelor în UE (dezbateri)	21
17. Persecutarea creștinilor în lume (dezbateri)	34
18. Protejarea habitatelor marine de coastă: cazul speciei Posidonia oceanica (dezbateri)	52
19. Utilizarea instrumentelor politicii de coeziune de către regiuni pentru a răspunde schimbărilor demografice (dezbateri)	61
20. Planul de acțiune privind serviciile financiare cu amănuntul (prezentare succintă)	68
21. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante	71
22. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal	78
23. Ridicarea ședinței	78

STENOGRAMA DEZBATERILOR DIN 13 NOIEMBRIE 2017**PRESIDENZA DELL'ON. ANTONIO TAJANI***Presidente***1. Reluarea sesiunii**

Presidente. – Dichiaro ripresa la sessione del Parlamento europeo interrotta giovedì 26 ottobre 2017.

2. Deschiderea ședinței

(La seduta è aperta alle 17.05)

3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente: a se vedea procesul-verbal**4. Alegerea unor vicepreședinți ai Parlamentului European (termen de depunere a candidaturilor): consultați procesul-verbal****5. Componența Parlamentului: a se vedea procesul-verbal****6. Componența comisiilor și a delegațiilor: a se vedea procesul-verbal****7. Rectificare (articolul 231 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal****8. Semnarea actelor adoptate în conformitate cu procedura legislativă ordinară (articolul 78 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal****9. Negocieri înaintea primei lecturi a Parlamentului (articolul 69c din Regulamentul de procedură)**

Presidente. – La commissione LIBE ha deciso di avviare negoziati interistituzionali a norma dell'articolo 69 quater, paragrafo 1, del regolamento. Le relazioni che costituiscono i mandati per tali negoziati sono disponibili sulla pagina web della plenaria e i loro titoli saranno pubblicati nel processo verbale della seduta.

Ai sensi dell'articolo 69 quater, paragrafo 2, un numero di deputati o uno o più gruppi politici pari almeno alla soglia media possono chiedere per iscritto, entro la mezzanotte di domani martedì 14 novembre, di porre in votazione la decisione sull'avvio dei negoziati.

Qualora non sia presentata una richiesta di votazione in Aula in merito alla decisione sull'avvio dei negoziati, entro il termine suddetto, la commissione LIBE potrà iniziare i negoziati.

Cristian Dan Preda (PPE). – Mulțumesc, domnule președinte, v-am cerut să intervin pentru că aș vrea să vă semnalez faptul că recent în Ucraina a fost adoptată o nouă lege a educației. Este o lege care anulează drepturi. Între aceste drepturi anulate și cele pentru comunitățile de români care pierd libertăți de care dispuneau. E vorba de dreptul la educație în limba română. Vor putea învăța în această limbă doar în primii patru ani de școală și nu mai târziu. Româna e una dintre limbile europene și cred că Ucraina a făcut o mare greșeală anulând aceste drepturi. V-aș ruga să interveniți și dumneavoastră pe această temă pentru ca Ucraina să repare greșeala făcută.

Andrea Bocskor (PPE). – Mr President, I would also like to support Mr Preda in raising the issue of the recently-adopted new law on education in Ukraine and its Article 7, which determines the language of education and which restricts the existing rights of national minorities at secondary and higher level to get education in their mother tongue. The Article limits existing rights and eliminates well-functioning minority language school systems, which have worked very well so far.

I do not think that Parliament has dealt with this issue with adequate attention. I would therefore kindly like to ask you, Mr President, to address the issue, because preserving language diversity is a European value and the right to a mother tongue is a basic human right. So I would like to ask you to consider this question and to deal with it very carefully.

Janusz Lewandowski (PPE). – Mr President, this is now a sort of dismal tradition when we start the plenary in Strasbourg. We are confronted with the news of new human disasters and natural catastrophes. This time it is the terrible earthquake in Iran and Iraq, with a death toll of hundreds. As Chair of the Delegation for Relations with Iran, I am coming forward immediately with a letter of deep condolences to be sent to the people of Iran. Whatever the politics of contemporary Iran, this is a matter of human solidarity and it is at your discretion, Mr President, how to express our compassion – the compassion of the European Parliament – for the people affected.

(Applause)

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας πληροφορήσω και να πληροφορήσω και το σώμα ότι η Τουρκία και το κατοχικό καθεστώς συνεχίζουν να απαγορεύουν τη μεταφορά ανθρωπιστικής βοήθειας στους ηρωικούς εγκλωβισμένους συμπατριώτες μου, οι οποίοι επί 43 χρόνια αρνούνται να εγκαταλείψουν τη γη και τα σπίτια τους. Είναι μια απαράδεκτη, αποκάλυπτη και προκλητική ενέργεια που παραβιάζει ανθρώπινα δικαιώματα, παραβιάζει τη συνθήκη που υπογράφηκε με τη Συμφωνία της Τρίτης Βιέννης αλλά και κάθε αρχή του Διεθνούς και Ευρωπαϊκού Δικαίου.

Είναι αδιανόητο σήμερα, το 2017, να συνεχίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση να στηρίζει με προενταξιακή βοήθεια και με άλλες διευκολύνσεις αυτήν τη χώρα που δεν σέβεται καμία αρχή εντός και εκτός Τουρκίας. Οφείλουμε να αναλάβουμε πρωτοβουλία και να στείλουμε ένα σαφές και ξεκάθαρο μήνυμα: συμπεριφορές όπως αυτή της Τουρκίας, που παραβιάζουν αρχές και αξίες, που παραβιάζουν τις ευρωπαϊκές αρχές και τα ιδεώδη μας, δεν μπορούν να γίνουν ανεκτές από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Presidente. – Per quanto riguarda il problema della tutela delle lingue usate da minoranze della popolazione dell'Ucraina, avendo ricevuto non soltanto la sollecitazione qui in quest'Aula, ma anche lettere di protesta da parte di molti parlamentari, scriverò oggi stesso una lettera a Poroshenko per chiedergli chiarimenti e chiedendo di rispettare le minoranze linguistiche, soprattutto quelle che parlano lingue europee. Inoltre, gli dirò dell'incontro che avrò la prossima settimana, in occasione del Vertice sui paesi dell'Est, e gli solleverò il problema brevi manu. Quindi, gli dirò quello che scriverò nella lettera – già tra stasera e domani mattina partirà una lettera indirizzata a Poroshenko –, facendomi carico delle sollecitazioni che sono venute dai parlamentari che tutelano, giustamente, le minoranze linguistiche.

Per quanto riguarda l'Iran, ho già inviato due lettere di solidarietà e di condoglianze ai capi di Stato dei due paesi colpiti dal terremoto.

Per quanto riguarda la Turchia, anche lì, purtroppo, ci sono state anche l'altro giorno manifestazioni a tutela e in difesa dei diritti dei detenuti politici. Sappiamo qual è la situazione in questo paese, anche per quanto riguarda la minoranza greca, è soprattutto quella di Famagosta che vive in situazione di difficoltà, e chiederemo chiarimenti all'ambasciatore turco per sapere cosa si può fare.

La prego di far avere al mio Gabinetto tutte le informazioni necessarie e poi chiederemo all'ambasciatore turco di non impedire l'invio di materiale alimentare alle popolazioni greche che vivono nel nord dell'isola.

Janusz Korwin-Mikke (NI). – Panie Przewodniczący! Chciałbym zwrócić uwagę na to, że jeżeli mówimy o Ukrainie, to tam trwa walka pana Michała Saakaszwili – znanego mi zresztą osobiście – z biurokracją i, o ile odniósł on duży sukces w Gruzji w walce z biurokracją i z korupcją, o tyle na Ukrainie stawia mu się rozmaite przeszkody. Ostatnio zatrzymano jego syna, i wydaje mi się, że Parlament powinien się zainteresować tym, co się na Ukrainie dzieje z panem Saakaszwilim.

10. Continuări ale avizelor și rezoluțiilor Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

11. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

12. Întrebări cu solicitare de răspuns oral (depunere): consultați procesul-verbal

13. Ordinea lucrărilor

Presidente. – Il progetto definitivo di ordine del giorno, fissato alla Conferenza dei presidenti, ai sensi dell'articolo 149 del regolamento, nella riunione di mercoledì 8 novembre 2017, è stato distribuito. Sono state presentate le seguenti proposte di modifica:

Lunedì

Il gruppo ENF ha chiesto di aggiungere come primo punto all'ordine del giorno di lunedì pomeriggio, cioè di oggi, le dichiarazioni del Consiglio e della Commissione sul terremoto in Iran e in Iraq.

Do la parola all'on. Franz Obermayr per presentare la richiesta a nome del suo gruppo.

Franz Obermayr, im Namen der ENF-Fraktion. – Herr Präsident! Kondolenzschreiben sind gut, allerdings ist Hilfe besser. Es betrifft eine Region auf beiden Seiten der Grenze: Irak und Iran. Bei einer Erdbebenstärke von 7,3 auf der Richterskala sind beide Regionen betroffen.

Es sind auf iranischer Seite ca. 340 Todesopfer und 4 000 Verletzte zu beklagen. Die Städte Erbil, Halabdscha und Duhok auf kurdischer Seite in Irak sind ebenfalls stark betroffen. Ich glaube, das Ausmaß der Katastrophe ist nicht bekannt, und ich glaube, wir sollten darüber sprechen, in welcher Form die Union hier auf beiden Seiten eingreifen sollte.

Ich glaube, es wäre eine gute Art und Weise für die Union, hier tätig zu werden, nicht nur humanitär, sondern natürlich auch in einer ordentlichen diplomatischen Vermittlerrolle. Denn diese Region ist ohnedies nicht sehr stabil, und genau dieses Erdbeben kann zur weiteren Destabilisierung beitragen. Hier kann die Union einen wesentlichen Beitrag zur Hilfe in dieser Notsituation leisten und helfen.

(Il Parlamento respinge la richiesta)

Presidente. – Il gruppo ENF ha chiesto di aggiungere come primo punto all'ordine del giorno di lunedì pomeriggio le dichiarazioni del Consiglio e della Commissione sulle proteste del lunedì nero in Sudafrica.

Do la parola all'on. Atkinson per formulare la richiesta a nome del suo gruppo.

Janice Atkinson, on behalf of the ENF Group. – Mr President, last week the ENF Group put forward the situation in South Africa as one of the topics for urgent debate on cases of breaches of human rights. Unfortunately, this proposal was rejected, but the situation remains extremely serious. I was in South Africa on Monday 30 October, when thousands of South Africans were standing up to crime. They were mourning together, wearing black, in memory of those who have died in violent crimes, including farmers. At least 72 people have died in farm attacks in South Africa since the start of this year.

Being a farmer in South Africa is one of the most dangerous professions in the world and it is not just farmers who are at risk. Every day, an average of 52 people are murdered in South Africa, and there are huge concerns about the functioning of the police. Strangely enough, this does not seem to be an issue for the international community. My proposal is to have a debate on this issue, on a statement from the Commission and the Council, as the first item on the agenda this evening. However, I do not actually hold out much hope because Members are just going to vote against it because it is us.

Think about the human rights atrocities that are happening across the globe – and that includes South Africa – and I challenge you to turn down this proposal!

(Il Parlamento respinge la richiesta)

Presidente. – Per la giornata di martedì, vi comunico che:

Il gruppo EFDD ha chiesto di aggiungere come secondo punto all'ordine del giorno di martedì mattina le dichiarazioni del Consiglio e della Commissione sulla situazione in Catalogna. Di conseguenza la relazione dell'on. Sehnalová sulla cooperazione tra le autorità nazionali responsabili dell'esecuzione della normativa che tutela i consumatori sarà spostata a martedì pomeriggio e votata mercoledì.

Do la parola all'on. Carver per formulare la richiesta del suo gruppo.

James Carver, on behalf of the EFDD Group. – Mr President, whilst many in this place wish that the democratic tragedy which has befallen Catalonia would just go away, this is not the time to act like the proverbial ostrich by burying our heads in the sand. We have witnessed the blatant misuse of the European Arrest Warrant for political purposes, something that my party, UKIP, has warned about for many years.

If this Parliament really does have any teeth, then colleagues will vote in support of my motion to add a debate on the situation of democracy and the rule of law in Spain to this week's agenda. If we do not do so, then never again will Members have the moral right to preach about self-determination and democratic rights, not least when the situation in Malta and Poland will be debated this week. So the argument for refusing on the grounds of avoiding interference in the home affairs of a Member State does not stand. What is good for the goose must be good for the gander, as we say in my country.

As I have said before, the eyes of the world are on us and it is high time to put the concerns of the Catalonian people before the internal politics of some of the political groups in this Chamber. I also call for this vote to be roll-called.

Esteban González Pons, en nombre del Grupo PPE. – Señor presidente, el señor Carver es un promotor del *brex*it. Por lo tanto, no tiene que extrañarnos que promueva cuantos debates pueda que dividan a la Unión Europea. Ese no es nuestro caso. Nosotros no vamos a votar su propuesta, pero le voy a dar dos argumentos más.

La orden de detención europea... *(el presidente llama al orden)*...Apelan a la democracia los que no saben ni siquiera escuchar. Deberían aprender primero a escuchar y, después, utilizar el nombre de la democracia.

La orden de detención europea la emite un juez; la ha emitido un juez en España. Y la resuelve un juez; la va a resolver un juez en Bélgica. Ni este Parlamento ni ningún Parlamento es quién para decirle a un juez lo que debe hacer. Si empezamos a censurar a los jueces en este Parlamento, vamos a acabar con la división de poderes en Europa. Ni tenemos por qué criticar lo que hace un juez en España, ni tenemos por qué condicionar lo que va a hacer un juez en Bélgica. Dejemos que los jueces resuelvan por sí mismos sin decirles en el Parlamento lo que tienen que hacer. Eso no es la democracia.

Y termino, señor presidente, con un segundo argumento. En Cataluña hay una campaña electoral. El 21 de diciembre habrá unas elecciones decisivas. Todos se presentan y todos pueden votar. No condicionemos las elecciones desde este Parlamento. Permitamos que cada país y cada región tengan su autonomía. No impongamos Europa, y menos a petición de los que quieren destruirla.

(Il Parlamento respinge la richiesta)

Presidente. – Il gruppo Verts/ALE ha chiesto di aggiungere come secondo punto all'ordine del giorno del pomeriggio le dichiarazioni del Consiglio e della Commissione sul pilastro sociale. La discussione dovrebbe concludersi con una risoluzione.

Do la parola all'on. Lamberts per formulare la richiesta a nome del suo gruppo.

Philippe Lamberts, au nom du groupe Verts/ALE. – Monsieur le Président, ce vendredi 17 novembre, se réunira à Göteborg un sommet consacré exclusivement à la question de l'Europe sociale.

Nos concitoyens en ont un petit peu ras-le-bol d'entendre parler de cette Europe sociale sans jamais en voir de manière très crédible les réalisations, tant la compétition reste le modèle dominant entre les systèmes sociaux et entre les systèmes fiscaux.

Je pense qu'il serait tout à fait contre-indiqué que ce Parlement ne s'intéresse pas à ce sommet et, en particulier, avant que ce sommet n'ait lieu. Bien sûr, on pourra en débattre à loisir lorsque les faits seront passés, mais je pense que si ce Parlement veut se montrer un petit peu adulte, il lui appartient d'indiquer les orientations que devrait prendre ce sommet.

C'est pourquoi notre groupe demande que ce débat ait lieu cette semaine-ci. Il pourra aussi avoir lieu ensuite, mais il est absolument important que nous puissions donner nos orientations avant que le sommet ne se réunisse.

Maria João Rodrigues, au nom du groupe S&D. – Monsieur le Président, notre groupe est très clair sur l'importance de cette opération qui aura lieu cette semaine à Göteborg et nous sommes fiers que le Parlement y soit représenté par une importante délégation, sur la base du rapport adopté à une très large majorité au Parlement en janvier 2017.

Nous sommes très clairs sur ce point, mais je partage aussi complètement les préoccupations du groupe des Verts et de M. Lamberts, lorsqu'il dit que ce socle doit être effectivement mis en œuvre.

J'ai également le plaisir d'annoncer que le groupe S&D entend demander l'ouverture d'un débat sur cette mise en œuvre immédiatement après la proclamation de Göteborg, autrement dit lors de la séance de décembre. Nous allons présenter formellement cette proposition pour nous assurer d'obtenir ce débat en décembre.

Nous considérons donc que le débat est important, mais qu'il sera plus utile de le mener en décembre que maintenant. Quoiqu'il en soit, nous serons bien représentés cette semaine, au sommet de Göteborg.

Le Président. – Monsieur Lamberts, vous confirmez votre *(inaudible)*. Bien sûr, alors...

Philippe Lamberts, au nom du groupe Verts/ALE. – Monsieur le Président, l'un n'empêche pas l'autre. Quand le Conseil européen se réunit, nous en débattons avant et nous en débattons après. Je pense que pour un sommet de cette importance, c'est bien la moindre des choses que l'on puisse faire.

(Il Parlamento respinge la richiesta)

Presidente. – Il gruppo EFDD ha chiesto che una dichiarazione della Commissione sulla negazione dell'accesso al tribunale dei diritti umani per i dipendenti delle organizzazioni internazionali sia aggiunto come quarto punto nel pomeriggio dopo la relazione Andrikiene e Fleckenstein. La discussione sarà conclusa da una risoluzione.

Do la parola all'on. Batten per presentare la richiesta a nome del suo gruppo.

Gerard Batten, on behalf of the EFDD Group. – Mr President, there is a human rights abuse occurring within the borders of the European Union itself. EU citizens who work for the European Patents Office are in dispute with the EPO but are being denied legal redress. This is a contravention of their most basic human right.

Courts in Germany and the Netherlands have found substance in their claim, but the EPO hides behind its sovereign immunity to avoid coming to terms. Now this is bad enough, but the EU is about to hand over judicial functions to the EPO under the Unified Patent Convention.

We have to establish that no organisation within the EU has the right to abrogate observance of citizens' basic human rights. So I urge the House to support this motion for a debate, and I believe that you are going to grant a roll-call vote, Mr President, to decide whether this is added to the agenda or not.

(Il Parlamento respinge la richiesta)

Presidente. – L'ordine del giorno rimane immutato.

(L'ordine dei lavori è così fissato)

VORSITZ: EVELYNE GEBHARDT

Vizepräsidentin

14. Tipologiile teritoriilor (Tercet) (dezbateri)

Die Präsidentin. – Als erster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über den Bericht über den Vorschlag für eine Verordnung des Europäischen Parlaments und des Rates zur Änderung der Verordnung (EG) Nr. 1059/2003 in Bezug auf die territorialen Typologien (Tercet) von Iskra Mihaylova im Namen des Ausschusses für regionale Entwicklung (COM(2016)0788 – C8-0516/2016 – 2016/0393(COD)) (A8-0231/2017).

Искра Михайлова, докладчик. – Уважаема г-жо Председател, уважаема г-жо Комисар, в принципите за политиката на сближаване за периода 2014-2020 г. се подчертава, че подходът за насърчаване на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж трябва да отразява ролята на градските агломерации и на градските, селските и крайбрежните райони и да отчита връзките между селските и градските райони в Европейския съюз.

Евростат публикува европейската статистическа информация на регионално ниво в редица статистически области в съответствие с Регламент (ЕО) № 1059/2003 за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели. Тази информация се използва широко в контекста на регионалната политика на Европейския съюз.

През последните години Евростат разшири обхвата на публикуваната статистическа информация, като включи определени териториални типологии, за да отговори на нарастващата потребност от релевантна информация. Комисията определи тези териториални типологии в сътрудничество с Организацията за икономическо сътрудничество и развитие и прие методология за създаването и поддържането им, по-специално за степента на урбанизация, включително и определянето на градски агломерации.

Настоящият регламент обаче все още не обхваща териториалните типологии и настоящото предложение, което разглеждаме днес, взема мерки по този проблем. Предложението би позволило агрегиране на данни въз основа на типологиите. Например, може да бъде сравняван brutният вътрешен продукт в селските и градските райони и заетостта може да бъде измервана според нивото на урбанизация.

Предложението има за цел установяване на правно признаване на териториалните типологии, включително определението за градски агломерации, за целите на европейската статистика. Въведени са и необходимите за изчисляването на териториалните типологически и статистически координатни мрежи, основани на разпределението и гъстотата на населението в отделните клетки на координатната мрежа, които служат за основа за изчисляване на териториалните типологии. Пояснява се и ролята и наименованията на местните административни единици, ниво LAU. Предложението съдържа и разпоредби, които предоставят правомощия на Комисията да приема делегирани актове за адаптиране на класификацията NUTS.

Комисията по регионално развитие в Европейския парламент, като има предвид необходимостта от промени, детайлизиране и актуализиране на класификацията на териториалните единици, за нуждите на събиране, обобщаване и разпространяване на регионална статистическа информация, прие предложеното досие с опростена процедура, без допълнения от Комисията. По време на триалого технически подобрения, предложени от Съвета, бяха приети и от Съвета, и от Парламента, и от Европейската комисия.

Има две предварителни условия, които трябва да бъдат подчертани, когато се разглежда това досие. Предложените промени и подобрения в типологията не предопределят идентифицирането на специални области за интервенция на политиката на Европейския съюз. Някои от предложените териториални типологии вече се използват. Предложената система е по-гъвкава и предлага мрежа от типове региони на ниво NUTS и на ниво LAU в комбинация и дава възможност за събиране, анализиране и разпространяване на статистически данни за разграничаване на градски, селски, градски с допълнения ареали, метрополи, предградия. Изграждането на статистически мрежи на ниво Европейски съюз ще позволи хармонизиране на събиране и анализиране на данните.

Освен това, се въвеждат определени терминологично обосновани определения като „градски центрове“, „урбанизирани клъстери“, „селски мрежи“, „градски райони“, „гъстонаселени райони“, „градове и гъстонаселени райони“, „градове и предградия“. Не се предвижда никакъв ефект върху бюджета на Европейския съюз и аз като докладчик предлагам на Парламента да приеме предложението на Комисията.

Marianne Thyssen, *Member of the Commission*. – Mr President, rapporteur, honourable Members, I wish to thank, first of all, the rapporteur Ms Mihaylova, and the shadow rapporteurs for their constructive approach to the proposal.

Following fruitful cooperation between the three institutions, in particular at the trilogue, I believe we have reached our common objective. Regions in the European Union are very diverse. We see that regions with urban characteristics sometimes work very differently from rural regions and face different challenges. While urban regions often offer better economic opportunities and infrastructure, they might face problems like pollution, traffic congestion, crime and overcrowding. Rural regions, on the other hand, often lack infrastructure. These differences can also be observed when it comes to coastal regions, in which a large share of GDP is generated by the blue or ocean-centric economy.

Tercet will help our understanding of these phenomena by aggregating pre-existing data by typology. By doing so, it will back socio-economic territorial analysis and help to shape good evidence-based policy. The proposal is quite timely as it, for instance, includes a definition of cities that helps support the implementing of the urban agenda and city-focused policy. As of now, there is no agreed legal definition of what a city actually is in Union law and this, as we all know, hinders a common understanding of the term and leads to the risk that we might not speak about the same thing when we talk about cities.

To ensure a harmonised use of the term and a consistent application, it is vital that we achieve an unambiguous interpretation of the concept of cities, and of course the same applies for rural areas.

Андрей Новаков, *от илето на групата PPE*. – Г-жо Председател, на първо място искам да поздравя г-жа Михайлова за усърдната ѝ работа по този доклад. Когато говорим за териториални типологии, аз считам, че ни трябва още по-детайлна и подробна съпоставима информация, с която да знаем точното ниво на развитие на всеки един регион, градска агломерация, град или малко населено място. Това ще ни помогне да прецизираме по-добре законодателството и да подберем по-добрата политика за дадено населено място.

Вярвам, всички ще се съгласите с мен, че всеки регион има специфики, които изискват индивидуален подход. Казвайки това, аз вярвам, че след 2020 г. финансирането на кохезионната политика трябва да влигне машаба си до ниво NUTS3. Не бива да допускаме малки населени места да стават заложници на големи и развити градове близо до тях и заради това да са недопустим бенефициент по оперативните програми. Нещо повече, трябва да допълним още критерии към подхода ни за финансиране: ниво на развитие на инфраструктурата и социален индекс, а не само брутен вътрешен продукт.

Нещо повече, когато важен транспортен коридор за Европейския съюз минава през даден регион, аз считам, че основната тежест за финансирането трябва да попада върху Европейския съюз. Не можем да разчитаме, че малки населени места могат поравно да съфинансират големи проекти както всички останали бенефициенти.

Tonino Picula, *u ime kluba S&D*. – Gospođo predsjednice, čestitke izvjestiteljici na poticajnom izvješću. Znamo da Eurostat objavljuje široki spektar regionalnih statističkih podataka u skladu s Uredbom o uspostavi zajedničkog razvrstavanja prostornih jedinica za statistiku, popularnije kazano NUTS.

Ti se statistički podaci naširoko koriste u donošenju odluka na razini regionalne politike Europske unije i pri određivanju vrste potpore iz Kohezijskog fonda, za koju se Europske regije mogu prijaviti. Aktualna uredba o NUTS-u još ne obuhvaća prostorne tipologije, to se pitanje rješava ovim prijedlogom. Prostorne tipologije također su upotrebe u Europskom statističkom sustavu, osobito stupanj urbanizacije i definicija gradova. Primjer za to je utvrđivanje uvjeta za financiranje iz Europskog fonda za regionalni razvoj, za provedbu inovativnih mjera u većim i manjim gradovima ili predgrađima. Međutim, ESS još uvijek službeno ne priznaje te tipologije zbog njihova neodređenog pravnog statusa.

U obrazloženju prijedloga Komisije s pravom se navodi da teritorijalne tipologije imaju veliki utjecaj na regionalne politike, one pružaju korisne dokaze koji mogu pomoći u oblikovanju adekvatnih prijedloga i integriranih teritorijalnih pristupa. Tako bi se pravilno uvažila raznolikost regija Europske unije. Potrebno nam je više statističkih podataka zbog neprijeporno značajnih razlika među vrstama teritorija, koje nisu uvijek jednake u državama članicama. Odgovarajući na tu potrebu, predložena regulacijom se cilja legalno prepoznati regionalne tipologije na razini NUTS 3, lokalnih upravnih jedinica i mrežnih ćelija, kako bi ih integrirala u postojeću NUTS Uredbu. Predložene teritorijalne tipologije oznake uglavnom su: urbana, ruralna, gradska i obalna područja. To će omogućiti tematskim statističkim propisima i *poles* inicijativama da putem teritorijalnih tipologija prikupljaju europske statistike da bi djelotvorno odredile potrebe pojedinih područja na način utemeljen na činjenicama.

Podržavam inicijativu koja dakle hoće ustanoviti prostorne tipologije za potrebe Europske statistike, time bi se na osnovu definicije i statističkih kriterija osigurala usklađena i transparentna primjena na razini Europske unije i država članica. Međutim, podjela na gradove, ruralna, urbana i obalna područja nije sveobuhvatna, bila je ovo izvrsna prilika da se prostornim tipologijama priznaju i europski otoci na kojima živi više od 17 milijuna stanovnika i čiji poseban status je već priznat člankom 174. Lisabonskog sporazuma.

Otočani s pravom postavljaju pitanje kako se uopće mogu kreirati adekvatne politike za otoke ako njihov status nije teritorijalno priznat. Jedan od velikih problema svih inicijativa koje pokušavamo provesti je nedostatak statističkih podataka na kojima bi ih zasnovali. Primjena statistike na razini otoka omogućila bi temeljit pregled karakteristika tih područja, od kojih su mnoge zajedničke, neovisno o zemljopisnom položaju, veličini ili razini razvijenosti otoka. Takvi bi podaci trebali biti usporedivi s ostalim područjima tipologije i uvelike bi olakšali razvoj ciljanih odredbi zakonodavstva Europske unije kad god je to potrebno.

Inzularnost kao faktor koji povećava troškove transporta, umanjuje sigurnost opskrbe energijom, otežava pristup obrazovanju i značajno ograničava pristup tržištu rada, svima koji žive na otocima je jako dobro poznat pojam – vrijeme je da ga uvažimo na europskoj razini.

Usvajanje ovog Prijedloga je dobar korak naprijed, ali na njegovom poboljšavanju moramo nastaviti raditi kako bi zaista u praksi dokazali ujedinjenost u našoj teritorijalnoj različitosti.

Ruža Tomašić (ECR), u ime kluba ECR. – Gospođo predsjednice, prostorne tipologije koje se godinama koriste ovom će uredbom biti uvrštene u pravni sustav Unije pa ćemo u budućnosti moći računati na točniju statistiku prema kojoj se kroje brojne europske politike.

Vjerujem da će to dovesti do preispitivanja nekih dosadašnjih statističkih podjela kako bi se još bolje koristila sredstva iz fondova.

Uzet ću primjer Hrvatske koja je podijeljena u dvije NUTS II regije i to na način da su neki od najsiromašnijih krajeva panonske Hrvatske stavljani u istu regiju s najrazvijenijim sjeverozapadnim dijelom zemlje, čime im je otežan pristup fondovima. Naravno, to se mora ispraviti.

Zadovoljna sam jer će ovim prijedlogom neke neupravne jedinice moći odstupati od utvrđenih pragova uslijed posebnih zemljopisnih, socioekonomskih, povijesnih, kulturnih ili ekoloških okolnosti.

To je posebno važno za otoke kojima moramo dodatno olakšati sudjelovanje u fondovima kako bismo spriječili daljnju depopulaciju i smanjili ekonomsku marginalizaciju otočkog stanovništva.

Ivan Jakovčić, u ime kluba ALDE. – Gospođo predsjednice, htio bih se na početku svakako zahvaliti poštovanoj kolegici Iskri Mihaylovoj, predsjednici Odbora za regionalni razvoj, na njezinom doprinosu u ovom izvještaju i na tome što nas je upoznala s namjerama Komisije. I naravno, htio bih odmah istaknuti svoju podršku ovom koraku naprijed, koji Komisija želi učiniti ovim aktom te istaknuti tri principa za koja smatram da su zaista važna i ugrađena u ovaj dokument, a to su preciznost u podacima, usklađenost u pristupu terminologiji, usporedivost kad govorimo, na primjer, o bruto domaćem proizvodu.

Dakle, svi ti principi su za mene iznimno važni i zato vjerujem da će na ovaj način teritorijalne tipologije koje imamo, kao prijedlog novog koncepta na neki način, zaista ugledati svjetlo dana na daleko bolji način nego što je to danas. Ja imam neka iskustva o tome kao svojedobno istarski župan. Znam kakvi su problemi u podjeli regija na NUTS regije i kakva je situacija bila npr. u našoj zemlji, u Hrvatskoj, kada smo Hrvatsku dijelili, pokušali napraviti pravednu podjelu NUTS regija. Tu imamo zaista ozbiljnih problema.

I zato podržavam i ovo uvođenje lokalne upravne jedinice jer vjerujem da će se na taj način još bolje moći voditi kohezijska politika i da ćemo imati bolje podatke, precizniju statistiku da bismo mogli donositi bolje odluke i bolje i više pomoći raznim regijama, raznim gradovima koji tu pomoć i te kako trebaju.

Ono što želim na kraju istaknuti su dvije stvari. Prvo, želim ponuditi Komisiji iskustva koja Hrvatska ima kad govorimo o prikupljanju podataka u turizmu. Turizam je bitan za Hrvatsku, ali Hrvatska ima odlično iskustvo u prikupljanju podataka kada govorimo o turističkoj industriji. I drugo, nemojmo zaboraviti, ciljevi kohezijske politike još nisu uspješni. Mi nismo još ostvarili kohezijsku politiku kako treba u našem Parlamentu i zato pozivam Komisiju da i ovom prilikom učini sve da kohezijska politika bude bolja nego što je danas.

Younous Omarjee, au nom du groupe GUE/NGL. – Madame la Présidente, Madame la Commissaire, cette nouvelle modification des unités territoriales infranationales vient redéfinir le maillage territorial des niveaux infrarégionaux en les délimitant notamment en zones urbaines, périurbaines et rurales, et en intégrant les nouveaux pôles métropolitains qui se font jour.

Tout cela est très bien et semble ouvrir la voie à une politique urbaine renforcée pour la future politique de cohésion post-2020. J'espère cependant que tous ces efforts réalisés pour établir une nouvelle grille de lecture territoriale, dont l'utilité ne fait aucun doute, seront également accompagnés de données statistiques, elles aussi renforcées et toujours plus précises, concernant notamment le maillage des inégalités sociales à l'échelle de l'Union européenne ainsi que concernant la pauvreté urbaine – données qui manquent cruellement dans le 7e rapport de la cohésion et sans lesquelles il est bien difficile d'analyser la façon dont les politiques européennes satisfont l'objectif de cohésion.

Je pense que ces données nous aideront à défendre la politique de cohésion si souvent attaquée actuellement.

Rosa D'Amato, *a nome del gruppo EFDD*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la Commissione propone di apportare modifiche all'attuale normativa sulle tipologie territoriali e dà riconoscimento giuridico ad esse, compresa una definizione delle città, ai fini delle statistiche europee.

Accolgo con favore questa proposta perché ciò consentirebbe di aggregare i dati in base alle tipologie, e dunque si potrebbe confrontare il PIL delle zone rurali e delle zone urbane e misurare l'occupazione a seconda del grado di urbanizzazione. Queste informazioni sono importanti al momento di pianificare le future politiche e di dare risposte strategiche.

Ritengo che l'intera discussione sui criteri di allocazione debba avere un posto fondamentale nelle negoziazioni della futura politica di coesione, che mi auguro inizieremo a maggio-giugno 2018. Nella definizione del quadro post 2020, la Commissione prende in esame l'elaborazione di nuovi criteri che consentono di individuare i territori che affrontano le sfide di natura demografica.

Riteniamo, come la stessa commissione per lo sviluppo regionale suggerisce in più relazioni, che il PIL e la densità di popolazione non siano indicatori sufficienti. Altri indicatori nell'ambito delle tre dimensioni generali del progresso sociale, necessità umane fondamentali, basi del benessere e opportunità consentirebbero una migliore comprensione delle sfide economiche e sociali in tutta l'Europa.

Olaf Stuger, *namens de ENF-Fractie*. – We spreken vandaag over de besteding van miljarden euro's aan belastinggeld. En om daarover te kunnen oordelen heb je eigenlijk ervaring nodig met het verdienen van echt geld in het bedrijfsleven of als ondernemer, want dan pas weet je wat de druk van belasting is.

De collega's hier hebben voornamelijk ervaring in het krijgen van geld uit overheidsbetrekkingsen of semi-overheidsbetrekkingsen. Dus wat ik de collega's zou willen adviseren: doe eerst eens wat ervaring op in het bedrijfsleven of als ondernemer en kom dan pas terug alvorens hier met een paar pennenstreken weer miljarden euro's aan belastinggeld over de balk te smijten.

Franc Bogovič (PPE). – Naj vama takoj v začetku čestitam za vajino delo, tako s strani Komisije kakor tudi gospe poročevalke, in izrazim podporo predlaganemu dokumentu, ki ima cilj, da izboljšamo teritorialno tipologijo, se pravi, da bomo imeli boljše podatke o tem, kaj se nam pravzaprav na terenu dogaja.

Živimo v času digitalizacije, v času številnih informacij in te informacije lahko vedno bolje tudi obdelamo. Regionalni razvoj se ne sme dogajati stihijsko, kajti če se bo dogajal stihijsko brez tega, da vplivamo nanj, se nam bom še naprej dogajalo to, da bomo imeli vedno večje probleme, ki se dogajajo tako v urbanih središčih kakor tudi probleme v ruralnih območjih. Na eni strani, kot je bilo že rečeno, prevelika poseljenost, dnevne migracije, onesnaževanje zraka, na drugi strani pa depopularizacija podeželja, manj gospodarske aktivnosti tudi številni okoljski problemi na podeželju.

V zadnjem času se dosti dogaja tudi na področju organiziranja procesov v mestih tako v okviru tako imenovanih pametnih mest *smart cities*, nekateri pa smo v zadnjem času pognali tudi aktivnosti okoli *smart villages*, se pravi, organiziranje procesov na podeželju, procesov, kjer bomo z vsemi informacijami, ki jih bomo dobili tudi z boljšimi podatki Eurostata, lahko dvignili kvaliteto bivanja na podeželju, v mestih in tudi sobivanje teh pomembnih celic naše družbe.

(Govornik se je strinjal, da bo sprejel vprašanje, postavljeno z dvigom modrega kartončka (člen 162(8))

Paul Rübzig (PPE), *Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“*. – Frau Präsidentin! Ich möchte Herrn Bogovič fragen: Die Statistik soll uns ja zeigen, wo Verbesserungen möglich sind. Wir haben natürlich in der Regionalentwicklung eine große Möglichkeit, Forschungsinfrastruktur besser zu nutzen, vor allem für kleine und mittlere Betriebe. Glauben Sie, dass diese Statistiken dazu führen, dass man diese Situation verbessern kann?

Franc Bogovič (PPE), *Odgovor na vprašanje, postavljeno z dvigom modrega kartončka*. – Prav gotovo je z več podatki in tudi z usmeritvami, ki jih tudi izvajamo v okviru pametne specializacije, možno narediti ravno to, da tiste potenciale, ki jih regije imajo, združimo, naredimo sinergijo teh potencialov tako na eni strani od inštitucij, raziskav, ki so generator inovacij, na drugi strani pa povežemo tudi mala podjetja, srednje velika podjetja, lokalne skupnosti in prebivalstva. In prepričan sem, da je to prava smer in da bomo na tak način naredili Evropo uspešnejšo in tudi uspešnejše regije.

(Govornik se je strinjal, da bo sprejel vprašanje, postavljeno z dvigom modrega kartončka (člen 162(8))

Tibor Szanyi (S&D), *Kékkártyás kérdés*. – Elnök Asszony! Tisztelt Képviselő Úr, ön említést tett intelligens városokról, sőt intelligens falvakról, és hát ön, mint egykori polgármester, későbbi agrárminiszter, igazán sok tapasztalattal rendelkezik. Ezért szeretném megkérdezni, hogy ön elégedett-e azzal a tipológiai állapottal, ami ma létezik. A falvak dolgában igazából még nem nagyon látom, hogy mi lenne a pontos definíció az európai nomenklatúrában. Ön merre lépne tovább e tekintetben?

Franc Bogovič (PPE), *Odgovor na vprašanje, postavljeno z dvigom modrega kartončka*. – Kot sem že dejal, in hvala Tibor za to vprašanje, skupaj delujeva na področju pametnih vasi in s tem, ko bomo pridobili dodatne informacije, dodatne podatke, bomo resnično lahko posegli v te mikro probleme, ki so včasih zelo pomembni.

Danes je znotraj ene same NUTS 3 enote, kaj šele v večjih NUTS 2 enotah, toliko različnih mikro lokacij, mikro problemov, da jih enostavno ne zaznamo dovolj. Na takšen način, ko bomo to teritorialno pokritost zmanjšali na manjše enote, bomo zagotovo imeli vhodne podatke, s katerimi bomo lahko bolje in uspešneje upravljali probleme na teh mikro enotah.

Esther Herranz García (PPE). – Señora presidenta, señora comisaria, ponente, gracias por su trabajo. Queridos colegas, el problema de la despoblación es común en varios países de la Unión Europea que ven cómo su población, año tras año y desde hace décadas, se va concentrando en ciudades, en detrimento de las zonas rurales y de los pueblos. En España, desde luego —mi país—, es un problema especialmente acuciante, y hasta el propio Gobierno ha creado la figura del Comisionado frente al Reto Demográfico para impulsar una estrategia nacional frente a esto.

Con este problema que les digo —el de la despoblación— en mente, esta propuesta que plantea la Comisión supone una oportunidad para crear instrumentos estadísticos que permitan analizar de forma más pormenorizada la situación de las regiones y aplicar políticas comunitarias. El informe, desde luego, plantea una cuestión muy positiva, que es la de dotar de reconocimiento jurídico a las tipologías territoriales que se venían utilizando en el sistema estadístico europeo, para que sirvan como categorías a la hora de diseñar políticas de cohesión o desarrollo rural y así permitir comparar regiones y zonas geográficas.

Sin embargo, en mi opinión, es una oportunidad un tanto desaprovechada. Suscribo lo dicho por los colegas en cuanto a la categorización de las islas; y también, por otro lado, a la hora de trazar una nueva cuadrícula para distinguir tres nuevas tipologías —centros urbanos, agrupaciones urbanas y medio rural— creo que debería haberse tenido más en cuenta la topografía de los territorios.

No se puede tratar de igual manera a una superficie montañosa o a una superficie en llano. Esta cuestión, que podría no suscitar más interés, es de importancia para analizar los distintos territorios, porque hay núcleos de población situados en desnivel, lo que afecta, y mucho, a la hora de poder encontrar un lugar adecuado para instalar una nave agropecuaria con la que ganarse la vida una familia. Tengan en cuenta también estas cosas.

Daniel Buda (PPE). – Mulțumesc, doamna președintă, salut propunerea Comisiei și, în același timp, o felicit pe doamna raportor și pe cei care au lucrat la acest document.

Politica de coeziune are, după cum cu toții știm, rolul de a înlătura disparitățile sociale dintre regiunile și statele membre ale Uniunii Europene. Eficiența acestor politici este însă condiționată în primul rând de cunoașterea realităților din teren care reprezintă particularități diferite de la o țară la alta sau de la o regiune la alta.

Din păcate asistăm astăzi la un fenomen migraționist consistent, mai precis, la concentrări masive în spațiul urban care au ca și consecință depopularea îngrijorătoare a spațiului rural generată de lipsa lui de atractivitate. Acest fenomen cunoaște însă variabile diferite de la o țară la alta și de la o regiune la alta.

Tipologiile teritoriale trebuie să se constituie în instrumente juridice armonizate, transparente și aplicabile la nivelul întregii Uniuni Europene care să permită creșterea eficienței politicilor europene și în special a politicii de coeziune. Fie că vorbim de ocuparea forței de muncă, dezvoltare rurală, agricultură sau turism, demografie sau sărăcie, acestea trebuie să se constituie în repere care să ducă la creșterea incluziunii la nivel european și să consolideze legăturile dintre spațiul urban și cel rural.

Implementarea cu succes a viitoarelor politici și acțiuni la nivel european este dependentă de înțelegerea corectă a informațiilor furnizate de tipologia diferitelor regiuni. Atrag însă atenția că, fără o descentralizare a deciziei, care trebuie să fie dusă cât mai aproape de cetățean, eficiența politicii de coeziune va fi departe de a-și atinge scopul. Mulțumesc.

Catch-the-eye-Verfahren

Νότης Μαρίας (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, η πολιτική συνοχής οφείλει να στηρίζει και να προωθεί βεβαίως την έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να αντικατοπτρίζεται ο ρόλος των πόλεων, ο ρόλος των αστικών περιοχών, των αγροτικών περιοχών, των παράκτιων περιοχών και κυρίως των νησιών, αλλά και των ορεινών απομακρυσμένων περιοχών.

Έτσι λοιπόν, τα στατιστικά στοιχεία που προκύπτουν από τις εδαφικές τυπολογίες είναι πολύ σημαντικά εργαλεία. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορέσουμε να αναλύσουμε δεδομένα όπως είναι το ΑΕΠ των αγροτικών περιοχών, να μετρηθεί η απασχόληση και η σχέση έχει με την αστικοποίηση. Αυτά τα δεδομένα θα βοηθήσουν κυρίως τις νησιωτικές περιοχές, ιδίως δε τα νησιά του Αιγαίου τα οποία πλήττονται από την πολιτική της τρόικας, από τα μνημόνια, αλλά και από τους χιλιάδες πρόσφυγες και παράνομους μετανάστες οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι εκεί.

Άλλο είναι μια πόλη σε ένα νησί του Αιγαίου, όπου υπάρχει αυξημένο κόστος μεταφορών και ενέργειας, και άλλο είναι μια πόλη στην ηπειρωτική Ελλάδα. Είναι απαραίτητο λοιπόν να μειωθεί ο ΦΠΑ για τα νησιά του Αιγαίου, διότι μόνον έτσι μπορούν να προχωρήσουν και να γίνουν ανταγωνιστικά. Στην Τουρκία ο ΦΠΑ είναι 5% και στην Ελλάδα η Τρόικα επιβάλλει ΦΠΑ 24% για τα νησιά του Αιγαίου.

Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση.

Ελευθέριος Συναδινός (NI). – Κυρία Πρόεδρε, η ύπαρξη βασικών ορισμών και στατιστικών κριτηρίων για τις διάφορες εδαφικές τυπολογίες είναι βασικό εργαλείο διαμόρφωσης της περιφερειακής πολιτικής της Ένωσης και εξαγωγής χρήσιμων συμπερασμάτων. Για να υπάρξουν συγκρίσιμες εδαφικές μονάδες πρέπει να επιλέξουμε διαφορετικά εδαφικά επίπεδα και δεδομένα από τα κράτη μέλη, ώστε η διαφοροποίηση του μεγέθους των εδαφικών μονάδων να είναι όσο το δυνατόν μικρότερη· διαφορετικά, η εξαγωγή συμπερασμάτων που στηρίζονται στη σύνδεση διάφορων στατιστικών τομέων, όπως οι περιφερειακοί λογαριασμοί, η αγορά εργασίας, η ανάπτυξη της υπαίθρου και των νήσων, η γεωργία, ο τουρισμός, η ναυτιλιακή πολιτική και άλλοι, θα παρουσιάσουν στρεβλώσεις και αποκλίσεις.

Η στατιστική ως επιστήμη χρειάζεται εργαλεία τεχνολογικά ουδέτερα, ενημερωμένα και πάντα προσαρμοσμένα στον στόχο, ώστε να εξασφαλίζεται η βέλτιστη ποιότητα αποτύπωσης της πραγματικότητας.

(Ende des Catch-the-eye-Verfahrens)

Marianne Thyssen, Member of the Commission. – Madam President, I would like once again to thank the rapporteur, Ms Mihaylova, and the shadow rapporteurs, for their preparatory work and their support during the process. I would also like to thank honourable Members for their support for our initiative.

I am convinced that the proposal will help us in producing the necessary evidence to come to fact-based decisions in the framework of regional development. It will certainly contribute to understanding common patterns in the socio-economic situation of the different kinds of regions.

Искра Михайлова, докладчик. – Г-жо Председател, г-жо Комисар, благодаря за подкрепата. Преди всичко искам да благодаря на всички изказали се днес и на докладчиците в сянка в комисията REGI, както и на компетентността на самата Комисия, която изключително отговорно подкрепи предложението и се ангажира с преговорите по него.

Искам да подчертая само, че освен че ние ще събираме повече, по-прецизирани, по-релевантни за нуждите данни, с това предложение ние ще изградим един интегриран подход при акумулирането на данните и използването им при подготовката на политиките на Европейския съюз. Този интегриран подход ще ни позволи да направим интеграция между различните типове политики според териториите, в които те се развиват, и по такъв начин да повишим ефекта от инвестициите на Европейския съюз.

Надявам се, че това на пръв поглед техническо досие ще допринесе за подобряване на общата политика за сближаване на Европейския съюз и навременното му приемане ще облекчи както мерките в сегашния програмен период, така и подготовката на периода след 2020 г.

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist damit geschlossen.

Die Abstimmung findet am Dienstag, 14. November 2017, statt.

15. Recunoaşterea calificărilor profesionale în domeniul navigaţiei interioare (dezbateri)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über den Bericht zu dem Vorschlag für eine Richtlinie des Europäischen Parlaments und des Rates über die Anerkennung von Berufsqualifikationen in der Binnenschifffahrt und zur Aufhebung der Richtlinie 96/50/EG des Rates und der Richtlinie 91/672/EWG des Rates von Gesine Meissner im Namen des Ausschusses für Verkehr und Fremdenverkehr (COM(2016)0082 – C8-0061/2016 – 2016/0050(COD)) (A8-0338/2016).

Gesine Meissner, Berichterstatterin. – Frau Präsidentin! Ich kann wirklich sagen: Heute ist ein guter Tag für die Binnenschifffahrt. Die Binnenschifffahrt ist nicht so bekannt, aber sie ist sehr wichtig für den gesamten Transportsektor. Die Kommissarin kommt vermutlich gleich auch noch dazu. Es ist so, dass wir jetzt ab sofort, wenn wir das Trilog-Ergebnis bestätigen, einheitliche Regeln für die Binnenschifffahrts-Ausbildung haben – also für Schiffsführer, für Steuerleute, für Vollmatrosen und Matrosen. Das gibt es übrigens alles auch in der weiblichen Form. Es gibt also auch schon einige Frauen, die in diesem Sektor arbeiten.

Der gesamte Binnenschifffahrtsektor begrüßt auch diese Regelung sehr, und zwar aus verschiedenen Gründen. Das eine ist: Wir brauchen in Zukunft mehr Binnenschifffahrt. Das ist ein sehr umweltfreundliches Verkehrsmittel, und wir wollen das intensivieren. Wir haben aber zu wenig qualifizierte Arbeitnehmer. Und wir haben auch aufgrund von unterschiedlichen Ausbildungsgängen keine Arbeitnehmermobilität; die wollen wir gerne erhöhen. Gleichzeitig wollen wir ermöglichen, dass man sich als Quereinsteiger aus einem anderen Bereich auch in die Binnenschifffahrt hinein qualifizieren kann. Und insgesamt soll das Ganze dann eben mit neuester Technologie mit Einsatz von Simulatoren und mit Austausch von Erfahrung passieren, sodass wir nachher durch gute Qualifizierung und Kompetenz auf den volleren Flüssen sogar mehr Sicherheit haben.

Es geht da um allgemeine Qualifikationen und auch um Zusatzqualifikationen. Zusatzqualifikationen braucht man zum Beispiel, wenn man Passagierschiffe fährt oder Gefahrgut oder Flüssiggas oder wenn man besonders lange Konvois fährt oder mit Radar zu tun hat. Das sind alles Extra-Prüfungen, die abzulegen sind.

Man muss dabei auch berücksichtigen, dass die Flüsse sehr unterschiedlich sind – unterschiedlich lang, unterschiedlich kompliziert. Ich habe dabei auch viel gelernt, zum Beispiel, dass die Donau eine besonders starke Strömung hat und an manchen Stellen besondere Streckenkenntnisse erfordert, genauso wie zum Beispiel der Rhein, der manchmal besonders dicht befahren und unfallträchtig ist. Auch da braucht man besondere Streckenkenntnisse, und auch die muss man, wenn man dort fahren will, entsprechend qualifiziert erwerben.

Die Standards orientieren sich an etwas, was es schon lange gibt, nämlich an Vorgaben der Rheinkommission. Es gibt auch für andere Flüsse teilweise Flusskommissionen, die sich mit ihrem Fluss gut auskennen und das nun eben alles einfließen lassen.

Natürlich haben wir alte Zertifikate, und dafür haben wir dann eine Übergangslösung gefunden, wie lange die gültig bleiben können. Das war alles kein großes Problem. Das große Problem war zu sehen, für wen, für welche Staaten das gelten soll. Nicht alle Mitgliedstaaten haben zum Beispiel Flüsse. Malta beispielsweise hat keinen Fluss, hat aber eine Seefahrerschule. Es könnte sein, dass die Malteser eines Tages überlegen, sie wollen vielleicht Binnenschiffer ausbilden und den praktischen Teil – ich sehe gerade Peter van Dalen – in Holland machen. Das wäre ja möglich. Und darum haben wir gesagt: Wir müssen sehen, für wen gilt das, für wen gilt es nicht. Gleich herausgenommen haben wir zum Beispiel die Sportboote und auch das Militär und die Polizei und die Rettungsdiensteinsätze. Und wir haben dann gesagt: Man muss überlegen, wenn man gar keine Flüsse hat – wie Malta, Zypern und Dänemark, das zwar einen Fluss hat, der aber nicht schiffbar ist –, dann kann man sagen: Man muss im Moment überhaupt nichts machen, es sei denn, man überlegt, man möchte eine Ausbildung anfangen. Dann muss man natürlich das Gesetz voll umsetzen.

Das zweite ist der Fall Finnland. Finnland hat viele Seen, aber keine direkten Flüsse und ist nicht verbunden mit dem Flussnetz Europas. Ich habe da auch gelernt: Es gibt finnische Saunen mit Außenbordmotor, die brauchen natürlich kein Kapitänspatent; das ist klar. Die haben jetzt die Möglichkeit, dass sie eben nur die Anerkennung des EU-Führerscheins auf jeden Fall umsetzen, dass sie aber nebenbei ihre eigene Ausbildung haben und beibehalten dürfen. Aber nur, wenn die finnischen Seefahrer – auf dem See – nicht auf den Rhein gehen, dann müssen sie die andere Ausbildung auch haben.

Und als Letztes kann man sagen: Alle anderen müssen das eben voll umsetzen.

Es war also ganz schön kompliziert, das durchzubekommen. Ich habe, wie gesagt, viel über Europas Flüsse gelernt. Und es hat mir sehr viel Spaß gemacht, vor allen Dingen mit meinen Schattenberichterstatern – ich sehe sie gar nicht alle. Ich weiß, Merja Kyllönen zum Beispiel hat sich entschuldigt, sie ist nicht da. Aber viele andere sind da, Peter van Dalen ist da. Es war sehr spannend, und ich glaube, wir haben gemeinsam mit den Maltesern ein gutes Ergebnis erzielt. Ich bedanke mich ganz herzlich.

Violeta Bulc, *Member of the Commission*. – Madam President, honourable Members, the Commission warmly welcomes the compromise reached by the co-legislators on this file in June 2017. I would personally like to warmly thank the rapporteur Ms Meissner, and Ms Boylan and the shadow rapporteurs who contributed to such constructive cooperation in reaching an agreement.

Inland waterway transport is a sector with long traditions and European know-how. It is essential to maintain this high level of professionalism for future generations too. We need to face the challenges of an ageing workforce. This legislation will bring significant benefits in addressing the labour shortage in inland waterways transport by facilitating labour mobility.

Crew members will be able to exercise their profession in a cross-border environment more easily because Union certificates of qualifications will be recognised on all inland waterways throughout the Union. This includes: benefits, as now the rules will apply to all the crew members and not only boat masters as currently; and further harmonisation within the Union, as the Rhine certificates will be issued in accordance with the same requirements as those set by the future directive. At the same time, the new rules also take account of the different characteristics of EU countries in order to avoid disproportionate administrative burdens. Last but not least, the recognition will be built on a modern, competence-based system that will increase safety and improve the attractiveness of the profession.

Amendments from the European Parliament and the negotiations brought many useful clarifications to the Commission's proposal and a number of valuable additional competence requirements. In addition, other modifications can be considered as balanced compromises preserving the objectives of the proposal.

This legislation represents clear progress in comparison to the situation today and shows that the EU can deliver for small businesses, people and jobs. This move forward is also part of a bigger picture in the context of decarbonisation. Inland waterway transport already transports 500 million tonnes of cargo and provides 1.36 million river-cruise trips.

The sector will be strengthened through innovation and the emergence of a healthy and dynamic business environment. This will provide great benefits for the 10 000 companies, SMEs and micro-enterprises already operating in Europe, representing over 42 000 jobs in freight and passenger transport. At the same time, it will also lay the groundwork for future generations and the creation of jobs and growth in the sector.

Wim van de Camp, *namens de PPE-Fractie*. – Op de eerste plaats wil ik even melden dat ik mijn collega Renaud Muselier vervang. Hij is vanavond niet aanwezig en namens hem wil ik mevrouw Meisner hartelijk dank zeggen voor de toch wel vele werkzaamheden die zij aan dit dossier heeft gehad. Het leek aanvankelijk erg eenvoudig maar met name toen de landen die geen binnenvaart hebben zich ermee gingen bemoeien, moest mevrouw Meisner met de schaduwrapporteurs toch wel tot een behoorlijk compromis zien te komen.

Ik ben het zeer eens met mevrouw Bulc: we hebben hier een prachtige sector bij de kop, maar met enorme personeels-tekorten en heel veel kansen. Dan is het toch wel heel prettig dat Nederlanders in Duitsland kunnen varen, Duitsers in Nederland kunnen varen en misschien Polen in Nederland en omgekeerd. Dat is toch echt de interne markt zoals wij hem graag zien en uniforme beroepskwalificaties zijn de toekomst voor onze jeugd.

Er is uiteindelijk een compromis gevonden: als je geen binnenvaart hebt, hoef je de richtlijn niet om te zetten, maar als je wel binnenvaart hebt en je hebt hem niet omgezet, dan moet je het diploma uit het andere land wel erkennen. Het is een beetje een Europees compromis, maar ik ben het met mevrouw Bulc eens: we kunnen ermee verder en we gaan ermee verder.

Claudia Țăpădel, *în numele grupului S&D*. – Mulțumesc, doamna președintă, doamnă comisar, dragi colegi, un an și nenumărate întâlniri și triloguri mai târziu, iată-ne la finalul acestui dosar extrem de important pentru navigația internă europeană și pentru sistemul european de transporturi.

Aș dori cu această ocazie să îi mulțumesc în primul rând lui Gesine pentru treaba excelentă pe care a făcut-o ca raportoare pe acest dosar. Mulțumesc, de asemenea, și celorlalți colegi raportori pentru abordarea constructivă din negocieri.

Acest raport consider că este un succes pentru piața internă pentru că aduce soluții concrete la problemele cu care se confruntă sectorul navigației interne. Situația de la care am pornit este că în prezent nu avem un sistem clar de elaborare a standardelor de navigație și nici un proces lin de recunoaștere a tuturor certificatelor care există, în special de recunoaștere a certificatelor pentru râul Rin și pentru Dunăre. Acesta este de altfel și motivul pentru care meseria de navigator a ajuns neatrăgătoare pentru tinerele generații.

Ceea ce aduce însă acordul dintre Parlament și Consiliu este un sistem european eficient de eliberare și recunoaștere a certificatelor eliberate de fiecare stat membru.

Este desigur regretabil că nu am reușit să obținem o implementare fără excepție a directivei, dar consider că am pus bazele unui sistem ce va îmbunătăți concret navigația pe fluviile principale acolo unde chiar este nevoie.

Toate statele europene vor fi obligate să recunoască certificatele europene, chiar dacă acestea nu eliberează astfel de documente, iar criteriile și cerințele incluse în actele delegate vor fi publicate în toate limbile europene. Aceasta a fost o solicitare a Grupului Social Democrat. Toate aceste lucruri vor sprijini libera circulație a forței de muncă și vom reuși să atragem mai mulți oameni către acest sector.

În ceea ce privește aspectele sociale cred că se putea mai mult. Este important însă că am reușit să cuprindem în recitaluri faptul că angajatorii sunt obligați să aplice standardele sociale și remunerația statelor unde se desfășoară activitatea, chiar dacă angajații vin din state terțe.

În plus, Comisia va trebui să vegheze asupra faptului că aceste norme sociale sunt cu adevărat respectate și că participarea femeilor este încurajată.

În paralel, ne-am asigurat că, pe termen lung, Comisia va face evaluări periodice ale noului sistem, în special din perspectiva digitalizării, ceea ce ne va ajuta să monitorizăm timpii de lucru și timpii de repaos, dar și să eliminăm birocrăția excesivă existentă.

Acestea fiind spuse, consider că rezultatul final al trilogurilor este unul foarte bun și recomand un vot pozitiv din partea Parlamentului.

Vă mulțumesc și sper că va fi un pas înainte pentru o mai bună circulație și o mai bună mobilitate a forței de muncă în sectorul transporturilor. Mulțumesc mult doamna președintă.

Peter van Dalen, *namens de ECR-Fractie*. – Allereerst heel hartelijk dank aan Gesine voor alle werk en alle inspanningen. We zijn tot een goed resultaat gekomen en ik denk ook met een nieuw stuk wetgeving dat goed is voor de Europese en voor de Nederlandse binnenvaart. De commissaris zei het al: er is behoefte aan meer mobiliteit. We hebben meer mensen nodig en op deze manier kunnen we instroom en doorstroom in de binnenvaartsector van gekwalificeerde mensen bevorderen.

Competenties, dat merkte de commissaris ook terecht op, daar draait het nu om. Natuurlijk, diploma en de cijfers, dat blijft tellen, maar het gaat er met name om welke vaardigheden iemand meebrengt. Zo'n aanpak bevordert ook de instroom van mensen die niet van jongs af aan al in de binnenvaart zijn groot geworden, en op die manier hebben we dus zowel kansen voor zij-instromers als voor mensen die in de sector al willen doorstromen naar andere rangen, dus meer kansen voor gekwalificeerde mensen.

Ik heb me als schaduwrapporteur – en de rapporteur verwees er al naar – ook echt ingezet voor een goede betrokkenheid van de rivierencommissies, want bij de rivierencommissies zitten de mensen die de kennis hebben van de praktijk, die weten wat er speelt en ook weten wat er gevraagd moet worden. Maar ik denk dat de betrokkenheid van de rivierencommissies en van het comité CESNI nu gewaarborgd is en daardoor is er echt een deskundige inbreng gegarandeerd.

Ten slotte: we zien helaas op de Europese binnenwateren nogal wat ongevallen en bijna-ongevallen door gebrek aan talenkennis en daarom ben ik erg blij dat een aloude wens, in ieder geval van mijzelf, ook gehonoreerd wordt, namelijk beheersing van elementair Engels. Dat moet er nu inkomen, in de zeevaart hebben we al zoiets, dat heet *sea speak* en nu komt ook *river speak* erin. Ik vind dat een essentiële stap vooruit voor een veilige binnenvaart. Kortom, ik steun dit van harte.

Gabriele Preuß (S&D). – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Ich komme nun aus einer Region, in der Binnenschifffahrt für die Industrie lebenswichtig ist. Und ich bin sicher, dass ihre Bedeutung in naher Zukunft sogar noch zunehmen wird. Denn wenn wir es ernst meinen mit Intermodalität und Dekarbonisierung, dann müssen wir Wasserwege besser und effektiver nutzen.

Wir müssen europäische Perspektiven für die Beschäftigten schaffen, und dieses Gesetz ist ein solcher Schritt, weil wir endlich die Anerkennung der Qualifikationen ermöglichen. Binnenschifffahrt ist ein spannender Sektor, und wir sollten junge Menschen dazu motivieren, solche Berufe auch zu ergreifen.

Daher müssen wir konsequent daran weiterarbeiten und in Bereichen wie Digitalisierung und Vergrünung der Flotten messbare Fortschritte erzielen. Es ist deshalb wichtig, dass die Kommission hier weitere Impulse setzt und entsprechende Budgets zur Verfügung stellt. Vielen herzlichen Dank an Frau Meissner und an die Berichterstatter...

(Die Rednerin spricht ohne Mikrofon.)

Mark Demesmaecker (ECR). – Het is goed dat er gemeenschappelijke criteria komen, zodat mensen die zin hebben om in de binnenvaart aan de slag te gaan of willen doorgroeien in zo'n baan hun bekwaamheid gemakkelijker kunnen laten erkennen. Het EU-kwalificatiecertificaat kan dan deuren openen daar waar in het verleden verschillende aparte regelingen bestonden.

In Vlaanderen zijn we groot geworden dankzij onze waterwegen en het wordt tijd dat we de mogelijkheden van vervoer via het water herontdekken. 80 % van de Vlaamse bedrijven ligt op maximaal tien kilometer van een bevaarbare waterweg. Ook de Europese binnenwateren worden nog altijd onderbenut. Als duurzaam alternatief voor het wegvervoer kan de binnenvaart ook bijdragen aan een vermindering van de milieugevolgen van het transport.

Zelf heb ik met m'n eigen ogen al gezien hoe in de sector in Vlaanderen ondernemers aan de slag zijn die met innovatieve oplossingen inspelen op de troeven van de binnenvaart. Maar een toekomstige groei staat of valt natuurlijk met gekwalificeerd personeel. Nu is de gemiddelde leeftijd er 55 jaar. Om binnenvaartberoepen aantrekkelijker te maken, is de nieuwe richtlijn dus wat mij betreft welkom.

Bogusław Liberadzki (S&D). – Pani Przewodnicząca! Niech mi wolno będzie pogratulować pani Gesine Meissner jej sprawozdania, sposobu, w który nam je przedstawiła, i współpracy z kontrsprawozdawcami. Chciałbym także nawiązać do słów wygłoszonych przez panią komisarz Bulc, która nam uświadomiła, że żegluga śródlądowa wciąż jest ważną częścią sektora transportowego Unii Europejskiej, czyli żegluga śródlądowa wpisuje się w tę przestrzeń transportową, którą mamy. Zaleta, którą tutaj widzę, w dużej mierze polega również na tym, że ujednicamy przepisy, uznajemy w zasadzie certyfikaty, ale co jest ważne – o czym także mówiono – pochodzę z kraju, który w większości pływa po nie swoich rzekach śródlądowych – no tak się ułożyło – ale ma za to szkoły zawodowe kształcące dla potrzeb żeglugi śródlądowej. Myślę, że to rozwiązanie będzie dobrą podstawą do tego, żeby zweryfikować, unowocześnić, uwspółcześnić program szkolenia zawodowego.

Evelyn Regner (S&D). – Frau Präsidentin! Gratulation an Frau Meissner. Ich bin Wienerin, und ich bin mit direktem Blick auf die Donau, auf die Anlegestelle am Mexikoplatz, aufgewachsen, und Freunde von mir haben auf Donauschiffen gearbeitet. Insofern kenne ich mich etwas aus, was die harten Arbeitsbedingungen betrifft und wie wichtig es ist, dass diese Jobs, die man auf Schiffen hat, auch zukunftsträchtig sind. Es ist also besonders wichtig, dass junge Menschen den Beruf, auf einem Binnenschiff zu arbeiten, auch entsprechend attraktiv finden. Dafür brauchen wir eben faire Arbeitsbedingungen in allen Beschäftigungsverhältnissen und ein universal geltendes Recht auf Gleichbehandlung und Sozialschutz und natürlich vor allem gute, bindende Vorschriften, wenn es um die Arbeitszeit und um die Ruhezeiten geht – das gilt natürlich für den gesamten Verkehr.

Durch europaweit zu setzende Standards in der Ausbildung und der notwendigen Qualifikation, um auf einem Schiff arbeiten zu dürfen, genießen damit nicht nur alle Beschäftigten mehr Sicherheit, sondern auch die Passagiere. Es gilt also, eine hohe Ausbildungsqualität von Schiffspersonal zu gewährleisten und gleichzeitig Bootspersonal – Matrosen, Matrosinnen – zu schützen.

Mir ist der Jugendschutz ganz besonders wichtig. Deshalb bin ich auch dankbar, dass meine diesbezüglichen Änderungsanträge übernommen wurden: Geltende nationale Jugendschutzbestimmungen müssen nämlich Anwendung finden, es sei denn, es gibt ein höheres vertragliches Schutzniveau.

Catch-the-eye-Verfahren

Stanislav Polčák (PPE). – Vážená paní předsedající, já bych chtěl poděkovat paní zpravodajce za předložení velmi dobré zprávy, i když pracovala na pouze určitém minimálním právním základě.

Chci ocenit, že předložená zpráva řeší část problému, kterou vlastně současná vnitrozemská plavba prochází, kde nám chybí zejména právě předmětné uznávání kvalifikací. To je nepochybně podstatné pro další rozvoj daného odvětví a je to důležité i pro obecně fungování těch dvou systémů, myšleno osvědčení pro Dunaj a osvědčení pro Rýn.

Potřebujeme zatraktivnit toto povolání pro mladé, myslím si, že je důležité vzpomenout otázku digitalizace, ale také propojenosti té evropské vnitrozemské plavby. Víím, že paní zpravodajka pracovala pouze s tím, co jí umožňuje vlastně ta směrnice, o které se zde bavíme.

Na druhou stranu myslím, že jsme zůstali trochu na půli cesty. Uznávat kvalifikaci je důležité, ale je důležité i ten obor dále rozvíjet, a to si myslím, že by měl být náš úkol do budoucna.

Maria Grapini (S&D). – Mulțumesc, doamna președintă, doamna comisar, și eu vreau să o felicit pe Gesine. Este un raport din punctul meu de vedere extrem de important pentru că nu putem să excludem din transport și transportul maritim, fluvial. Eu m-am născut lângă Dunăre, știu ce înseamnă asta.

Cred, în același timp, că putem să facem foarte multe reglementări în domeniul transportului, fac parte și din Comisia pentru piața internă, dar dacă nu reglementăm și calificările profesionale ca să fie aceste certificate europene unitare pentru a putea permite dezvoltarea transfrontalieră, pentru a putea permite mobilitatea forței de muncă, este un domeniu extrem de important și cred că e foarte bine că în raport s-a cuprins și problema respectării dreptului de muncă, de odihnă, toate problemele legate de lucrători, dar și problema egalității de gen și te felicit în mod special pentru acest lucru pentru că este un domeniu în care femeile au avut acces mai greu, poate și din cauza a prea puține informații.

Și cred, doamna comisar, că este bine să existe și o evaluare a calificărilor, nu numai calificările și eliberarea certificatelor și sunt bucurătoare dacă va fi votat acest raport pentru că va completa transportul și reglementările în domeniul transportului. Mulțumesc.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, είναι γνωστό ότι οι εσωτερικές πλωτές μεταφορές παίζουν σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς. Γνωρίζουμε πώς αξιοποιείται ο Ρήνος και ο Δούναβης για τις μεταφορές. Βεβαίως, για να αναπτυχθεί περαιτέρω όλη αυτή η διαδικασία, χρειάζεται να διευκολυνθεί η κινητικότητα του εργατικού δυναμικού και αυτό σημαίνει αμοιβαία αναγνώριση των αποδεικτικών της ναυτικής ικανότητας όσων είναι κυβερνήτες σκαφών, αλλά ταυτόχρονα, βεβαίως, αναγνώριση και των επαγγελματικών προσόντων των ναυτικών φυλλαδίων.

Βεβαίως, γνωρίζουμε ότι χρειάζεται να υπάρξει και πρακτική εμπειρία, η οποία θα πρέπει να είναι υποχρεωτική διότι υπάρχουν πολλά τμήματα που έχουν ειδικούς κινδύνους.

Επιπλέον, θα πρέπει να θεωρήσουμε σημαντικό το γεγονός των κοινωνικών πτυχών, δηλαδή πλέον θα έχουμε μισθολογικές ρυθμίσεις και κοινωνικά δικαιώματα με βάση τη χώρα εργασίας και όχι τη χώρα προέλευσης όσων εργάζονται· επομένως, καταργείται ουσιαστικά το κοινωνικό ντάμπινγκ.

PRESIDENZA DELL'ON. DAVID-MARIA SASSOLI

Vicepresidente

(Fine della procedura «catch-the-eye»)

Violeta Bulc, Member of the Commission. – Mr President, I would like to thank the honourable Members for their comments, and I would like, once again, to underline the fact that this legislation will bring significant benefits in addressing the labour shortage in inland waterways transport by facilitating labour mobility. I am happy that we all agree on that. It will also ensure that the qualifications of all workers on board inland navigation vessels are recognised throughout the Union. This is clear progress in comparison with the situation today and it shows that the EU can deliver for people and jobs.

Before I conclude, let me comment on a few of the Members' remarks. First, on exemptions, the Commission agreed to well-designed exceptions, in particular for the transposition of specific provisions that have no application in some Member States which have no inland waterways. It makes sense to have these kinds of exception.

Secondly, regarding assessments, I would stress that modernising our rules also means moving away from specific mandatory training to ensuring the relevant competences through common assessment standards. So this is addressed as well.

I would also like to comment on remarks by a speaker who asked for further support for the sector. Allow me here to draw attention to some of the things that are already happening, and already in the pipeline, which affect the inland waterways sector in a broader sense, beyond considerations of labour mobility. These measures on the table were introduced in the second Mobility Package, in which we introduced combined transport with inland waterways playing a significant role as one of the decarbonised sectors. I would also like to draw attention to the additional financing of alternative fuels infrastructure, which inland waterways should take advantage of. All of a sudden, inland waterways are part of a systemic solution as we consider how to address the challenges in transport.

In closing, I would like once again to thank Parliament for its constructive cooperation on this issue, and I look forward to a positive vote tomorrow.

Gesine Meissner, *Berichterstatterin*. – Herr Präsident! Wir haben es schon gemerkt: Wir haben hier im Raum natürlich viele Verfechter der Binnenschifffahrt.

Ich möchte das nochmal aufgreifen, was Gabriele Preuß sagte: Wir brauchen mehr Nutzung der Wasserwege. Die meisten Leute denken nicht daran. Wir alle, die wir daran gearbeitet haben, wissen, wie wichtig Binnenschifffahrt ist. Es gibt nicht in allen Ländern Flüsse, die schiffbar sind. Das ist es. Aber gerade hier im Norden – Niederlande, Deutschland und natürlich auch Frankreich und Rumänien – haben viele Binnenwasserstraßen, und die müssen wir mehr nutzen, weil es tatsächlich die Straßen entlastet und auch enorm umweltfreundlich ist.

Gut ist also, dass wir jetzt mehr Mobilität dabei schaffen wollen – das wollen wir ja alle –, und wir werden natürlich auch für Digitalisierung und andere Verbesserungen – Umweltfreundlichkeit usw. – sorgen.

Ich möchte nochmal etwas zu dem Kompromiss sagen, der angesprochen wurde. Es ist tatsächlich schön gewesen, dass wir mit Bericht- und den Schattenberichterstattern die Niederlande, Rumänien und auch Finnland vertreten hatten – ganz unterschiedliche Länder. Malta, das gar kein Fluss hat, musste das Ganze für den Rat verhandeln. Das hat wirklich dazu geführt, dass wir ausbaldowert haben, wie man ein Gesetz so machen kann, dass eben ein EU-weiter – ich sage jetzt mal: Führerschein für Binnenschifffahrt, so heißt es natürlich nicht – unterschiedlicher Art und Weise überall anerkannt werden muss, sofern man überhaupt einen Fluss hat, aber dass man nicht das ganze Gesetz umsetzen muss, wie zum Beispiel in Finnland, wo es ja doch einen großen Aufwand macht, das in nationale Gesetzgebung zu gießen.

Ich glaube, wir haben da wirklich einen guten Kompromiss gefunden – darüber freue ich mich sehr darüber. Das war aber ein sehr zähes Ringen. Wir waren zwischendurch nicht sicher, ob wir es hinkriegen. Es hat aber geklappt. Darum noch einmal vielen Dank an alle.

Noch etwas: Wir haben auch mit hineingeschrieben – das war vorher nicht so –, dass es in alle Sprachen übersetzt werden muss. Dafür hat vor allen Dingen Claudia Țăbăreanu sehr stark gesorgt. Natürlich ist das wichtig. Wenn man Arbeitnehmermobilität haben möchte, müssen alle verstehen, worum es geht.

Die Kommission hat jetzt zwei Jahre Zeit, noch konkrete Vorschläge für Zeugnisse und so was zu machen. Die Mitgliedstaaten haben vier Jahre Zeit, um es umzusetzen. Dann werden wir wohl in der Binnenschifffahrt ein großes Stück vorangekommen sein. Vielen Dank und natürlich morgen bitte zustimmen!

Presidente. – La discussione è chiusa.

La votazione di svolgeràà martedì 14 novembre 2017.

16. Salvarea de vieți omenești: sporirea siguranței autovehiculelor în UE (dezbatere)

Presidente. – L'ordine del giorno reca la relazione di Dieter-Lebrecht Koch, a nome della commissione per i trasporti e il turismo, sulla proposta «Salvare vite umane: migliorare la sicurezza dei veicoli nell'UE» (2017/2085(INI) (A8-0330/2017).

Markus Ferber, *stellvertretender Berichterstatter*. – Herr Präsident, Frau Kommissarin! Herr Koch ist leider noch unterwegs. Es ist schön, wenn man bei Verkehrspolitik mit Verkehrsproblemen zu tun hat. Er hat mich gebeten, seine Rede vorzutragen.

Ich habe eine gute und eine schlechte Nachricht für Sie. Zuerst die gute: Was die Straßenverkehrssicherheit betrifft, leben wir in Europa in einer der sichersten Regionen der Welt. Seit 1992 hat sich die Zahl der Unfallopfer nahezu halbiert. Nun die schlechte Nachricht: Trotz des starken Rückgangs starben im Jahr 2016 auf Europas Straßen noch immer rund 25 500 Menschen – also eine Kleinstadt –, 135 000 erlitten schwerste Verletzungen, oft genug verbunden mit bleibenden Beeinträchtigungen. Weltweit werden auch alleine heute wieder 3 500 Menschen ihr Leben im Straßenverkehr verlieren. Egal, wo dies passiert – am häufigsten betroffen sind überall unsere verletzlichsten Verkehrsteilnehmer, also die Fußgänger und die Zweiradfahrer. Und von jedem Unfallopfer sind im Durchschnitt 113 weitere Personen unmittelbar betroffen, seien es Familienmitglieder, Freunde oder Arbeitskollegen.

Die weitere Reduzierung der Zahl der Unfalldoten – Vision Zero –, aber auch das von den EU-Verkehrsministern im März dieses Jahres vereinbarte Ziel der Reduzierung der Anzahl der Schwerverletzten um 50 % machen Maßnahmen nötig, die die Fahrzeuge, die Infrastruktur und das Verhalten der Verkehrsteilnehmer betreffen. Und diese Maßnahmen sollten sich nicht widersprechen, sondern sich gegenseitig ergänzen.

Bei rund 92 % aller Unfälle trägt menschliches Fehlverhalten eine Mitschuld, bei 72 % ist es sogar die Hauptursache. Das macht deutlich, dass wir vor allem hier ansetzen müssen.

Sie alle kennen die Ursachen: Unachtsamkeit, Ablenkung gehören ebenso dazu wie Alkohol und Drogen am Steuer, Leichtsinn, Selbstüberschätzung und unangemessene Geschwindigkeit. Aus- und Weiterbildung sowie die Sensibilisierung aller Verkehrsteilnehmer sind gut und unverzichtbar, reichen aber nicht aus. Wir benötigen neben der Fehler verzeihenden Infrastruktur unsichtbare Fahrbegleiter und Helfer in der Not: Die Fahrerassistenzsysteme. Sie sollen vor allem einen Beitrag dazu leisten, das Fehlverhalten von Fahrern zu korrigieren sowie deren Ablenkung und Unachtsamkeit zu minimieren. Auf diesem Weg zum vollautonomen Fahren werden es genau diese technischen Systeme in den Fahrzeugen sein, die Leben retten können.

Fahrerassistenzsysteme müssen in kritischen Situationen Fahrer warnen und ihnen die Möglichkeit geben, rechtzeitig zu reagieren, um die Kontrolle über das Fahrzeug zu behalten. Tut der Fahrer dies nicht oder nicht richtig, dann sollen sie auch selbstständig gleichsam automatisch eingreifen können. Die Aufgabe von Fahrerassistenzsystemen ist es, erstens den Fahrer auf Gefahren hinzuweisen sowie ihn zu unterstützen und zu entlasten, zweitens eine kraftstoffreduzierte Fahrweise zu fördern und drittens zur Nachhaltigkeit des Straßenverkehrs und zu einem flüssigen Verkehrsfluss beizutragen. Denn dann kann man auch viertens den Fahrkomfort der Fahrer erhöhen.

Ich möchte nur ein paar wenige Themen benennen: Erstens die Höchstgrenze für die Blutalkoholkonzentration von Fahrern oder die stärkere Berücksichtigung von schwächeren Verkehrsteilnehmern wie Fußgängern, Radfahrern sowie in ihrer Mobilität eingeschränkten Personen. Was die Fahrerassistenzsysteme selbst angeht, möchte ich ausschließlich den serienmäßigen Einbau sicherheitsrelevanter Systeme verpflichtend machen. Deswegen schlage ich – also Herr Koch – vor: Es muss ein auf wissenschaftlichem Nachweis beruhender wesentlicher Beitrag zur Erhöhung der Straßenverkehrssicherheit geleistet werden, ein positives Kosten/Nutzenverhältnis, und diese Systeme müssen marktreif sein.

Deswegen meine ich, dass automatische Notbremsassistenten mit Fußgänger- und Radfahrererkennung, Notbremsanzeigen, Spurhalteassistenten, Abbiegeassistenten – bei Lkw in Verbindung mit Kameravorrichtung –, Reifendrucküberwachungssysteme und eCall für Motorräder genau diesem Kriterium genügen. Darüber hinaus baue ich auf eine Bündelung von technischen Komponenten, die mit dazu beitragen, dass auch durch die erhöhten Stückzahlen Autos preisgünstiger werden können.

Entscheidend für die Wirksamkeit dieser Systeme ist die Durchdringung unserer Fahrzeugflotte. Deswegen darf sich der Kaufpreis der Fahrzeuge nicht so stark erhöhen, dass am Ende vom Kauf abgeschreckt wird. Ich hoffe, dass das ein Verbraucherrecht für alle Bürgerinnen und Bürger in Europa wird.

Violeta Bulc, *Member of the Commission*. – Mr President, honourable Members, I would like to welcome Mr Koch's report. Thank you for the outstanding job that you have done.

It recognises that road safety is a pan-European issue that needs to be addressed through an integrated approach. This implies adequate road safety management, enforcement of rules, driver training, road infrastructure and vehicle safety, as well as post-collision care.

I fully agree. Every year too many families have to deal with the terrible effects of the severe injuries inflicted to a quarter of a million people because of traffic accidents. And even worse, every year about 25 500 people die on EU roads. That is a bus load every single day. 70 people.

We must act and be more robust in our response, because the outlook is not that good at all.

Over the last decades we made a lot of progress in road safety, reducing the number of deaths quite significantly. Thousands of lives were saved. But in recent years this reduction has stagnated. In some countries the numbers are even on the rise, and this is unacceptable. We do have to find a new way forward.

Enforcement of rules by Member States on speeding, drink driving, safety belts and other unsafe driver behaviour has already had a positive effect. This is also the case for improving driver training and road infrastructure. The report rightly concludes that these are areas for improvement. The Commission fully agrees with those conclusions, and this is why we have recently proposed new measures, for example on the training of professional drivers.

But there is more good news. Commission services have been preparing a revision of the general safety regulation and a pedestrian safety regulation. This has been done in a totally transparent and open manner by involving all relevant stakeholders from day one.

In essence, we performed the ultimate peer reviewing exercise before deciding on what we should do and how. We have received very broad support from the European Parliament in this report, but also from the Member States' road safety advocacy groups, and last but not least, the automotive industry itself.

Let us focus now on the accident avoidance technologies.

Advanced technologies can help us a lot in preventing traffic accidents from happening all together. One of the most effective technologies available today is automatic or autonomous emergency braking. The car stops completely by itself when it sees that an accident is about to happen. This way, a collision between two cars can be prevented.

Another technology that we are looking at is emergency lane-keeping system. It detects that that car has drifted out of its lane for whatever reason, on a collision course, and steers the car back into its own lane.

In fact, these two advanced systems will also be used for automated and connected driving.

Speeding is one the main killers on our roads. This is why we are also looking into a ground breaking technology such as intelligent speed assistance.

Another major challenge for road safety is how to effectively deal with drivers who are too distracted to drive safely by themselves. This was not explicitly developed in the report, but it deserves our attention too. We know about the increase in road fatalities due to growing use of smart phones while driving. Therefore, driver distraction and fatigue monitoring systems are also firmly on our radar.

The EU will absolutely be at the forefront of car safety when these safety measures are out into effect. These measures already have a huge potential to protect EU citizens, as standard equipment on *all* passenger cars. But we should not stop there.

The second item I would like to discuss with you is the protection of pedestrians and cyclists in traffic. We must have seen and heard terrible stories of trucks running over children at road crossings and hitting cyclists when making a turn. It is time that we recognise the urgent need for a comprehensive approach to protect the most vulnerable road users against current truck designs, such as blind spots.

A first step is to add special detection systems to heavy duty vehicles that will know when pedestrians and cyclists are in the vehicle's blind spot zone.

But the second step is the most important one: designing larger windows. Our analyses show that when a driver can see the danger directly, accidents with pedestrians and cyclists are prevented.

With these two steps together, we are looking at a revolutionary approach to make trucks in cities a lot safer for pedestrians and cyclists.

The work to draft the new proposed vehicle safety legislation is now in progress, and we aim at including it in the third mobility package coming next year.

All in all, the Commission is taking all measures which are in our competent to address this silent killer on EU roads. It is our responsibility to do more. We expect that other actors will play their part as well – especially Member State authorities – when it comes to education, training, enforcement and infrastructure safety.

So once again, let me thank the honourable Member for such an excellent report that supports this important work, and I do hope that I can count on your continued support and engagement in the coming months.

Wim van de Camp, *namens de PPE-Fractie*. – Op de eerste plaats dank ik de commissaris voor haar heldere uiteenzetting. Ik denk dat zij de afgelopen zes minuten heel duidelijk heeft aangegeven wat wij moeten doen en ik ben het zeer met haar eens dat Dieter Koch een goed verslag heeft afgeleverd en de verdediging door Marcus Ferber was zoals gebruikelijk uitstekend.

Verkeersveiligheid is een onderschat probleem in de Europese Unie en de persoonlijke fouten zijn ons allemaal bekend. U komt zelf uit Italië en we weten dat er ook in dat land veel problemen zijn met de verkeersveiligheid. Vandaag bekijken wij de technische kant en wij doen dat als voorbereiding op de nieuwe algemene veiligheidsverordening als het gaat over voertuigen. Wij kunnen in dat bereik ontzettend veel doen.

De technische mogelijkheden die zijn schier onbeperkt met sensoren, met zijverlichting, met piepsystemen, en ga zo maar door. Eén punt vraagt nog wel extra de aandacht: het telefoneren, het bedienen van een laptop, met moderne communicatiemiddelen bezig zijn terwijl je rijdt. Je ziet het aantal ongelukken op dat vlak toenemen. Ik hoop dat de Europese Commissie wat dat betreft ook met afdoende en zeer innovatieve maatregelen komt, want wij kunnen ons die verkeersdoden niet permitteren.

Olga Sehnalová, *za skupinu S&D*. – Vážená paní komisařko, pane předsedající, přesto, že se bezpečnost silničního provozu v Evropské unii za posledních deset let výrazně zlepšila a počet úmrtí na silnicích klesl téměř o polovinu, stále hovoříme o více než 25 tisících obětech dopravních nehod. V poslední době navíc statistiky ukazují, že se nedaří snižovat počty úmrtí a vážně zraněných osob v souladu s našimi dlouhodobými cíli.

Dopravní nehodovost je dána řadou faktorů a jejich kombinací. Od chování a chyb účastníků silničního provozu, kam řadím i únavu, stres, rozptylování při jízdě i jízdu pod vlivem alkoholu a návykových látek, po prosazování pravidel, vzdělávání a výchovu. Svůj vliv má stav infrastruktury, bezpečnost vozidel i efektivní ponehodová péče.

Tato zpráva se zabývá především návrhy na zlepšení bezpečnosti vozidel, která by měla reagovat na pokrok v technologickém vývoji a využít dalších možností k zabránění dopravním nehodám nebo ke zmírnění jejich následků. Připomínám, že na začátku tohoto volebního období jsme tak například schválili instalování systému *eCall* do všech nových modelů automobilů od 1. dubna příštího roku. Byl to Evropský parlament a některé členské státy, mezi kterými byla i Česká republika, který stál v čele této iniciativy.

Do kategorie inovací v bezpečnosti vozidel patří nepochybně asistenční systémy řidiče. Například automatický systém nouzového brždění s rozpoznáváním chodců a cyklistů může pomoci snížit počty nejzranitelnějších účastníků silničního provozu, kteří představují 30 % obětí smrtelných dopravních nehod. Zranitelných účastníků silničního provozu se do značné míry týká i systém ke zmenšení mrtvého úhlu u nákladních vozidel. Kromě asistenčních systémů lze vyšší bezpečnost zajistit změnou designu přední a zadní části u těžkých nákladních vozidel, autobusů nebo autokarů. Zlepšení výhledu může pomoci řidičům lépe vyhodnocovat situaci na silnici, zabránit nárazu nebo zmírnit jeho následky. To se projeví zvláště v případech, kdy dochází ke střetu s cyklisty nebo chodci, pro které může mít takovýto střet fatální následky.

Stále platí, že největšími zabijáky na evropských silnicích jsou nepřiměřená rychlost, alkohol, nezapnuté bezpečnostní pásy, proto podporujeme iniciativy, které se týkají těchto rizikových faktorů.

Věřím, že Komise zohlední návrhy obsažené v této zprávě v připravované revizi nařízení o obecné bezpečnosti, které plánuje předložit na začátku příštího roku. A doufám, že nebude mít zpoždění.

Vážené kolegyně a kolegové, přese všechna opatření, o kterých dnes mluvíme, tím nejdůležitějším je, abychom jako společnost vnímali dopravní nehody s mrtvými a těžce zraněnými jako něco nepřijatelného, co se může a musí změnit. V neděli si budeme připomínat Světový den obětí dopravních nehod. Připomínat si tato každodenní neštěstí nestačí.

Mark Demesmaeker, *namens de ECR-Fractie*. – De cijfers zijn door de commissaris al genoemd: jaarlijks vallen op onze Europese wegen 25 500 doden en raken 135 000 mensen gewond. Dat is een drama voor de betrokkenen, voor de families en voor onze samenleving. Een veiliger wegverkeer en het terugdringen van het aantal verkeersslachtoffers is ook voor ons een absolute prioriteit.

Zoals in dit verslag heel correct wordt aangehaald, kan de integratie van slimme rijhulpsystemen in voertuigen daartoe zeker bijdragen. Daarbij zijn afspraken nodig over de kwaliteit van die systemen en ook om de handel zo eerlijk mogelijk te laten verlopen. Toch heb ik vragen bij dure Europese studies bij bindende doelstellingen voor wegcontroles of bijvoorbeeld voor Europese inmenging in de fietsinfrastructuur, die in het verslag gevraagd worden. Zulke initiatieven, zulke beslissingen kunnen beter worden genomen door de bevoegde instanties in de lidstaten, op nationaal of regionaal niveau dus, waar ze beter beantwoorden aan de behoeften van de specifieke context en wegsituatie en de behoeften van de weggebruikers daar.

Vlaanderen, de natie die ik vertegenwoordig, levert het bewijs. De Vlaamse transportminister slaagt erin om het aantal verkeersslachtoffers jaar na jaar terug te dringen. Beleid op maat werkt dus. Laten we daarom met de lidstaten en de regio's werken aan een verkeersveiliger Europa dat echt mensenlevens redt.

Dominique Riquet, *au nom du groupe ALDE*. – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, chers collègues, j'aimerais tout d'abord remercier Dieter-Lebrecht Koch pour son excellent rapport et rappeler, bien sûr, l'enjeu important que constitue la sécurité routière.

Pour ne pas revenir sur les très nombreux facteurs humains et techniques, qui peuvent être des solutions et que Mme la Commissaire a très bien détaillés, j'aimerais revenir ou souligner deux points particuliers, mais qui me semblent importants.

Premièrement, le fait de reconnaître la dépendance intrinsèque entre l'accidentalité et la qualité des infrastructures, notamment la qualité du réseau routier. À noter par exemple que les autoroutes, malgré leur niveau de vitesse élevé et leur forte concentration de véhicules, ne représentent que 5 % des accidents graves, témoignant de la relation directe entre sécurité routière et nature et qualité des infrastructures.

À titre de rappel, une récente étude a fait l'état de la situation financière du routier en Europe. 270 milliards de recettes pour les États, par an, toutes taxes confondues pour 160 milliards en termes d'investissements, notamment pour l'entretien.

C'est donc 110 milliards manquants qui pourraient être salutaires pour améliorer l'infrastructure manquante.

Notons également que les accidents de la route, tout en brisant la vie des familles, représentent également un coût élevé pour la société, notamment en termes de dépenses de santé.

Là où on insiste souvent sur les moyens répressifs à la disposition des États, et qui sont d'ailleurs aussi une source de recettes supplémentaires qui se chiffrent en milliards pour améliorer la sécurité routière, les autorités publiques devraient également faire mieux leur travail en amont, en investissant davantage pour prévenir le risque et sauver des vies.

Mon deuxième point concerne la sensibilisation peut être insuffisante du corps médical.

Je parle ici en ma qualité d'ancien médecin. Tout le monde sait, bien sûr, que l'alcool, la drogue sont dangereux au volant, mais il me semble qu'il y a un réel travail à faire envers le monde médical quant aux problèmes de sécurité routière liés à certaines maladies, à certaines invalidités, à certains traitements ou à des dépendances causées parfois par des consommations nécessaires de médicaments, mais qui ont des effets psychotropes ou des effets sur la conduite automobile.

Ces incidences directes sur la sécurité au volant nécessitent une meilleure prise en compte, mais aussi une meilleure éducation à la fois du public et surtout du corps médical pour la prise en charge des patients.

En effet, il semble que le médecin soit souvent tourné vers son patient, mais pas en sa qualité de conducteur automobile, et que les incapacités, les diagnostics, les conséquences des diagnostics qu'il a posés ou les traitements qu'il va prescrire ont des conséquences extrêmement importantes sur la conduite automobile.

Vous savez qu'on estime qu'environ 10 % des accidents sont liés soit à des incapacités qui n'ont pas été prises en compte, soit à des traitements dont on n'a pas souligné les conséquences sur les capacités de conduite automobile. C'est un point qui mérite aussi d'être pris en compte.

Kateřina Konečná, za skupinu GUE/NGL. – Pane předsedající, dovoluji mi především poděkovat panu zpravodaji a stínovým zpravodajům za konstruktivní a podnětnou práci. Jsem ráda, že se mnoho mých návrhů dostalo do zprávy, která působí velmi energicky a ambiciózně. Nemůže být pochyb o tom, že je jedná o zásadní téma, které si zaslouhuje naší pozornost.

V roce 2016 přišlo v EU při dopravních nehodách o život 25 500 osob a dalších 135 000 utrpělo vážná zranění. Přesto, že je na tom Evropa ve srovnání s ostatními kontinenty dobře, můžeme dělat pro ochranu životů ještě více. Zpráva se proto věnuje například asistenčním systémům pro řidiče, které výrazně zlepšují bezpečnost silničního provozu, a vyslovuje se pro jejich montáž do všech nových aut.

Moderní doba však přináší k tématu bezpečnosti na silnicích řadu významných otázek. Podle odborníků bude v roce 2020 na silnicích zhruba 10 milionů samořídících aut. Zcela elementární otázkou tedy je, kdo by měl mít v takovém dopravním prostředku „hlavní slovo“ – auto či člověk? Jsem přesvědčena, že musí platit, že člověk je ten, kdo má nad vším hlavní kontrolu. Automatizace dopravy nemá sloužit k tomu, aby se z řidiče stal sluha, ale má být pánem, který využívá technologie ku prospěchu všech účastníků provozu.

Přesto, že debaty nad touto zprávou připomínaly často sci-fi romány, nemůže být pochyb o tom, že budoucnost bude odvětví dopravy měnit, a my jako Evropský parlament a jako Evropa musíme být připraveni. Když totiž v otázce bezpečnosti zaspíme, riskujeme lidské životy.

Michael Cramer, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident! Zunächst mal möchte ich mich bei dem Berichterstatter sehr herzlich bedanken, auch für die gute Zusammenarbeit und den Bericht, den er vorgelegt hat. Ich bedanke mich natürlich auch bei der Kommissarin für ihre Worte, die sie am Anfang gesagt hat, denn es war ja eine Initiative des Parlaments, und wir hoffen auch, dass die Kommission dem folgt.

Natürlich ist der Mensch wichtig. Aber es geht um das Zusammenspiel zwischen Fahrzeugverhalten und Infrastruktur, es geht nicht nur um bessere Fahrzeuge. Das ist in dem Bericht auch ganz klar geworden. Natürlich kann der Mensch unterstützt werden, aber er kann nicht außen vor bleiben, er behält die Verantwortung. Deshalb sind die automatischen Notbremsassistenten, die auch Fußgänger, Radfahrer und Motorradfahrer erkennen, sehr, sehr wichtig. Und wir wollen natürlich auch die Assistenten zur Einhaltung der jeweiligen Tempolimits haben; die müssen auch aktiv eingreifen, um Leben zu retten. Es darf nicht sein, dass es nur eine Vorschrift ist, die man aber nach Belieben wieder aufgeben kann, sondern hier muss auch die technische Möglichkeit ausgenutzt werden.

Mit dem toten Winkel beim Abbiegen beschäftigen wir uns schon seit 15 Jahren. Wir wissen, es geht um die größeren Spiegel und dann heißt es immer: in zehn oder in 15 Jahren. Auf jeden Fall muss der tote Winkel beim Abbiegen eliminiert und durch eine direkte Sichtbeziehung ersetzt werden. Das ist ganz wichtig.

Es wurde auch schon gesagt: die Ablenkung. Ich war im letzten Jahr bei der DEKRA. Da wurde ein Film von Basketballern gezeigt. Das Publikum bekam die Aufgabe zu sehen, ob jeder auch mal am Ball gewesen ist. Zwischendurch lief ein Orang-Utan über das Spielfeld, und 90 % Prozent aus dem Publikum haben den Orang-Utan nicht gesehen, weil sie nur auf den Ball geschaut haben. Das heißt: Die Ablenkung ist ganz entscheidend für die Sicherheit. Der Mensch ist da auch wirklich entscheidend.

Alkohol und Drogen wurden erwähnt. Das ist natürlich wichtig, und das müsste gesetzlich auch verboten werden. Aber auch durch Kontrolle, denn da, wo ein Gesetz nicht kontrolliert wird, ist das Gesetz überflüssig.

Wir haben jetzt diesen Entwurf gemacht. Jetzt ist die Kommission am Zug, und ich bedanke mich ausdrücklich für die Unterstützung, die die Kommissarin uns gegeben hat. Wir wollen nicht ein Jahr warten – Sie sagten in den kommenden Monaten –, dass das auch passiert, dass das europaweit umgesetzt wird, denn wir wollen die Menschenleben retten. 25 000 Tote auf den Straßen der EU sind 25 000 Tote zu viel. Wir denken auch an die Angehörigen, die auch Jahre danach noch darunter leiden. Deshalb müssen wir hier etwas für die Verkehrssicherheit tun. Dieser Bericht ist der erste gewaltige Schritt vorwärts. Wir hoffen, dass das dann auch schnellstmöglich umgesetzt wird.

Daniela Aiuto, a nome del gruppo EFDD. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signora Commissario, la questione della sicurezza stradale – oggi lei l'ha ricordato – non può prescindere dall'utilizzo delle tecnologie più avanzate, che possono venirci incontro, da un lato come supporto alla guida per ridurre – l'hanno detto anche i miei colleghi – il più possibile l'errore umano, e dall'altro lato per sapere in tempo reale se chi si mette alla guida di un mezzo è nelle condizioni idonee per poterlo fare, ossia se abbia o meno una patente in corso di validità, oppure abbia assunto sostanze che possono alterare la capacità di condurre il veicolo.

Gli strumenti già esistono, alcuni solo in fase sperimentale, ma vanno incoraggiati e implementati. Ma sappiamo bene che la sicurezza dipende anche dalle condizioni delle strade e delle infrastrutture in generale. Spesso i fondi destinati alla cura, alla manutenzione e all'implementazione delle stesse vengono mal spesi o mal gestiti dagli Stati membri, e in Italia, specialmente al Sud, purtroppo conosciamo bene i tristi effetti della scarsa manutenzione.

Occorre pertanto monitorare il loro corretto utilizzo in modo più efficace e trasparente. Ricordiamoci, infatti, che la maggior parte degli incidenti avviene sulle strade secondarie, che proprio per questo motivo, per la loro natura, vengono spesso trascurate.

Andor Deli (PPE). – Elnök Úr! Biztos Asszony, köszönöm, hogy itt van! Először is szeretném kihangsúlyozni, hogy Koch kollégám nagyon alapos, előremutató jelentést tett az asztalra, amely nagyon sok hasznos és megfontolandó javaslatot tartalmaz. Abban mindannyian egyetértünk, hogy a biztonság prioritást kell, hogy élvezzen a közlekedésben. Hiszen minden műszaki fejlődés ellenére még mindig nagyon nagy és értelmetlenül nagy a sérüléss és a halálos kimenetelű balesetek száma. 135 000-ről, illetve 25 000-ről beszélünk éves szinten az Unióban.

A jelentés helyesen állapítja meg, hogy szükséges a közúti ellenőrzés fokozása, a biztonsági rendszerek beépítése és az infrastruktúra karbantartásának a modernizációja, mert ezek nélkül az innovatív rendszerek sem tudnak működni. Ugyanakkor tény, hogy az Európa útjain futó járművek átlagéletkora több mint 10 év, tehát egyértelmű, hogy nem a legújabb autók és technológiákat látjuk az utakon és utcákon.

A Bizottságnak ezért olyan javaslatokat kell kidolgoznia, melyek megkönnyítik a fejlesztést és a sorozatgyártást, elkerülendő ezáltal azt a gyakorlatot, hogy a legújabb biztonsági technológiák beépítése miatti többletköltséget és felárat a végső használó, tehát az autót vásárló fizesse ki.

Azon kell dolgoznunk, hogy a legújabb biztonsági technológiák mielőbb és minél szélesebb körben kerüljenek beépítésre, magyarán hozzáférhetővé kell őket tenni. A tömeges gyártás és terjesztés nélkül nem várhatunk gyors javulást a kitűzött ambiciózus célok elérése tekintetében.

Lucy Anderson (S&D). – Mr President, we are having this debate today because progress on road safety in Europe has been much too slow – we all know this. The Commission has been expected for some time to put forward revisions to vehicle safety, pedestrian protection and infrastructure safety rules, as well as new targets and measures to reduce serious road injuries. All of these have, quite frankly, been unacceptably delayed.

As the Commissioner said, in the meantime we have 70 road deaths every day on roads in the EU. In the UK, the latest annual figures show a 4% increase in road deaths from the previous year. As a representative from London, I do want to focus on urban areas. The Commissioner is right: what we actually need is a comprehensive approach. Technical vehicle safety measures are important but are only part of the answer. Pedestrians and cyclists are particularly at risk, as the statistics show all too clearly. Yes, we need our passengers and goods to be able to move around our cities, but prioritising pedestrians and cyclists and segregating them from other traffic wherever possible must be our ultimate goal.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – Señor presidente, comisaria, quiero felicitar al ponente de esta iniciativa porque su trabajo plantea medidas realistas para incorporar el principio de prevención a la inversión en infraestructuras, el diseño de los vehículos y el comportamiento de los conductores. Solo así podremos llegar a 2050 sin víctimas mortales a causa de accidentes en la carretera. Actualmente, como hemos escuchado, más de 25 000 personas fallecen anualmente en la Unión a causa de este tipo de siniestros y cerca de 120 000 resultan gravemente heridas.

Como se dice en el informe, las claves para resolver este problema están en la formación y en la tecnología. El informe apunta además una vía complementaria a las sanciones que realmente fomenta el respeto por los conductores de las normas de tráfico diseñadas para protegerles: la idea de vincular de una manera decisiva la fiscalidad de los vehículos y las tarifas que paguen por los seguros a las condiciones de seguridad de los mismos. Para ello se antoja imprescindible avanzar en estándares que permitan definir en toda la Unión Europea el alcance, el funcionamiento y las garantías de los dispositivos de asistencia a la conducción y las novedades en el diseño de vehículos centradas en mejorar la visibilidad y el efecto de posibles impactos.

Finalmente, la otra gran clave para la prevención de accidentes está en las infraestructuras: en las carreteras y en la señalización. Tenemos que garantizar que las primeras puedan ir incorporando dispositivos que, con la tecnología disponible, ya no son ciencia ficción. Por ejemplo, diseñar e invertir en señales de limitación de velocidad o bandas de separación de carril o límite de la carretera capaces de interactuar con los vehículos y limitar así el efecto de factores como la distracción, somnolencia, etc., sobre el deterioro de la seguridad vial.

Para ello sería definitivo que estos parámetros se incluyan en los requisitos que debe cumplir una inversión en carreteras para poder contar con apoyo europeo y que el dinero que se recaude por peajes revierta directa y obligatoriamente en la inversión en mantenimiento y en mejora de las carreteras.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – Pane předsedající, je tomu již několik let, kdy Evropská komise a Evropský parlament přijaly ke zvyšování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích dva zásadní cíle. Prvním z nich byl do roku 2020 snížit počet smrtelných obětí silničních nehod na polovinu. Druhým dosáhnout v Evropské unii do roku 2050 nulové úmrtnosti. V současné době umírá na silnicích zhruba dvacet pět a půl tisíce osob ročně a 135 000 je vážně zraněno. Evropský parlament v minulosti přijal řadu významných dokumentů, které zlepšují kvalitu infrastruktury i bezpečnost silničních vozidel.

Teprve v roce 2015 bylo přijato nařízení o zavedení palubního systému *eCall*. Většina obětí nehod jsou cyklisté a chodci. Proto přijala řada států EU i Česká republika nařízení o povinném nošení reflexních prvků chodci za stanovených podmínek.

Usnesení navazující na zprávu Dietera-Lebrechta Kocha má jednu mezeru. Chybí zde pravidelné doškolení všech řidičů. Toto doškolení nemohou nahradit ani nejlepší povinně instalované asistenční bezpečnostní prvky řidiče. S touto výhradou vřele doporučuji diskutovanou zprávu ke schválení. Věřím, že v dohledné době se podaří povinnost pravidelného doškolení všech nositelů řídičského oprávnění spojené s přezkoušením při jízdě zručnosti zavést do legislativy. 90 % nehod je totiž, paní komisařko, způsobeno nevhodnou aktivitou řidiče.

Deirdre Clune (PPE). – Mr President, I would like to thank the rapporteur for the report and also to thank the Commissioner because I think the two views seem to be aligned. We have much common ground on the issue of car safety: improving the safety of vehicles, reducing road deaths, and – as you have said yourself, Commissioner, on numerous occasions – reducing the number of serious injuries on our roads, because, as we know from so many people, these can have a horrific effect on individuals and their families. Many people live with such injuries for the balance of their lifetime.

Ninety-five per cent of accidents are related to human error, and technology can play a very important role in reducing those errors. We have seen much, to date, in terms of introducing technology to cars. Seat-belt reminders were a small step that actually does save lives and reduces what could be the horrendous impact of injuries.

I am delighted that some amendments I made in relation to heavy goods vehicles were adopted, ensuring that we have ambitious direct-vision standards included in truck design. Commissioner, I am glad you included that point in your speech this evening. We need to address blind spots and protect pedestrians and cyclists.

When you think about it, the right place for these large vehicles is not on our roads in urban areas, but we can do a lot in terms of vehicle design to address their safety and the threat that they pose to cyclists and pedestrians.

I very much look forward to the third Mobility Package, in which many of these measures will be included, and we look forward to approving them.

Janusz Zemke (S&D). – Oceniam pozytywnie fakt, że po raz kolejny Parlament Europejski debatuje o bezpieczeństwie w ruchu drogowym. Mamy bowiem coraz poważniejszy problem. Otóż jest prawdą, że w ostatnich dwudziestu latach bezpieczeństwo ruchu drogowego w Europie wzrosło, co potwierdza spadek liczby ofiar. Jednak z drugiej strony, i trzeba to podkreślać z całą mocą, od kilku lat notuje się bardzo wyraźną stagnację tego procesu. W sprawozdaniu kładzie się silny nacisk na możliwości, jakie daje technika. Moim zdaniem, co najmniej tyle samo miejsca i uwagi należy poświęcić nowym rozwiązaniom prawnym i organizacyjnym. Bowiem sam postęp techniczny wszystkiego nie rozwiąże.

I problem drugi i ostatni: pamiętajmy o tym, że będziemy mieli w ruchu drogowym coraz więcej rowerzystów. Otóż, moim zdaniem, propozycje dotyczące ochrony życia i bezpieczeństwa rowerzystów są propozycjami zbyt pasywnymi.

Carlos Coelho (PPE). – Senhor Presidente, Senhora Comissária, Caras e caros Colegas, a segurança rodoviária continua a ser uma das prioridades da União Europeia no combate ao flagelo das mortes e dos acidentes nas estradas europeias, que afetam, todos os anos, centenas de milhares de famílias.

Para atingir o objetivo de zero vítimas mortais, temos de avançar com medidas concretas e eficazes, em articulação com os Estados-Membros, na segurança dos veículos, nas infraestruturas rodoviárias e no comportamento dos condutores.

Nestes três vetores, ainda há muito a fazer: o combate ao álcool na estrada, a remodelação das infraestruturas e o desenvolvimento de planos de mobilidade seguros para peões e ciclistas, em especial nas áreas urbanas, e a obrigatoriedade de sistemas de assistência ao condutor, como o sistema *e-call*, que já é uma realidade e foi referido pela colega Olga Sehnalová.

A segurança rodoviária não pode ser apenas para aqueles que dispõem de mais dinheiro. Não devem ser apenas os carros de gama superior a dispor de mecanismos de assistência oferecidos pelos fabricantes, como a travagem de emergência, o controlo de pressão de pneus, o sistema de colocação de cintos no banco de trás, etc.

Há que tornar obrigatório para todos os veículos a existência destas tecnologias, que ajudam a reduzir a mortalidade na estrada. Há dez anos, a indústria usava o argumento de que o *e-call* gratuito para todos os veículos de passageiros representaria um cataclismo no preço dos veículos. Ora, isso não se verificou.

Um simples sistema automático de ajustamento do cinto de segurança obrigatório para evitar lesões no pescoço pode salvar milhares de vidas e tem um custo irrisório.

Espero que a Comissão Europeia tenha em consideração as excelentes recomendações do Parlamento neste relatório e que possamos legislar inteligentemente para mudar o paradigma de mortes por ano nas estradas europeias: passarmos de 25 mil para zero.

Maria Grapini (S&D). – Mulțumesc, domnule președinte, doamna comisar, dragi colegi, cred că nimeni nu mai pune la îndoială importanța acestui raport. Vreau să îl felicit pe raportor, vreau să vă felicit pe toți colegii care ați contribuit.

Sigur că siguranța rutieră este legată direct de viața oamenilor. Doamnă comisar, avem noua strategii de siguranță rutieră, dar eu cred că trebuie să gădim și alte obiective. Am identificat cauzele: colegii noștri au spus aici, vreau să subliniez și eu câteva.

În primul rând infrastructura. De foarte multe ori am spus că este nevoie să dirijăm banii europeni, fonduri europene, Fondul european pentru investiții strategice spre infrastructură, dar în zonele în care există o rămânere în urmă din punct de vedere al calității infrastructurii. Apoi, calitatea și pregătirea profesională a șoferilor. Sigur, și aici susțin că este nevoie să modificăm în legislația europeană modalitatea de verificare a permiselor de conducere, de verificare periodică a calității pregătirii.

Avem nevoie și de o mai bună semnalizare pentru că există situații în care, din cauza proastei semnalizări există accidente. Și, dacă mă gândesc că 51% din accidentele rutiere sunt în urban, cred că aici, doamnă comisar, trebuie să încurajăm statele membre să existe o alocare a fondurilor pentru descongestionarea în urban a transportului și asigurarea pistelor de biciclete la mijloacele noi, biciclete electrice. Există acum o posibilitate de accidentare în urban enormă exact din acest motiv.

Și cred foarte mult că ajută acest raport și propun să se voteze. Mulțumesc.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ogni anno, in Europa, decine di migliaia di persone perdono la vita in incidenti stradali e le cause principali continuano ad essere la velocità eccessiva, la distrazione e la guida in stato di ebbrezza.

L'introduzione di nuove tecnologie nei veicoli è fondamentale per aumentare la sicurezza stradale e la Commissione deve farsi carico di fissare standard normativi per garantire che i nuovi dispositivi di sicurezza, come per esempio la segnalazione dell'arresto di emergenza o il monitoraggio digitale della pressione degli pneumatici, siano presenti su tutte le vetture di serie, senza costi aggiuntivi per i consumatori.

Considerato poi che quasi la metà delle vittime di incidenti stradali è rappresentata da pedoni e da ciclisti, un'efficace strategia globale per la sicurezza dei trasporti europei non potrà non iniziare dalle strade, dalle infrastrutture spesso obsolete, poco illuminate e pericolose. L'Europa deve elevare la qualità media delle proprie infrastrutture, soprattutto nelle zone periferiche e nei piccoli centri urbani, trasformando la sicurezza stradale in un volano per l'economia in una garanzia di sicurezza per tutti i cittadini europei.

Procedura «catch-the-eye»

Μαρία Σπυράκη (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε Βουλ, στην Ελλάδα, τη χώρα μου, σε κάθε νεκρό από τροχαίο δυστύχημα αντιστοιχούν 4 άτομα με μόνιμη αναπηρία, 8 σοβαροί τραυματισμοί και 50 ελαφρότεροι τραυματισμοί. Τα τροχαία ατυχήματα στην Ελλάδα κοστίζουν 3 δισεκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο. Η νέα τεχνολογία μπορεί να βοηθήσει στον δραστικό περιορισμό των ατυχημάτων και, πράγματι, η λωρίδα έκτακτης ανάγκης, το σύστημα επαναφοράς της ταχύτητας στο προβλεπόμενο όριο, αλλά και η διάγνωση της διάσπασης προσοχής και της κόπωσης των οδηγών είναι μέτρα που οφείλουμε να υιοθετήσουμε άμεσα και υποχρεωτικά στα κράτη μέλη.

Το 72% των ατυχημάτων έχει ως βασικό αίτιο το ανθρώπινο λάθος. Για τον λόγο αυτόν οφείλουμε παράλληλα να αναβαθμίσουμε την εκπαίδευση της οδικής ασφάλειας, με υποχρεωτικά μαθήματα στα σχολεία για τα παιδιά, τους δασκάλους, αλλά και τους εργαζόμενους.

Συγχρόνως, πρέπει να αναβαθμίσουμε το σύστημα τεχνικού ελέγχου σε χώρες σε κρίση όπως η Ελλάδα, όπου ο στόλος των αυτοκινήτων είναι σχεδόν εγκαταλειμμένος. Οφείλουμε, τέλος, να εντατικοποιήσουμε την παροχή άμεσης βοήθειας, με υποχρεωτική σύσταση συντονιστικού κέντρου σε κάθε κράτος μέλος.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, η έκθεση σχετικά με τη διάσωση ζωών και η ενίσχυση της ασφάλειας των αυτοκινήτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια σημαντική πρωτοβουλία στην οποία πρέπει να σταθούμε, καθώς χιλιάδες συμπολίτες μας χάνουν τη ζωή τους στην άσφαλο.

Σημαντικότερη αιτία των δυστυχημάτων είναι η κατανάλωση αλκοόλ. Ταυτόχρονα, είναι απαραίτητο να δημιουργηθούν σοβαρές υποδομές για να μπορούμε πραγματικά να οδηγούμε σε δρόμους που είναι ασφαλείς. Θεωρώ σημαντικό να αξιοποιείται πάντοτε η λωρίδα έκτακτης ανάγκης και να μην καταλαμβάνεται από όλους τους οδηγούς. Ταυτόχρονα, πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στα δυστυχήματα που γίνονται σε σχέση με τους πεζούς και κυρίως με τους ποδηλάτες, και γι' αυτό απαιτείται οι δήμοι να αναλάβουν συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για εκσυγχρονισμό των υποδομών με χρήματα της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Απαιτείται σημαντική κυκλοφοριακή αγωγή των ιδίων των μαθητών. Με αυτά τα μέτρα θα μπορούσαμε πραγματικά να προλάβουμε τα χιλιάδες ατυχήματα και δυστυχήματα που συμβαίνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Franc Bogovič (PPE). – Vsekakor podpiram poročilo gospoda Kocha, ki tudi pada v čas, ko komisarka, ki jo pozdravljam, in tudi me veseli, da sama podpira to poročilo, pripravlja tretji sveženj o mobilnosti.

Število mrtvih upada, tako v Evropi, smo slišali, na evropskih cestah. Tudi v Sloveniji je podoben trend, čeprav je žal tudi pri nas tako, da se v zadnjih leti zaustavlja to padanje in moramo narediti več, zato da bo manj žrtev. Dejstva so, da je človek tisti, ki povzroči največ nesreč, potrebna dobra...primerna infrastruktura, biti pozoren na tiste, ki so najranljivejši v tem prometu, se pravi pešci in pa tudi kolesarji, poskrbeti za dodatne kolesarske poti, hkrati pa te nove tehnološke napredne tehnologije čim bolj vgraditi v avtomobile, kajti vsi na nek način preskušamo te tehnologije in vemo, da nam veliko pomagajo.

Zato zelo podpiram ta paket, mislim, da je zelo pomemben in Evropski parlament, Evropska komisija je že veliko storila na tem področju in prav je, da s tem nadaljujemo tudi v prihodnje.

Andrey Novakov (PPE). – Mr President, when talking about car safety there are a few elements which create this car safety. One is quality of roads, and because of that I believe the Cohesion Policy post-2020 should continue to invest in ensuring the key roads and key transport corridors of the European Union are of good quality so as to prevent any accidents because of the quality of the road.

Another thing, at least for me, is odometer fraud, which puts at risk all passengers and drivers on the road, without even mentioning the almost EUR 10 billion of damage to the economy and customers. Moreover, there are a number of studies showing that almost one third of all second-hand vehicles sold on major European markets have manipulated odometers.

I believe that a pilot project I proposed to the Commission this June is one of the answers to fight that fraud. I think this could be an example of how a single pilot project, funded by the European Union, could deliver a solution for such a problem, which has been a burden to people for decades.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, já bych chtěl poděkovat panu Kochovi za předložení velmi podnětné zprávy. Chtěl bych na adresu České republiky uvést, že Česká republika spolu s Lotyšskem vykazala největší pokles v počtu nehod právě s těmito smrtelnými, respektive vážnými zraněními účastníků silničního provozu, a je důležité zdůraznit, že bohužel evropské silnice nepatří k těm nejbezpečnějším na světě a je důležité právě snížit to číslo 25 000 mrtvých ročně. K tomu je důležité určitě zapojit změnu na infrastrukturu, to, co říkal i kolega Novakov, je myslíme velmi podnětný návrh. Za druhé je třeba samozřejmě změnit i bezpečnostní výbavu v autech, k tomu je taky řada podnětů. A za třetí je důležité myslet i na řidiče a na jeho dovednosti a schopnosti, například rozeznávat i chodce nebo cyklisty, kteří jsou účastníky rovněž provozu na silnicích. Takže všechna tato tři opatření je nutno změnit proto, abychom mohli dosahovat právě toho cíle, kterým je zmenšení počtu nehod o polovinu pro to další období.

PRZEWODNICTWO: RYSZARD CZARNECKI

Wiceprzewodniczący

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κύριε Πρόεδρε, η προστασία της ανθρώπινης ζωής είναι ένας βασικός παράγων που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όταν και όσες φορές χρειάζεται να βελτιώσουμε κάποια συστήματα της τεχνολογίας. Αυτό ισχύει βεβαίως και για την κατασκευή και τη χρησιμοποίηση οχημάτων σύγχρονης τεχνολογίας, τα οποία πρέπει να κατασκευάζονται κατά τρόπο που θα εγγυάται ότι θα περιορίζονται τα ατυχήματα.

Βεβαίως, για να συμβεί αυτό πρέπει να υπάρχουν και άλλες προϋποθέσεις. Θα πρέπει να υπάρχουν καλοί δρόμοι, θα πρέπει να περιέχονται συστήματα τα οποία υποβοηθούν την οδήγηση και, επιπλέον, θα πρέπει να υπάρχει μια διαδικασία ελέγχων, τόσο τεχνικών στα οχήματα όσο και των οδών επί των οποίων κινούνται αυτά τα οχήματα, καθώς επίσης και προστασία των ποδηλατών, που είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοι στα ατυχήματα.

Τέλος, επειδή όπως έλεγαν και οι αρχαίοι Έλληνες «πάντων χρημάτων μέτρον άνθρωπος», η εκπαίδευση των οδηγών παίζει πολύ σημαντικό ρόλο. Οι οδηγοί δεν πρέπει να ανεβαίνουν σε ένα όχημα και να το χρησιμοποιούν, εάν δεν είναι σίγουροι ότι ξέρουν να το οδηγούν και εάν δεν τηρούν τις διατάξεις εκείνες που εξασφαλίζουν την προστασία των πολιτών. Επιπλέον, θα πρέπει ο άνθρωπος να ελέγχει τις μηχανές και να μην ελέγχεται από αυτές.

(Koniec zgłoszeń z sali)

Violeta Bulc, *Member of the Commission*. – Mr President, honourable Members, we take note of your clear request from to accelerate the work. The Transport Ministers of the Member States have already reconfirmed their commitment to improving road safety. This is evident from the very ambitious Valletta Declaration that was unanimously adopted by Transport Ministers in March this year. Notably they called on the Commission to enhance the protection of road users, and especially vulnerable road users, by ensuring the deployment of new safety features for vehicles.

This is what we are doing. The Commission is working hard to adopt the proposal to amend the General Safety Regulation and the Pedestrian Safety Regulation. Our objective is to do this as part of the third mobility package in the first half of next year, but this is not all. In the same package we will also present a proposal to improve infrastructure safety. You rightly highlight in your report that we need to improve the state of road infrastructure to increase its safety.

But before I conclude, please allow me to address some of your comments. On driver distraction monitoring, this is indeed on our radar. We have determined that this will be a cost-effective measure to include in the package of measures, so you can look forward to that. On proper tyre pressure, tyre pressure monitoring has been mandatory for all new passenger cars sold since 2014, but light and heavy commercial vehicles, as well as buses, are currently not subject to tyre pressure monitoring requirements. The Commission report suggests that tyre pressure monitoring should also become mandatory in light and heavy commercial vehicles and buses. I hope I can count on your support.

On medical prescriptions, this is a perfect example of the need to raise awareness through appropriate training courses and information campaigns. Member States certainly need to work on those issues. Please encourage them. We will only succeed if Member States also adopt an integrated approach. On infrastructure safety, let me restate that this topic will also be addressed in our third mobility package to be adopted in the first half of next year. Our objective is to approach road safety in a very comprehensive, holistic manner. But the good news is – and this is worth mentioning – that we have also engaged our neighbouring countries, including the six Western Balkan countries, Turkey and the Eastern Partnership countries, to join us in our efforts in an active manner because we travel in our neighbouring countries as well.

On affordability, the cost-effectiveness of each specific safety device and technology is a key element of our preparatory work. Our impact assessment will consider, in particular, the impact on consumers. The affordability of the mandated technologies is evidently a must.

All of this will be accompanied by a document setting out our vision for the future framework for road safety post-2020, and key measures that we consider indispensable to reverse the stagnating trend. Allow me to point out one more time that road safety is a shared responsibility. Some of the issues you highlighted should be addressed at national and regional level but, when it comes to leading the world with a highly ambitious and effective approach to improve road safety across the board, you can rest assured that the Commission will make every effort needed.

I certainly treat road safety as a top priority when it comes to my portfolio. This is why we added road safety as an important part of the Spring mobility package, where it will be addressed in a very systemic way. I can only hope that this will be a sufficient push to see statistics on road fatalities and serious injuries substantially decreasing again.

Thank you for a constructive cooperation, in the future as well. Finally, let me thank Mr Koch once again and thank all of you that we care so much together.

Dieter-Lebrecht Koch, *Berichterstatter*. – Herr Präsident, liebe Frau Kommissarin Bulc, liebe Kolleginnen und Kollegen! Wir hatten eine interessante, lebhafte und zielorientierte Debatte. Mein Dank gilt allen, die sich daran beteiligt haben, vor allem aber Herrn Ferber, der spontan kurzfristig für mich eintretend gesprochen hat. Ich danke aber auch all denen, die mich im Ausschuss mit Hinweisen und Änderungsanträgen bestärkt, unterstützt sowie auf die richtige Spur geführt haben. Mein besonderer Dank gilt meiner Assistentin Cezara Petruc.

Fahrerassistenzsysteme leisten sehr viel. Doch sie können nicht alles. Vor allem nicht Autos autonom fahren lassen. Deshalb sollten Verkehrsteilnehmer deren Grenzen kennen. Fahrern von Fahrzeugen mit Fahrerassistenzsystemen empfehle ich, dass sie sich mit den Möglichkeiten, aber auch den Grenzen dieser Systeme vertraut machen. Physikalische Gesetze können auch diese Systeme nicht außer Kraft setzen.

Ich empfehle allen Kraftfahrern: Bitte bleiben Sie unbedingt aufmerksam, lassen Sie die Hände am Steuer und testen Sie zum Beispiel das Notbremssystem nicht unnötig. Denn Fahrerassistenzsysteme sind keine Spielzeuge, sondern helfende Beifahrer in Notsituationen.

Zudem empfehle ich allen Mitgliedstaaten, noch sorgfältiger an einer EU-weiten Unfalldatenstatistik mitzuarbeiten, die auch eine Auflistung der Verletzungen und der Unfallbeteiligten beinhaltet. Nur so können wir gezielte Maßnahmen identifizieren, die die Straßenverkehrssicherheit auch tatsächlich verbessern, wie die Fahrerassistenzsysteme.

Die EU-Kommission hat im Rahmen der Aktualisierung der Verordnung über die allgemeine Fahrzeugsicherheit 19 Maßnahmen vorgeschlagen. Im Rahmen einer Konsultation, die am 22. Oktober endete, hat sie die Ansichten der Interessenträger, insbesondere auch von Privatpersonen und Kommunen, dazu eingeholt.

Ich bin gespannt auf das Resultat, welches sie im kommenden Jahr im Rahmen der Überarbeitung der Allgemeinen Sicherheitsverordnung veröffentlichen will. Wir sollten der EU-Kommission morgen mit einer großen Mehrheit wichtige Hinweise zur Fahrzeugsicherheit mit auf den Weg geben, um so schnell wie möglich noch mehr Unfälle zu vermeiden bzw. Menschenleben retten zu können. Denn jeder Mensch, der auf den europäischen Straßen ums Leben kommt, ist einer zu viel.

Przewodniczący. – Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się we wtorek 14 listopada 2017 r.

Oświadczenia pisemne (art. 162)

Claudia Țapardel (S&D), *în scris*. – În pofida faptului că drumurile europene rămân cele mai sigure din lume, statisticile arată încă un număr îngrijorător de victime în trafic. Anual, în Europa peste 25 000 de persoane își pierd viața pe drumurile comunitare, iar 135 000 suferă accidente grave, costul social al acestor tragedii – de la reabilitare, asistență medicală, daune etc. - ajungând la aproximativ 100 de miliarde de Euro. În plus, datele fiecărei țări arată că numărul accidentelor rutiere variază încă foarte mult pe teritoriul UE, iar progresele înregistrate de țări precum România – unde există un număr ridicat de decese la un milion de locuitori – este nesemnificativ. Pornind de la aceste cifre, raportul PE trage un puternic semnal de alarmă cu privire la măsurile pe care Comisia și statele membre trebuie să le ia pentru a-și atinge obiectivul de înjumătățire a numărului de accidente rutiere până în 2020. Autoritățile naționale trebuie să își intensifice eforturile în direcția aplicării legislației și a sensibilizării și educării cetățenilor. În paralel, cerem ca executivul de la Bruxelles să monitorizeze mai îndeaproape situația, să ajute statele membre să își amelioreze performanțele prin facilitarea schimbului de date și să adopte în cel mai scurt timp acte legislative care să permită sancționarea infracțiunilor transfrontaliere.

Marc Tarabella (S&D), par écrit. – Je suis pour que les nouveaux dispositifs de sécurité routière deviennent des équipements standards. Nous voudrions que deviennent obligatoires sur tous nouveaux véhicules les systèmes d'assistance à la conduite, tel le régulateur de vitesse, les systèmes de freinage automatique ou encore le système d'assistance de maintien de trajectoire. Les chiffres parlent d'eux-mêmes: 25 500 personnes perdent la vie sur les routes européennes et 135 000 autres sont grièvement blessées chaque année sur nos routes.

Par ce vote, le Parlement européen se prononce donc en faveur des technologies instaurant plus de sécurité sur la route.

Parmi les mesures proposées, nous voudrions que soit obligatoire la détection des usagers dits faibles comme les piétons, les cyclistes et les motocyclistes; aider les conducteurs à les éviter sauverait de nombreuses vies. Plus spécifiquement pour les camions et les bus, nous voudrions également que soient installées des caméras frontales, latérales et arrière de même que les systèmes d'aide à la conduite en courbe très utile pour réduire les angles morts.

17. Persecutarea creștinilor în lume (dezbateri)

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dnia jest oświadczenie Wiceprzewodniczącej Komisji i Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie prześladowania chrześcijan na świecie (2017/2957(RSP)).

To bardzo ważna debata dla wielu z nas.

Karmenu Vella, Member of the Commission, on behalf of the Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Mr President, the persecution of Christian minorities worldwide has been a recurring primary concern of this House. Only last May, the plenary debated the situation of Christians in the Middle East. As Vice-President of the Commission/High Representative Madam Mogherini firmly stated on that occasion, the freedom of religion or belief is a fundamental right of every human being. All persons should be able to practise their religion and worship freely, individually or in community with others, and to live free from fear.

This applies to people of all faiths, or none, including to Christians. Yet we know that religious freedom is under attack in many parts of our world. Sectarianism is one of the diseases of our age. The millennial diversity of many societies is put at risk by the rise of the sectarian hatred. No continent has been spared from this kind of violence, from South Asia to Sub-Saharan Africa. This Parliament has often focused on the persecution of Christian minorities in the Middle East, and rightly so. Christians are discriminated against, harassed and persecuted in large parts of the Middle East, and the number of Christians is drastically decreasing.

Christianity was born in the Middle East; it belongs to those lands, and this is something we cannot possibly forget. If the Middle East loses its incredible diversity, it would also lose its vitality and its greatest richness. At the same time, persecution rarely targets just one minority. As we see in Syria and Iraq, not only Christians but also Yazidis, Shia Muslims and other religious communities are suffering from discrimination, harassment and persecution. Therefore, a long-term strategic approach to protect Christian and other religious groups must focus on addressing those ideologies and changing those state structures that encourage discrimination and violence.

Such violence may be committed by state or non-state actors for a number of different reasons. Ideology is certainly one of them, but it is not the only one. In many cases, the persecution of Christians and other minorities has political, ethnic or economic reasons. Very often, it is more about power than about religion itself. This is something we need to keep in mind if we want to make a real difference to the life of Christian minorities around the world. For this reason, our approach has focused on security as well as on culture and education, but also on diplomacy, governance and national reconciliation.

We always react with public statements or private demarches to condemn violence against Christians. Let me also focus on other actions we have taken in defence of persons belonging to minorities.

First, since the adoption of the EU Guidelines on the promotion and protection of freedom of religion or belief in 2013, their implementation has remained a key priority for EU action. Second, the EEAS taskforce on religion and culture has led to an increased exchange on religious freedom and religious engagement both inside the EEAS, with Commission DGs and with European Parliament services. The EEAS actively participates in, and co-chairs, the Transatlantic Policy Network on Religion and Diplomacy. A number of concrete initiatives on diversity and tolerance have grown out of this network.

Third, the EEAS also actively encourages cooperation among Member States on this issue. The Council's Working Party on Human Rights (COHOM) created a taskforce on freedom of religion. It works on informal information exchanges on events and situations on the ground, and in preparation of EU resolutions at the United Nations. The Council's Working Party on Human Rights' informal meeting in Malta on April 2017 had a full dedicated session on freedom of religion and belief.

Fourth, during this year, the EU's Special Representative for Human Rights, Stavros Lambrinidis, continued being actively engaged on freedom of religion and belief. He has placed special emphasis on the implementation of the UN Rabat Plan of Action that includes positive elements to address hate speech and to counter violence perpetrated in the name of religion. Mr Ján Figel', the Special Envoy for the promotion of the freedom of religion or belief outside the EU, has also worked on the implementation of the EU Guidelines on freedom of religion and belief, particularly on his visits to Iraq, the United Arab Emirates, Jordan and Sudan.

Fifth, the EU also uses all its financial instruments to support this endeavour. The European Instrument for Democracy and Human Rights now finances around 40 projects related to freedom of religion and belief accounting for more than EUR 15 million. The Commission's Directorate General for Development has recently launched a new call for proposals for intercultural dialogue and culture. This programme envisages cooperation with partner countries on intercultural dialogue for peaceful inter-community relations. Sixth, we also continue cooperation with UNESCO, the UN alliance of civilisations, the Anna Lindh Foundation and the Istanbul process.

Seventh, education is the best tool for building open societies and for avoiding radicalisation. In this day and age, education in emergencies and protracted crises has become particularly urgent. Think of the Syrian children, who can only remember a country at war. It is essential to teach them about their country's incredible diversity and about centuries of peaceful coexistence. A peaceful and diverse future for Syria also depends on their education. Next year, we will devote 8% of the EU's humanitarian budget to education in emergencies. In the Syria crisis, the EU's contribution to education is over EUR 1 billion, through the various financing instruments we have put in place since the beginning of the conflict.

Let me conclude on another part of our work against violence on Christians that may not be as evident, but which is just as important. In many parts of the world, a sustainable future for Christians and other religious groups depends on the work we are doing today for peace, for national reconciliation, for inclusive institutions. Syria, again, is the clearest example. We are working every day to help Syrians find a political solution to the war and build a country where all Syrians, including Christians, can feel at home. Diversity, respect and inclusiveness are not abstract concepts. To millions of people, they can make the difference between persecution and security, between fear and freedom, between life and death.

I know this Parliament understands this, and we truly count on your support to continue our fight against all forms of violence and discrimination.

Cristian Dan Preda, *au nom du groupe PPE*. – Monsieur le Président, les statistiques qu'on peut lire sont terribles. Le monde compte plus de 215 millions de chrétiens qui ne peuvent pas jouir de leurs droits. La Corée du Nord est en tête du classement. Sous le régime de Kim Jong-un, 300 000 chrétiens vivent dans la clandestinité totale et 50 000 d'entre eux sont enfermés dans des camps de travaux forcés. En Corée du Nord, le seul fait d'être en possession d'une bible vous vaut un emprisonnement à vie dans un de ces camps. Il y a de moins en moins de réfugiés chrétiens nord-coréens qui parviennent à fuir à cause de la politique impitoyable de la Chine, qui les renvoie dans leur pays où leurs chances de survie sont inexistantes. Il y a de nombreux autres exemples de ce type.

La situation des chrétiens en Afrique est terrible. En Somalie, par exemple, le groupe terroriste Al-Chabab s'est donné comme mission d'éliminer tous les chrétiens. Au Soudan, le gouvernement a pour projet de démolir 27 églises et ainsi de suite...

Par conséquent, il faut vraiment dire les choses telles qu'elles sont. Je ne suis pas d'accord avec le commissaire qui relativise toutes ces situations. Il faut dire que la défense de la liberté religieuse doit être au centre de nos relations extérieures. Ce n'est pas le cas aujourd'hui et il ne faut pas cacher cette réalité.

Je rappelle également la situation dramatique des chrétiens dans les territoires de l'ancienne Mésopotamie, en Syrie et en Iraq: ils ont tout perdu et ne pourront pas revenir chez eux tranquillement.

Josef Weidenholzer, im Namen der S&D-Fraktion. – Frau Präsidentin! Religionsfreiheit ist ein allgemeines Menschenrecht, und dieses schließt nicht nur das Recht, die Religion frei auszuüben, sondern auch das Recht, seine Religion zu wechseln sowie das Recht, keiner Religion anzugehören, mit ein. Jeder Verstoß gegen diesen Grundsatz ist ein Verstoß gegen die Menschenrechte und ist überall und unter allen Umständen zu verurteilen – so wie etwa im Mittleren Osten, wo in den letzten Jahren eine historisch einzigartige Verletzung dieses Prinzips vor sich ging – an Brutalität und Unmenschlichkeit kaum zu übertreffen. Dies betrifft nicht nur, aber vor allem Christen und Jesiden. Jetzt, wo das Regime des selbst ernannten Kalifats zusammenbricht, müssen wir alles tun, Bedingungen zu schaffen, dass die Menschen wieder in ihre angestammten Gebiete zurückkehren können, dass allen Opfern Gerechtigkeit widerfährt, die Verbrecher verurteilt werden und vor allem die Menschen Vertrauen zueinander aufbauen können.

So utopisch das jetzt vielleicht klingen mag, aber es ist ein Gebot der Stunde, an Versöhnung in dieser Region zu denken. Vielleicht läutet diese Tragödie, die wir durchlebt haben, auch einen Bewusstseinswandel in der Region ein. Das Prinzip „cuius regio, eius religio“ taugt nicht für das 21. Jahrhundert. Gerade Länder wie Saudi-Arabien, die gerne von einer neuen Zukunft reden, von Modernisierung reden, von einer globalen Rolle reden, sollten sich das überlegen. Dort gibt es immer noch keine einzige Kirche, und philippinische Hausgehilfinnen – so wurde berichtet – werden bestraft, wenn bei ihnen eine Bibel gefunden wird.

Ruža Tomašić, u ime kluba ECR. – Gospodine predsjedniče, u ovom se domu često raspravlja o progonu kršćana i to je najbolji pokazatelj da mi nemamo kapacitet, a očito ni iskrenu želju, predano raditi na rješenjima koja bi poboljšala njihovu situaciju. Da imamo, stanje bi se nakon prijašnjih rasprava već popravilo i mi danas ovdje ne bismo ponavljali ono što je dosada toliko puta rečeno.

Nažalost, Europska unija sve više bježi od svojih kršćanskih korijena pa ne čudi da u takvoj krizi identiteta njezini lideri, ali i građani, sve manje žele žrtvovati svoje blagostanje za pomoć kršćanima u svijetu.

Pomoć nipošto ne znači invaziju na strane zemlje ili rušenje drugih kultura, već prvenstveno političku i diplomatsku borbu za institucionalnu ravnopravnost kršćana tamo gdje su manjina i uspostavu vladavine prava kojom bi njihovi životi i imovina konačno bili zaštićeni.

Unija je najveći donator trećim zemljama, mnogima od njih je i važan trgovinski partner, a ima i veliku ambiciju postati pravi globalni igrač koji će biti nezaobilazni partner u rješavanju kriza.

Želi li Unija doista imati globalni kredibilitet, svoje bi resurse već danas trebala iskoristiti za pomoć ugroženim kršćanima. Pa kako će nam vjerovati pripadnici drugih religija i kultura ako vide da smo okrenuli leđa onima s kojima dijelimo kršćanske vrijednosti?

María Teresa Giménez Barbat, en nombre del Grupo ALDE. – Señor presidente, Europa se sostiene sobre distintos pilares filosóficos, jurídicos y morales, pero su historia e identidad todavía son difíciles de entender sin el cristianismo, incluso en plena era secular.

Ninguna otra parte del mundo ha sido más influida por el cristianismo y ninguna otra puede hacer más ahora por defender su supervivencia y libertad frente a las persecuciones. Quisiera subrayar simplemente dos hechos en relación con la persecución de cristianos.

El primero es que esta persecución tiene un carácter global y distintos indicadores apuntan a que está aumentando, incluso en sus dimensiones más letales. Los cristianos son el grupo religioso perseguido en más países. Y, según estudios, entre el 60 y el 80 % de los actos de discriminación religiosa que tienen lugar en todo el mundo, a cargo tanto de los propios Estados como de grupos sociales, afectan a cristianos.

El segundo es que la persecución contra los cristianos sigue sin recibir la cobertura que merecería de los medios, las grandes asociaciones de derechos humanos y las instituciones políticas, incluyendo la Unión Europea.

Debería preocuparnos en particular la destrucción de las comunidades cristianas históricas que está teniendo lugar entre nuestros vecinos mediterráneos, un calvario que amenaza con extenderse a los refugiados que consiguen llegar a Europa.

Los cristianos custodian un valioso legado moral y cultural que nuestra Unión está obligada a proteger. Y esto podemos entenderlo creyentes y no creyentes, como una ciudadana como yo. Aprovechemos la celebración de este debate para que este tema entre con fuerza en la agenda europea.

Javier Couso Permyu, *en nombre del Grupo GUE/NGL*. – Señor presidente, la persecución de los cristianos y el incremento de la misma es real; debe ser denunciada y combatida. Pero el problema no es la persecución solo de los cristianos en particular: es el incremento de la persecución por razones religiosas en todo el mundo.

Y hay muchos ejemplos: la persecución salvaje de los yazidíes por el grupo terrorista Dáesh; el genocidio de la minoría musulmana rohinyá en Myanmar, con al menos 270 000 huidos y más de 2 000 asesinados, una masacre organizada de manera sistemática por el Gobierno de ese país con la connivencia de una presidenta Premio Nobel de la Paz y muy aplaudida y jaleada por integrantes de esta Cámara: la presidenta Aung San Suu Kyi, a la que le dieron en 1990 el Premio Sájarov; la represión en Egipto de los igurees; la persecución en Yemen de la minoría religiosa bahá'í; en Pakistán, cualquier crítica a la religión puede ser condenada con la pena de muerte; o en Malasia, donde hay un ministro, el señor Shahidan Kassim, que defendió este verano cazar a los ateos.

Y no debemos olvidar el incremento de la islamofobia en muchos países europeos, atizados por la histeria racista y xenófoba de todos los partidos de la extrema derecha, pero también de fuerzas políticas aparentemente más respetables.

El compromiso del Parlamento Europeo debe ser firme contra la discriminación y el incremento de la violencia vinculada a las diferencias religiosas. Abordar ese problema global eligiendo solo una de las religiones perseguidas es atizar el conflicto religioso y la lógica del odio y de la confrontación.

Bodil Valero, *för Verts/ALE-gruppen*. – Herr talman! Världen idag plågas av långvariga konflikter, många av dem med flera etniska och religiösa dimensioner. Krig och konflikter har skapat tragedier som är en del av anledningen till att mer än 65 miljoner människor befinner sig på flykt inom eller utanför sina hemländer. Angreppen mot olika religiösa grupper har ökat markant, inte bara mot kristna utan också mot andra religiösa minoritetsgrupper, t.ex. shiiter och yazidier.

Situationen för gruppen kristna har dock dramatiskt försämrats de senaste åren. Förföljelsen är global och sker i olika delar av världen, bland annat i Nordkorea, Somalia, Afghanistan, Pakistan, Sudan, Kina, Eritrea, Irak, Nigeria, Saudiarabien, Syrien, Egypten, Indien, Iran och Turkiet. I vissa länder är staten den huvudsakliga förföljaren, medan det i andra är enskilda grupper som är skyldiga – oftast är det dock en kombination av båda. Huvudproblemet är inte att det är just kristna som förföljs utan att det är så många länder, regimer och grupper som kränker trosfriheten, vilket drabbar alla religiösa grupper och minoriteter.

Enligt den kristna internationella hjälporganisationen *Open Doors* och deras årliga rapport *World Watch List* om förföljelse av kristna runtom i världen har förföljelsen av kristna nått nya höjder, och idag möter fler än 200 miljoner kristna allvarlig förföljelse för sin tro, vilket innebär nästan var tionde utövare.

En region som sticker ut när det gäller omfattning och intensitet av förföljelse av religiösa grupper är just Mellanöstern. Antalet kristna i Irak har minskat med 80 procent till färre än 300 000 i jämförelse med de tidigare totalt 1,6 miljonerna i landet. I Syrien är det en minskning från 1,2 miljoner till 500 000 sedan krigets början. Även om kristna har levt i Mellanöstern i över 2000 år, utgör de nu endast 3-4 procent av regionens befolkning. Deras fortsatta existens i regionen är därmed allvarligt hotad.

Den etnoreligiösa uppdelningen och strider mellan olika grupper har gjort att alla minoriteter har blivit mer utsatta. I vissa områden har kristna, yazidier och andra religiösa minoriteter förföljts av Daish och dödats för sin tro. Många har drivits från sina hem och tvingats söka skydd i grannländerna och i EU. I mitt land Sverige finns idag en av världens största diaspora av den kristna gruppen assyrier/syrianer/kaldéer, och den har vuxit snabbt till följd av Daishs etniska rensning i Mellanöstern. Daish har förvisso fördrivits från sina fästen i Irak och Syrien, och vissa av de fördrivna kan återvända hem, men situationen är fortsatt svår för religiösa minoritetsgrupper i Mellanöstern.

Trots att rätten till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet stadgas i internationell rätt och tillerkänns varje individ, oavsett religion, känner sig många förtyckta grupper utlämnade och ignorerade av FN och världssamfundet.

Som en av de största bidragsgivarna i regionen har EU en roll att spela, dels för att främja den politiska dialogen i syfte att möjliggöra en hållbar och fredlig framtid för kristna i Mellanöstern, dels genom att låta de boende där vara med i de förhandlingar som handlar om deras framtid.

Margot Parker, *on behalf of the EFDD Group*. – Mr President, throughout the UK and in many other countries throughout the West, many Christians have been denied the right to wear a simple expression of their faith, such as a crucifix, in public life. The right to hold and express faith is a fundamental human right which must be protected and defended equally. The UK was founded on a Judaeo-Christian culture and whilst we respect and appreciate the contribution of all, this must be respected.

But the trials and tribulations of Christians in many countries throughout the West pale in comparison to what many must face on a daily basis throughout other parts of the world. The persecution of Christians, Shia and other religions and ethnic minorities, during the rise of the Islamic State was well publicised. However, we must be constantly wary of persecution of Christians: it is still [going on] and many will be unable to get appropriate assistance after being displaced by conflict throughout the region.

As the terror of Islamic State rule is rolled back, we must ensure that the seeds of future conflict and societal discontent are averted and reprisal attacks are not carried out. This may not be an easy task, but the cycle of shifting persecution as power changes hands must be broken. As these countries are rebuilt, the place of Christians and their rights must be protected.

The recent political instability caused by the sudden resignation of Hariri as Prime Minister of Lebanon is a sharp warning that the Shia-Sunni war propagated by Saudi Arabia and Iran could be spreading into the country, and we must ensure that minorities are not marginalised in any political fallout from the future developments in this country.

Christianity is an ancient religion with firm roots in the Middle East. The place of Christians throughout the region must be protected. If the countries of the Middle East are ever to get past this cycle of religious persecution, they must develop a more inclusive model of national identity that extends beyond religion and is fully inclusive and respectful of all minorities who deserve to practise their faith free from persecution, and in many cases, free from threats to their lives.

Christelle Lechevalier, *au nom du groupe ENF*. – Monsieur le Président, 215 millions de chrétiens subissent des persécutions graves dans leur pays en raison de leur religion.

Les relations internationales sont en premier lieu du ressort des États membres, mais rappelons que certains pays concernés entretiennent des relations privilégiées avec l'Union européenne ou ses membres.

La Turquie, le Qatar, mais aussi la Chine ou 300 églises ont été dévastées en 2016.

Parmi eux, certains sont classés dans les 20 plus dangereux pour les chrétiens, notamment l'Inde, dont l'Union est le premier partenaire commercial et le Vietnam, où le gouvernement est mis en cause dans les persécutions, et qui bénéficie d'accords commerciaux privilégiés.

Si les cas de ces pays extra-européens sont graves et nécessitent une pression diplomatique forte, n'oublions pas notre propre situation. En Europe 100 églises ont été détruites en 2016. En France, ces actes sont en hausse de 245 % en 8 ans.

Partout la sécurité des chrétiens recule à chaque avancée du fondamentalisme islamiste.

Dans nos pays, je le rappelle, de culture chrétienne, des chrétiens sont tués pour leur religion, les assassinats du père Hamel à Saint-Étienne-du-Rouvray et celui d'un jeune converti à Grande-Synthe en 2016, en témoignent.

Au sein d'institutions européennes qui renient leurs racines chrétiennes, un changement de politique doit s'opérer. Agissons pour défendre les chrétiens dans le monde et en Europe, où les actes anti-chrétiens se multiplieront y compris chez nous.

Diane Dodds (NI). – Mr President, yesterday, in the United Kingdom, communities and families paused to remember those across the nation who had laid down their lives in defence of freedom. Through their sacrifice we, like past generations, enjoy the benefits of a fair and democratic way of life. We are afforded fundamental freedoms of thought, belief, opinion and expression and, without restriction or recrimination, we are able to attend a religious place of worship. How often do we take these liberties for granted?

Open Doors estimates that every month, across our world, 322 Christians are killed because of their faith, and 772 forms of violence are committed against Christians.

These are shocking statistics but we must ask ourselves, are we doing enough?

We have a responsibility to provide a beacon of hope to those who continue to suffer daily – to support those whose sacrifice has not yet been translated into freedom for themselves and their families. And national governments must renew their commitment to these basic liberties in their dealings and discussions with countries across the world.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

David Coburn (EFDD), *blue-card question*. – Ms Dodds, the King of Morocco, Commander of the Faithful and a descendant of the Prophet Muhammad, protects the rights of Christians in Morocco. Would you say, Madam, that he is a fine example to Muslims throughout the world, and that this is the sort of leadership that we should see in the Muslim world: protection of Christians by Muslims?

Diane Dodds (NI), *blue-card answer*. – Thank you Mr Coburn. I think that all of us in this House must be very concerned about the persecution and, indeed, some would say the genocide of Christians, throughout the Middle East.

We have only to look at the sights in Syria, in Iraq, and see the devastation of Christian communities.

Indeed, I have been pleased to actually meet and talk with some of those Christians and hear their stories of persecution, of death and destruction, and I think it is incumbent upon this House and these institutions to make sure that these terrible atrocities are raised on a continuous basis and that we deal with them in our discussions with these countries.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Arne Gericke (ECR), *blue-card question*. – Ms Dodds, just a short question. I think you come from Northern Ireland, is that right? You have had war in Ireland between Christians. How does this link up with the war within Christianity?

Diane Dodds (NI), *blue-card answer*. – The war and the trouble and terrorism in Northern Ireland is really about a vicious terrorist campaign to push a people into a united Ireland who do not give their consent to such a way forward. Thankfully, we are in better times, and since my colleague is from Germany, I must say I visited Berlin last week. I visited Wittenberg, the place of the Reformation in Germany, and it was a delight to see the memorials there to Martin Luther and 500 years of the Reformation, which has done so much to transform our society and which did so much to transform Germany.

György Hölvényi (PPE). – Mr President, Europe has a special responsibility in the protection of persecuted Christians. I thank Mr Vella very much for joining this debate today with his statement.

It has always been difficult to stand up for Christians in this House. There are massive dividing lines among us. The EPP believes that providing support for Christians cannot be a matter of ideology. This is clearly a human rights, security, cultural, and of course spiritual, issue as well. But we must overcome these dividing lines. Thank God we are already getting some results. Last year Parliament condemned the genocide by Daesh against Christians, but now we really must turn our political resolution into action.

The EU and the bilateral diplomacy of our countries must ensure that these violations of human rights and atrocities against Christians are finished. Christians and other churches are often the only actors who take care of the persecuted on the spot, but they have no access to direct EU aid. This has truly been a scandal for many years now. These churches must be eligible for EU funding. For example, a reconstruction programme for displaced Christians is underway in North Iraq. Europe must take part in financing this very concrete project in close partnership with the churches.

This is our last chance to save Europe's credibility. Certain states, like my country, Hungary, implement direct aid on the ground for these persecuted communities. Now Europe as a whole must realise the historical exercise, preserving the presence of Christians in their homelands.

Francisco Assis (S&D). – Senhor Presidente, Senhor Comissário, o verdadeiro tema subjacente a este debate é o tema da liberdade religiosa no mundo. Nós, na Europa, conhecemos demasiado bem o que significa a intolerância religiosa para que não nos deixemos ou não devamos deixar de nos pronunciarmos sobre ela.

Infelizmente, hoje, na maior parte do mundo prevalecem soluções de organização política que não têm na devida consideração esse princípio fundamental que é o princípio do direito de cada um exprimir livremente as suas crenças religiosas ou a ausência de crença, quando é caso disso.

Os regimes teocráticos, em nome de uma só religião, anulam completamente todas as demais. Os regimes que praticam um ateísmo militante perseguem aqueles que procuram prosseguir qualquer tipo de culto religioso e, infelizmente, esses países têm hoje ainda um peso enorme por todo o mundo, para além daquilo que são hoje também ataques à liberdade religiosa que não têm proveniência direta dos Estados, mas são promovidos por alguns grupos, nomeadamente grupos terroristas, que por esse mundo fora vão atacando homens e mulheres pela simples circunstância de prosseguirem um determinado culto religioso.

Os cristãos são particularmente afetados e nós temos, creio eu, nós, europeus, uma responsabilidade ao nível da nossa ação diplomática no sentido de procurar sensibilizar os demais países com que mantemos relações, e onde não se verifica este respeito por este direito humano fundamental que é o direito da liberdade religiosa, para que se empenhem mais nesse sentido. Esse é também um dos deveres da nossa diplomacia.

(O orador aceita responder a uma pergunta «cartão azul» (n.º 8 do artigo 162.º))

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *ερώτηση «γαλάζια κάρτα»*. – Κύριε Πρόεδρε, κύριε συνάδελφε, το θέμα μας δεν είναι η ανεξίτησκια σήμερα, είναι συγκεκριμένο· πρόκειται για τις διώξεις κατά των χριστιανών.

Οι σταυροφορίες έχουν περάσει προ πολλού, αλλά υπάρχει μία συγκεκριμένη θρησκεία η οποία έχει εκδηλώσει με τον φανατισμό της και με τις τρομοκρατικές της ενέργειες ότι θέλει να σκοτώνονται χριστιανοί. Εσείς πώς το εξηγείτε αυτό;

Francisco Assis (S&D), *Resposta segundo o procedimento «cartão azul»*. – Se a questão não for colocada como eu a coloquei, do meu ponto de vista, como uma questão de liberdade religiosa, rapidamente estaremos apenas as esgrimir fanatismos contra fanatismos. A questão é mais profunda e é uma questão de liberdade religiosa e, desse ponto de vista, a Europa, de facto, tem algumas lições a dar, não tem lições a receber, porque nós fomos capazes de construir um espaço secular onde é possível a convivência de pessoas que seguem as mais diversas convicções de ordem religiosa, desde aqueles que são ateus, agnósticos, até aqueles que seguem esta ou aquela religião. Se nós sairmos desta linha, do meu ponto de vista, rapidamente entraremos, como entrámos no passado, em guerras de fanatismos contra fanatismos.

Anna Elżbieta Fotyga (ECR). – Po raz dziewiąty obchodziliśmy wczoraj w całej Polsce Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym. Poświęcony był on tym razem ratowaniu chrześcijan na Bliskim Wschodzie – w kolebce chrześcijaństwa. Polacy nie są społeczeństwem bogatym. W dobrowolną kolektę zaangażowały się jednak miliony moich rodaków. Skala tego przedsięwzięcia, konkretne programy, które finansują przedsięwzięcia na Bliskim Wschodzie: mieszkaniowe, zdrowotne, edukacyjne, powrotu do miejsc zamieszkania, czynią ten program unikalnym w skali światowej.

Hannu Takkula (ALDE). – Arvoisa puhemies, äskettäiset tiedot kristittyjen vainoista eri puolilla maailmaa kertovat vakavista ihmisoikeuksien loukkauksista. Euroopan unionin ja eri toimijoiden on suhtauduttava erittäin vakavasti siihen, että esimerkiksi Syyriassa ja Irakissa kristittyjen tilanne on vaikea, jopa 50-80 % kristityistä on joutunut jättämään oman kotimaansa. Kysymys ei ole siitä, että he olisivat vieneet sinne jotakin uutta uskontoa, vaan kristityt ovat asuneet noilla alueilla yli 2 000 vuotta – yli 500 vuotta jo ennen islamin syntyä.

Meidän olisi pikaisesti löydettävä riittävät keinot estää Syyrian ja Irakin kristittyjen omaisuuden tuhoaminen ja heidän perustuslaillisten oikeuksiensa polkeminen. Kristittyjen vaino johtaa Lähi-idän vahvan kulttuuriperinteen häviämiseen, ja se on myös meidän kaikkien tappio.

Kummankin maan – sekä Syyrian että Irakin – perustuslaki takaa kaikkien uskontokuntien seuraajille samankaltaiset oikeudet. Todellisuudessa näin ei kuitenkaan ole. Kristityt ovat myös merkittävästi rakentaneet näitä yhteiskuntia ja toimineet tasapainottavina osapuolina konflikteissa. Vainolle ei siis pitäisi olla mitään perustetta.

Myös Kiinassa pohjoiskorealaiset kristityt ovat joutuneet vainon kohteeksi. Osa heistä on paennut Pohjois-Koreasta uskon vuoksi, mutta osa on omaksunut kristinuskon Kiinassa. Kristityt, jotka palautetaan takaisin Pohjois-Koreaan, joutuvat pakkotyöleireille, ja noilta leireiltä ei yleensä selvitä. Arvioiden mukaan noin 50 000-70 000 kristittyä on vangittuna näillä leireillä. Kiinan tulee pyrkiä suojelemaan sinne paenneita Pohjois-Korean kristittyjä ja tarjota heille turvaa ja sallia täysi vapaus heidän uskontonsa harjoittamiseen.

Myös hindunationalistien voimakas vaikutus Intian sisäpolitiikkaan on johtanut yleisen asenteen kääntymiseen muita uskontoja vastaan. Erityisesti kristityt ovat joutuneet siellä tulilinjalle. Emme voi hyväksyä tämän kaltaisia toimia Intian kaltaisessa demokraattisessa maassa.

Vielä voisin mainita Etelä-Sudanin, jossa kirkkojen työntekijöitä on vangittu ja kirkkoja on tuhottu. Tähänkin meidän tulisi puuttua, sillä on muistettava se, että uskonnonvapaus on yksi keskeinen ihmisoikeus, jonka toteutumista meidän on syytä tarmokkaasti vaatia eurooppalaisina omien arvojemme pohjalta.

Franz Obermayr (ENF). – Herr Präsident! Ja, es gibt alarmierende Beispiele der Christenverfolgung auf der ganzen Welt. Laut Open Doors werden alleine in Nordkorea 50 000 bis 70 000 Christen als Staatsverräter in Lager eingesperrt, und dort erwartet sie höchstwahrscheinlich der Tod. Einige wenige Flüchtlingsrouten führen nach China, aber auch von dort wird man wieder zurückdeportiert nach Nordkorea. Aber auch vor der eigenen Haustür, vor der europäischen Haustür – in der Türkei – werden Christen ebenfalls systematisch unterdrückt. Eigentum christlicher Organisationen wird enteignet und dann unter Verwaltung der sunnitisch-staatlichen Religionsorganisation Diyanet gestellt.

Aber es gibt natürlich auch Positives zu berichten, beispielsweise von der Kurdenregion im Nordirak, wo die vom IS vertriebenen Christen aufgenommen worden sind, beschützt werden, wo man sogar beim Wiederaufbau der zerstörten Kirchen hilft. Leider – und das muss gesagt werden – ist es eine Tatsache, dass wir hier gerne über die Verfolgung der Christen klagen, uns allerdings unserer christlichen Wurzeln nicht bewusst sind und dass die Union viel zu wenig für den Schutz der verfolgten Christen in der Welt tut.

Bruno Gollnisch (NI). – Monsieur le Président, comme l'ont dit les deux orateurs précédents, le christianisme est encore persécuté par l'athéisme militant du communisme qui a fait, dans ce domaine, des dizaines de millions de victimes. Mais il est aussi persécuté, bien sûr et principalement aujourd'hui, par l'islamisme.

Nous ne pouvons pas, nous-mêmes, avec nos faibles moyens, arrêter les atrocités des islamistes, mais nous avons un pouvoir de négociation. Un pouvoir de négociation auprès des gouvernements car il y a une persécution officielle des chrétiens dans le fait que les législations d'un certain nombre d'États musulmans, avec lesquels nous entretenons d'excellentes relations, interdisent, par exemple, le fait, quelquefois sous peine de mort, d'abandonner la religion musulmane pour se convertir ou ont dans leurs dispositions des crimes comme celui de blasphème qui permettent en réalité d'emprisonner, voire de condamner à mort, tout chrétien qui émettrait des doutes sur la légitimité du Coran.

Ceci ne doit pas être toléré davantage, et là nous pouvons, avec nos modestes moyens, quoique parlementaires, obtenir quelque chose: nous devons exiger la réciprocité. Pourquoi n'y a-t-il pas une seule chapelle en Arabie saoudite, alors que mon pays se couvre de mosquées?

Andrzej Grzyb (PPE). – Wolność wyznania to podstawowe prawo człowieka, a w dzisiejszych czasach co miesiąc ginie ponad 300 chrześcijan, odnotowujemy prawie 800 ofiar przemocy, a ponad 200 kościołów zostaje niszczone. To dzieje się w skali całego świata, od Korei Północnej aż po Afrykę. Chcę jednak z dumą stwierdzić, że Parlament, jako jedna z pierwszych instytucji na świecie obok amerykańskiego Kongresu, w lutym 2016 r. uznał zbrodnię ISIS wobec chrześcijan i innych mniejszości za ludobójstwo.

Apeluję do wysokiej przedstawiciel o wyrażenie tego stanowiska w jej działaniach międzynarodowych. Uznanie za ludobójstwo pociąga za sobą konsekwencje prawne. Ofiary, ich bliscy, a ogólnie również sytuacja w regionie potrzebują tego osądzenia i ukarania winnych. Potrzebuje tego cała społeczność międzynarodowa.

W 2013 r. Rada przyjęła wytyczne dotyczące promocji i ochrony wolności religii. I wytyczne, nad którymi pracowaliśmy również w Parlamencie, stanowią doskonałą podstawę, ale muszą być wdrażane znacznie sprawniej niż dotychczas. Chciałbym podkreślić ważny fakt ustanowienia specjalnego wysłannika ds. promocji wolności religijnej poza Unią, w ślad za rezolucją Parlamentu z lutego 2016 r. Jednak mandat wysłannika, którym jest Jan Figel wykonujący niezwykle pracę, wymaga wzmocnienia. Wydaje mi się, że to jest w szczególności ważne, jeżeli chodzi o integrację na wysokim szczeblu z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych.

W Parlamencie stale monitorujemy sprawy chrześcijan w świecie. Chciałbym również podkreślić, że w przyszłym tygodniu zorganizujemy w Podkomisji Praw Człowieka specjalne wysłuchanie dotyczące prześladowań religijnych, w szczególności prześladowań chrześcijan. Chciałbym jednocześnie podziękować moim kolegom, koordynatorom z innych grup za zrozumienie i wsparcie tego tematu.

Bas Belder (ECR). – “Hopen op een wonder – de toekomst van christelijke presentie in Irak”. Zo luidt de veelzeggende titel van een recente publicatie van de Duitse expert dr. Otmar Oehring. Hij zal volgende week in Brussel spreken voor ons.

Vanuit menselijk optiek lijkt er in het Tweestromenland nauwelijks toekomst meer te gloren voor de eeuwenoude christelijke gemeenschappen. Zeker nu Iraakse en Koerdische aanspraken op het bestuur over de vlakte van Nineve reeds tot gevechten hebben geleid. Triest gevolg was bijvoorbeeld dat teruggekeerde christenen in het Assyrische stadje Teleskof hun recent gerestaureerde woningen weer moesten verlaten met onbekende bestemming.

Een ander belangrijk obstakel voor terugkeer van Iraakse christenen naar de vlakte van Nineve vormt tegenwoordig het intimiderende optreden van buurland Iran en de met Teheran gelieerde Iraakse sjiiitische militie. Is de Europese Unie, is de hoge vertegenwoordiger op de hoogte van deze nieuwe expulsie, verdrijving, van Iraakse christenen?

Graag verneem ik wat in het vermogen ligt van de EU ter bescherming en continuering van de christelijke presentie in Irak. Een concreet EU-actieprogramma is echt noodzakelijk, zoals de collega's hiervoor al hebben betoond, want dan zijn we werkelijk trots en staan we voor onze christelijke waarden.

Jean-Luc Schaffhauser (ENF). – Monsieur le Président, chers collègues, selon une émission de Radio Vatican, 500 millions de chrétiens seraient persécutés dans leur foi, 90 000 ont été tués en 2016.

Même dans l'Europe actuelle, tout ce qui témoigne de notre identité chrétienne, de notre histoire chrétienne, de notre culture chrétienne peut non seulement être ignoré, mais même être supprimé.

Notre Europe est au service d'un nouvel ordre mondial qui a pris la place des droits de Dieu et donc des religions au nom de la liberté des droits de l'homme, revue par l'individualisme et le relativisme triomphants.

C'est une religion exclusive que la nôtre et la recherche de sanctions contre la Pologne doit être comprise comme un combat de l'Europe contre le refus de ce peuple de l'avortement, du genre et de l'euthanasie.

Seule une Europe respectueuse de ses identités religieuses peut espérer et inspirer le respect de toutes les religions et éviter la persécution chrétienne.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς, ακόμη και σήμερα, οι χριστιανοί διώκονται σε 140 χώρες και περίπου 100.000 άτομα έχουν υποφέρει και θανατωθεί λόγω της πίστης τους. Αν και οι τζιχαντιστές του ισλαμικού κράτους είναι μακράν οι πρώτοι διώκτες και δολοφόνοι των χριστιανών, έχοντας εφαρμόσει μια γενοκτονία στη Συρία και το Ιράκ, υπάρχουν και άλλες χώρες του κόσμου στις οποίες οι χριστιανοί διώκονται, όπως είναι η Κίνα, η Βόρεια Κορέα, το Ιράν, το Ιράκ, η Νιγηρία -λόγω της Μπόκο Χαράμ- και η Τουρκία.

Ιδιαίτερα η Τουρκία, η οποία επί 1000 και πλέον έτη εδίωκε και θανάτωνε τους ορθοδόξους κυρίως χριστιανούς, εξακολουθεί να εφαρμόζει την ίδια τακτική. Ακόμη και σήμερα, προκαλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ελλάδα, καθώς έχει κάνει τα πρώτα βήματα για να μετατρέψει σε τζαμί το σύμβολο της Ορθοδοξίας, τον Ναό της Αγίας Σοφίας στη Κωνσταντινούπολη, και αρνείται να θέσει σε λειτουργία τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης, την οποία κρατάει κλειστή εδώ και 45 χρόνια.

Πώς αντιδρούν οι χριστιανικές χώρες σε αυτές τις προκλήσεις; Αδιαφορούν και, διακατεχόμενες από ένα παράδοξο, ανεξήγητο και ανεπίτρεπτο φοβικό σύνδρομο, αποκρύπτουν τις διώξεις των χριστιανών από τους πολίτες τους. Οφείλουν οι χριστιανικές χώρες να προστατεύσουν τους χριστιανούς, είναι θέμα τιμής γι' αυτές.

Τέλος, πρέπει να φερθούν με ανάλογο τρόπο και στην Τουρκία, η οποία ούτε είναι ούτε πρέπει να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Michèle Alliot-Marie (PPE). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, enfin un débat entièrement consacré à la persécution des chrétiens dans le monde. Je me réjouis de voir que ma demande exprimée en juillet 2014 a enfin un écho dans cet hémicycle. Je veux en remercier la présidence.

Monsieur le Commissaire, je vous remercie aussi de votre présence, même si je pense que, compte tenu du sujet et de son impact diplomatique, la présence de Mme Mogherini eût été également très utile.

Mesdames et Messieurs les parlementaires, nous sommes prêts – et je m'en réjouis – à défendre l'ensemble des minorités religieuses face à l'intolérance. Il est paradoxal que lorsqu'il s'agit de chrétiens, il soit aussi difficile d'obtenir un débat au Parlement européen. Lorsque des musulmans sont persécutés en Birmanie, tous les États du monde arabe protestent et nous-mêmes votons une résolution en écho à cette protestation et pour lutter contre l'intolérance. Lorsque des juifs sont agressés, où que ce soit dans le monde, Israël sait réagir et nous condamnons fortement, et à juste titre, l'antisémitisme. Mais par une forme de complexe d'autocensure incompréhensible, voire injustifiable, nous, Européens, ignorant nos racines et l'origine de notre civilisation, n'osons pas exprimer notre solidarité et notre soutien lorsqu'il s'agit de chrétiens qui sont persécutés.

Les orateurs précédents l'ont rappelé: plus de 200 millions de chrétiens sont persécutés, tués, contraints de fuir leur pays d'origine, d'abandonner le berceau de leur civilisation. Nous ne pouvons rester immobiles et muets face à tant de barbarie.

Monsieur le Président, en tant que présidente du groupe de travail sur la tolérance et la protection des minorités religieuses de notre Parlement, je vous interroge: quand l'Union européenne prendra-t-elle enfin ses responsabilités? Quel est le plan de lutte contre les persécutions? Comment défendrons-nous concrètement nos valeurs et ceux qui les partagent?

Branislav Škripek (ECR). – Mr President, last week I had an opportunity to visit Pakistan, and as we debate persecuted Christians we need to mention the name of Asia Bibi, a woman, wife, mother, who has already spent eight years in a prison cell, facing a death sentence for a minor religious thing.

We hear a lot in this House about so-called European values and we hear about so-called LGBT rights; we speak about abortion rights; we speak about international rights. And this House is passionate about those rights. But when it comes to those who share the faith of our founding fathers, many times we do not do too much, and this is a sign we are abandoning Christianity, we turn a deaf ear and remain silent.

So I implore you, Commissioner, with all the diplomatic and economic instruments the European Union has, please let us make these countries, like Pakistan, Syria, Iraq and some others, hear this. We will not forsake our biblical roots, and we remain committed to those who are suffering because of their faith in Christ. I implore you.

Marie-Christine Arnautu (ENF). – Monsieur le Président, au siècle dernier les dictatures communistes et l'Empire ottoman persécutèrent violemment les chrétiens. Certains régimes athées, tels que les laïcards français, les républicains espagnols ou les révolutionnaires mexicains, en firent autant.

Aujourd'hui, ils sont encore nombreux à souffrir et à mourir à cause de leur foi.

Les rapports de l'«Aide à l'Église en détresse» et de «Portes ouvertes» sont alarmants: près de 200 millions de chrétiens, 50 pays concernés.

En Chine communiste, des réfugiés chrétiens sont renvoyés en Corée du Nord avec pour seule issue la mort ou les camps d'internement, au Moyen-Orient et en Afrique, ils sont victimes de l'islamisme institutionnel ou djihadiste, en Inde, les fondamentalistes hindous multiplient les brimades et la liste est longue.

Si les dirigeants européens veulent être entendus, ils doivent être cohérents. Il est hypocrite de s'apitoyer sur le sort des chrétiens persécutés tout en refusant de rappeler les racines chrétiennes de l'Europe dans les traités et en vilipendant les dirigeants polonais, hongrois, russes ou américains pour leur attachement à l'identité chrétienne de leur peuple.

Respectons d'abord nos traditions et notre héritage spirituel malmenés par des décennies d'individualisme consumériste et d'accommodements raisonnables avec l'islamisme.

Tunne Kelam (PPE). – Mr President, today I think we need to state some key facts. First, the persecution of millions of people because of their Christian beliefs is widespread and is increasing. Second, Christians are the most persecuted religion in the world: 75% of religiously motivated violence is carried out against Christians. Persecution has intensified in many countries such as China, Iran, India, Nigeria and others.

Third, special attention needs to be paid to the situation and future of Christians in Iraq and Syria. Today, despite the defeat inflicted on Daesh, Christians there face an uncertain future and further discrimination. In Iraq the number of Christians has plummeted five times in ten years, to less than 300 000.

What do we need to do? First, to keep the persecution of Christians high on the EU agenda, mainstreaming it in relations with all third countries. Second, to generate awareness in Europe that Christianity is part of the European spiritual and cultural legacy and that this legacy has formed the European values and identity. Third, we need concrete commitment for the reconstruction of Christian homes on the Nineveh plains and elsewhere and also to provide direct access to EU humanitarian aid for Christian churches. And fourth, we need to do everything to prevent situations whereby new conflicts in the Middle East will force the last remnants of Christians to leave their ancient homes.

Mirosław Piotrowski (ECR). – Chrześcijanie są najbardziej dyskryminowaną i prześladowaną grupą religijną na świecie. Według organizacji Open Doors prześladowaniom takim podlega aż dwieście milionów chrześcijan. Co roku Parlament Europejski wskazuje i potępia przypadki zbrodni i dyskryminacji w poszczególnych krajach świata, a na tej niechlubnej liście jest aż pięćdziesiąt państw. Dobrze, że od kilku lat przeprowadzamy w Strasburgu stosowne debaty, piętnując te karygodne praktyki. Niestety, rezolucje głosowane w naszej izbie nie odnoszą pożądanego skutku. Unia Europejska została utworzona przez chrześcijańskich demokratów. To predestynuje ją nie tylko do eksponowania swoich chrześcijańskich korzeni, ale także do tego, aby strzec wartości chrześcijańskich i chrześcijan, zarówno na kontynencie, jak i na całym świecie.

Sądzę, że agencje unijne powinny bardziej zdecydowanie przeciwdziałać prześladowaniom i nieść konkretną pomoc. Niestety obecnie obserwujemy tendencję do większego zaangażowania Unii Europejskiej w ochronę praw i prześladowań tak zwanych mniejszości seksualnych niż w ochronę chrześcijan.

Michaela Šojdrová (PPE). – Pane předsedající, pane komisaři, je velmi smutnou realitou 21. století, že v roce 2017 musíme konstatovat, že 215 milionů křesťanů je pronásledovaných. Komu může vadit náboženství, které hlásá lásku, milosrdenství, právo na svobodu vyznání a právu na důstojný život. A právě proto jsou křesťané dnes tolik pronásledováni. V některých zemích, například v Egyptě, v Pákistánu, v Indii, v Saudské Arábii jsou křesťané ohrožováni násilím a útlakem z důvodu demonstrace síly jiných náboženských skupin, zejména radikálních muslimů. V Číně nebo Vietnamu jsou křesťané utlačováni totalitními systémy, zejména v Severní Koreji, která je už po třinácté zemí, kde je nejvíce pronásledovaných křesťanů.

Je důležité, aby se Evropský parlament zastal neprávem stíhaných, a mám radost, když někteří jsou nakonec propuštěni, jako například Petr Jašek nebo Miriam Ibrahimová ze súdánského vězení. Nesmíme ale zapomenout na Asiu Bibiovou, která zde byla zmíněna, která je již více než 3 000 dní ve vězení.

Papež František, který je dnes skutečnou křesťanskou autoritou, volá po smíření a solidaritě se všemi. Křesťané jsou nositeli pokoje a smíření. Proto my zde v Evropském parlamentu máme povinnost žádat svobodu pro křesťany tam, kde trpí, máme povinnost žádat podporu tam, kde chtějí obnovit své domovy a pokojně žít.

(Řečnice souhlasila s tím, že odpoví na otázku položenou zvednutím modré karty (čl. 162 odst. 8 jednacího řádu))

Karol Karski (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Panie Przewodniczący! Bardzo słusznie podkreślono tu wielokrotnie, iż chrześcijanie są najbardziej prześladowanym wyznaniem wśród wszystkich osób prześladowanych z powodów religijnych. Pani poseł również wymieniła kraje, w których takie prześladowania mają miejsce.

Miałbym w związku z tym pytanie: Czy mogłaby Pani również przedstawić jakieś propozycje: co moglibyśmy zrobić, jakie działania podjąć, aby uniemożliwić, aby ograniczyć tego typu działania, abyśmy byli wsparciem dla chrześcijan na świecie, aby nie byli poddawani tego typu bezwzględny dyskryminującym działaniom?

Michaela Šojdrová (PPE), odpověď na otázku položenou zvednutím modré karty. – Samozřejmě, že jedna věc je zde jasně vyjádřit svoji solidaritu se všemi stíhanými, nespravedlivě pronásledovanými křesťany, hlásit se k tomu, že Evropa byla a je křesťanská, ale musíme udělat něco konkrétního, a to ať už je to cestou diplomacie, když jednáme s Čínou například, když vyhlásíme evropský rok turistického ruchu EU–Čína.

Pak máme žádat také svobodu pro vězněné křesťany nebo podporovat finančně v rámci rozvojových programů na Blízkém východě obnovu po válečných hrůzách. Máme samozřejmě myslet i na podporu křesťanů, kteří zde obnovují své domovy tak, jak to už zde bylo řečeno.

Arne Gericke (ECR). – Herr Präsident! Christenverfolgung: Vor vier Tagen sind neun Christen während einer Messfeier in Nigeria erschossen worden. Anfang November überfiel ein Amokläufer einen Gottesdienst in Texas und tötete 26 Menschen, viele Kinder. Am Samstag hat China Hunderte Christen des Landes verwiesen. Ende Oktober drangen Vandalen in die Bremer Martinikirche ein und verwüsteten sie. Das ist nur eine kleine, aktuelle Auswahl.

Der neue Weltverfolgungsindex von Open Doors nennt über 200 Millionen schwer verfolgte Christen, in 50 zumeist islamischen Ländern. Wir alle dürfen dazu nicht schweigen. Ich danke Ján Figel' für seine Arbeit als Beauftragter der EU für Religionsfreiheit. Ich danke auch Katharina von Schnurbein für ihren Einsatz. Ich wünsche mir von der Jamaika-Koalition in Berlin ebenso die Schaffung eines Regierungsbeauftragten für Religionsfreiheit. Ich wünsche mir, dass alle EU-Staaten das tun.

Ich will, dass wir anpacken und nicht mehr länger zusehen. Diskriminierung wegen des Glaubens ist eine tagtägliche Tragödie, die wir als Europäer nicht akzeptieren können – nicht in Europa, nicht in der Welt. Nutzen wir unsere Macht, um das aufzuhalten!

Jan Olbrycht (PPE). – Sytuacja chrześcijan jest dosyć specyficzna, ponieważ chrześcijanie są nie tylko ludźmi wierzącymi, ale są częścią Kościołów. Chrześcijanie są Kościołem, w związku z czym prześladowanie chrześcijan de facto jest prześladowaniem Kościołów. Myślę, że to jest bardzo istotne. Dlatego też, jeżeli mamy o tym mówić poważnie, to trzeba wspierać organizacje, które wspierają Kościoły, takie jak Kościół w Potrzebie. Są to organizacje, które robią bardzo wiele w tej sprawie. Ale Kościoły mają ogromną rolę do odegrania. Nie chciałbym powtarzać argumentów dotyczących kwestii wolności wyznania, wolności religijnej. Ale jeżeli do kogoś to nie przemawia, jeżeli nie rozumie do końca, na czym polega specyfika i geneza wartości europejskich, to powinny do niego przemawiać argumenty ściśle polityczne. Chrześcijanie, w szczególności na Bliskim Wschodzie, byli gwarantem pewnej stabilności przez ich wkład w edukację, w służbę zdrowia. W gruncie rzeczy od bardzo wielu lat stanowią bufor między zwalczającymi się stronami.

Jeżeli Unia Europejska i nasze służby zewnętrzne będą obojętne wobec tego faktu, nie da się zatrzymać konfliktu na Bliskim Wschodzie, jeżeli nie zagwarantuje się tam obecności chrześcijan. Bo oni stanowią od samego początku pewien podstawowy element. To jest argument polityczny, który jest niewątpliwie związany z rolą Kościołów w życiu politycznym i życiu społecznym.

Nότης Μαρίας (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, οι διώξεις των χριστιανών ανά τον κόσμο έχουν χτυπήσει κόκκινο ακόμη και στην ίδια την ευρωπαϊκή ήπειρο. Τελευταίο αποκρουστικό και καταδικαστέο φαινόμενο είναι η διώξη των ελλήνων χριστιανών της ελληνικής εθνικής μειονότητας της Βορείου Ηπείρου. Εκεί όπου οι αλβανικές αρχές γκρεμίζουν εκκλησίες, όπως την εκκλησία του Αγίου Αθανασίου στους Δρυμάδες. Κατεδαφίζουν αυθαίρετα και παράνομα τα σπίτια των Ελλήνων στη Χειμάρρα, με στόχο τον ξεριζωμό της ελληνικής εθνικής μειονότητας της Βορείου Ηπείρου από τις πατρογονικές της εστίες και τη δημογραφική αλλοίωση του πληθυσμού με τη μεταφορά και εγκατάσταση εκεί χιλιάδων μουσουλμάνων Κοσσοβάρων και άλλων Αλβανών.

Τι μέτρα θα πάρετε κύριε Vella για την προστασία της ελληνικής εθνικής μειονότητας της Βορείου Ηπείρου, που πλέον κάθε μέρα βιώνει τη βίαιη παραβίαση των θρησκευτικών της δικαιωμάτων; Πότε επιτέλους θα σεβαστεί η αλβανική ηγεσία τα δικαιώματα της ελληνικής εθνικής μειονότητας της Βορείου Ηπείρου και το πρωτόκολλο της Κέρκυρας του 1914 για την αυτονομία της Βορείου Ηπείρου; Φτάνουν πια οι διώξεις των ελλήνων χριστιανών από την Αλβανία.

Επιπλέον, πρέπει η Τουρκία να αναγκαστεί να σεβαστεί τα δικαιώματα των χριστιανών στην Τουρκία, να πάψει να βεβηλώνει την Αγία Σοφία, να δώσει τέλος στην απαγόρευση λειτουργίας της Σχολής της Χάλκης και, ταυτόχρονα, να σταματήσει να διαλύει τις ελληνικές εκκλησίες στα κατεχόμενα της Κύπρου.

Steven Woolfe (NI). – Mr President, a Christian genocide is being waged across the Middle East by the followers of Islam. Every year since 2005, 90 000 Christians have been eliminated from this planet. The names of their attackers are well known: Al-Qaeda, ISIS, the Muslim Brotherhood. But whilst Christians are being burned across the world, the world's atheistic elites wring their hands and turn away. They would rather discuss issues of migrants across the globe, or what President Trump is doing, rather than concern themselves about the murder, rape, torture of Christians across the Middle East.

Just as the Islamic terrorists removed Jews from 1948 to 1970, with 850 000 removed from the Middle East, we have now seen a reduction of 1.5 million to 275 000 Christians in Iraq.

If the elites do not do anything to protect our Christian communities then it is time for Christians themselves to rise up, come together once more and fight the Islamic terrorists who are trying to destroy them.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ο χριστιανισμός, διαχρονικά και ιστορικά, υφίσταται διωγμούς και, πράγματι, γενοκτονίες. Είναι όμως αδιανόητο και απαράδεκτο να υφίσταται αυτού του είδους τις γενοκτονίες σήμερα, όπως συμβαίνει στη Μέση Ανατολή.

Εγώ σας μεταφέρω αυτό που βιώνουμε εμείς οι Έλληνες της Κύπρου επί 43 χρόνια. Βιώνουμε έναν άλλου είδους διωγμό και καταστροφή κάθε χριστιανικού στοιχείου από την εισβάλλουσα στην Κύπρο βάρβαρη Τουρκία, εδώ και 43 χρόνια, που ισοπέδωσε κάθε εκκλησία, κάθε χριστιανικό μνημείο και εξεδίωξε 200.000 Έλληνες χριστιανούς.

Μια Τουρκία η οποία έχει βεβαρημένο παρελθόν και ποινικό μητρώο όσον αφορά τις γενοκτονίες σε βάρος των χριστιανών, αφού έχει την αποκλειστική και μόνη ευθύνη για τη γενοκτονία των Ποντίων, των Αρμενίων, των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης, της Ιωνίας και της Αιολίας. Μια Τουρκία η οποία σήμερα τυγχάνει της χρηματοδότησης και της στήριξης από την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αν θέλουμε πραγματικά να δώσουμε ένα ηχηρό μήνυμα προς όλους αυτούς που άμεσα ή έμμεσα διώκουν τους χριστιανούς και προβαίνουν σε γενοκτονίες, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να έχει καμία συνεργασία και να μην παρέχει καμία χρηματοδότηση σε χώρες που μέχρι σήμερα δεν σέβονται τον χριστιανικό πολιτισμό, δεν σέβονται τα χριστιανικά μνημεία και δεν σέβονται τη χριστιανική πίστη. Αυτό πρέπει να αρχίσει πρώτα από χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Κύπρο, που υφίσταται όλες αυτές τις πραγματικά τρομακτικές συνέπειες από τον διωγμό εκ μέρους της Τουρκίας.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, negli ultimi anni la condizione dei cristiani nel mondo è peggiorata in molte aree del mondo. Discriminazione e violenza si registrano in Pakistan, in Corea del Nord, in India, in Turchia, in Sudan, e in alcuni casi le violenze diventano tentativo di distruggere la presenza di un'intera comunità.

Risuonano in quest'Aula le parole di papa Francesco: vediamo tanti nostri fratelli e sorelle cristiani nelle chiese orientali sperimentare persecuzioni drammatiche e una diaspora sempre più inquietante. Questo fa sorgere tante domande e tanti perché. Nessuno può chiudere gli occhi, tanto meno l'Europa. Non possiamo voltarci dall'altra parte come se tali tragedie fossero inevitabili. Non possiamo fermarci alla sola denuncia, è necessario trovare soluzioni efficaci e durature che aiutino la comunità cristiana nel mondo a superare questo momento difficile.

Dobbiamo assumerci le nostre responsabilità e rompere il velo della rassegnazione rispetto a persecuzioni che riguardano tutti noi, come europei prima ancora che come cittadini.

Marek Jurek (ECR). – Z ogromną uwagą wysłuchałem tego, co mówił pan komisarz Vella. Wprawdzie miałem nadzieję na wystąpienie pani przewodniczącej Mogherini, ale tu padły bardzo istotne słowa. Omijamy jednak rzecz najważniejszą. Mówimy o tym, że chrześcijanie padają ofiarą jakiejś nieokreślonej nietolerancji. Nawet słyszeliśmy o różnych kontekstach politycznych czy ekonomicznych, w jakich do prześladowań chrześcijan dochodzi. Natomiast nie mówiliśmy o rzeczy najważniejszej – o tym, że chrześcijanie są prześladowani od 2000 lat, dlatego że głównym źródłem tych prześladowań jest nienawiść antychrześcijańska, którą do tej pory wzbrania się potępić i Komisja Europejska, i ten Parlament.

Przecież w tym tygodniu minęło sto lat od krwawych rządów bolszewickich w Rosji. Według komisji Jakowlewa w ich wyniku zamordowanych zostało 200 000 księży, jeśli ograniczyć wyliczenia wyłącznie do stanu duchownego, w Hiszpanii zamordowano 7000 księży, a na polskim Pomorzu Gdańskim w czasie okupacji niemieckiej zamordowano jedną trzecią księży. Ile krwi musi jeszcze popłynąć, żeby ta prosta konkluzja wreszcie padła? Nienawiść antychrześcijańska musi zostać potępiona przez cywilizowany świat.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, όποιος γνωρίζει λίγο την παγκόσμια ιστορία ξέρει ότι, πάντοτε, οπουδήποτε δεν υπήρχε δημοκρατία και ταυτόχρονα υπήρχε ισχυρή κεντρική εξουσία καταπιέζονταν οι μειονότητες. Σήμερα αυτό συμβαίνει εις βάρος των χριστιανικών μειονοτήτων.

Έχω αναφερθεί πάρα πολλές φορές στο θέμα και δεν θα επαναλάβω αυτά που έχω πει. Θα προσθέσω όμως κάτι για το Ισραήλ σε σχέση με τη Βηθλεέμ, μια χριστιανική -ουσιαστικά- πόλη στην οποία έχουν παρεμβληθεί 100.000 και πλέον έποικοι, που ωθούν ουσιαστικά τους παλαιστίνιους χριστιανούς να την εγκαταλείψουν.

Θα αναφερθώ, ασφαλώς, και στην Κύπρο, αγαπητέ κ. Vella, πέραν των όσων έχουν λεχθεί από τον συνάδελφο, τον κ. Χριστοφόρου, που επίσης προέρχεται από την Κύπρο. Επισκεφθείτε σας παρακαλώ την Αμμόχωστο, μια πόλη ευρωπαϊκή, 4 ώρες ταξίδι από εδώ με το αεροπλάνο. Πηγαίνετε να δείτε αυτήν την πόλη-φάντασμα που κατέχεται επί 43 χρόνια, με 200 εκκλησίες αλειτούργητες επί 43 χρόνια. Γιατί δεν σηκώνεται ένας ευρωβουλευτής να πάει να δει αυτήν την ευρωπαϊκή πόλη;

Συνολικά, βεβαίως, έχουν εκδιωχθεί όλοι οι χριστιανοί από τις κατεχόμενες περιοχές της Κύπρου και εκατοντάδες εκκλησίες έχουν γίνει μάντρες εδώ και πολλές δεκαετίες.

Anna Záborská (PPE). – Vážený pán predseda, pán komisár, kľúčom k pomoci prenasledovaným kresťanom vo svete je náboženská sloboda. Jej dodržiavanie musí byť nekompromisnou podmienkou pre dobré vzťahy Európskej Únie s ktorýmikoľvek štátom sveta.

No rovnako nekompromisne musíme pristupovať aj k náboženskej slobode v EÚ. Podľa Pew Research Center sa v období 2007 až 2013 posilnili obmedzenia náboženskej slobody vo väčšine európskych štátov. Pápež František ich nazval „zdvorilým prenasledovaním“, ktoré sa tvári ako modernita a pokrok, ale berie ľuďom slobodu a dokonca aj právo na výhradu vo svedomí. Ako uvádza správa zo spoločného projektu University of Notre Dame, Religious Freedom Institute a Georgetown University, výsledkom je často strata zamestnania a ďalšie postihy, ktoré kresťanom bránia žiť v súlade so svojím náboženským presvedčením. Nečudujem sa, že ochrana kresťanov vo svete má také rezervy.

Κώστας Μαυρίδης (S&D). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Vella, το γεγονός ότι οι χριστιανοί διώκονται είναι μια πραγματικότητα και ένα σύγχρονο φαινόμενο που το ζούμε όλοι μας. Το ερώτημα όμως είναι κατά πόσον αυτά που λέμε δημόσια εδώ είναι ίδια με αυτά που λέμε ιδιωτικά. Σας ομολογώ, ως ευρωβουλευτής επί 3,5 χρόνια, ότι δυστυχώς υπάρχει μεγάλη υποκρισία· άλλα λέμε δημόσια και άλλα λέμε πίσω από κλειστές πόρτες.

Το παράδειγμα της Κύπρου έχει ήδη αναφερθεί από συναδέλφους μου, και ανήκουμε σε διαφορετικές πολιτικές ομάδες, από το ΕΛΚ μέχρι την GUE. Η μεγάλη υποκρισία, λοιπόν, ξεκινάει από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Υπάρχει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου η συντριπτική πλειοψηφία -ο χριστιανικός λαός- έχει εξαλειφθεί. Δεν του επιτρέπεται καν να επισκέπτεται τα σπίτια και τις περιουσίες του στο κατεχόμενο από την Τουρκία μέρος της Κύπρου, και το καλύτερο ζωντανό παράδειγμα είναι μπροστά σας. Ο υποφαινόμενος γεννήθηκε στην επαρχία της Κερύνειας και έζησε την εισβολή του '74. Όμως είμαι εδώ και θα κλείσω λέγοντας αυτό· ότι δεν θα δεχθώ ποτέ αυτήν την υποκρισία στο όνομα της πολιτικής ορθότητας. Οι χριστιανοί έχουν τα ίδια δικαιώματα με κάθε άλλον άνθρωπο, ειδικά εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ελευθέριος Συναδινός (NI). – Κύριε Πρόεδρε, ο βασικός και διαχρονικός εχθρός του Χριστιανισμού είναι το Ισλάμ. Ο ισλαμικός εξτρεμισμός μαζί με τον ανταγωνισμό άλλων πολυπληθών θρησκειών, την κομμουνιστική ή μετακομμουνιστική καταπίεση, την κοσμική αδιαλλαξία και μισαλλοδοξία αποτελούν πολέμιους της ύπαρξης και της συνέχειας της χριστιανικής πίστωσης. Εσχάτως, οι εντάσεις και ο στιγματισμός μεταφέρονται εντός των ευρωπαϊκών κρατών. Όμως, καταγεγραμμένα περιστατικά αποσιωπώνται, όπως η ανθρωποκτονία δώδεκα χριστιανών από μουσουλμάνους λαθρομετανάστες, όπου -κατά δήλωση της ιταλικής αστυνομίας- το κίνητρο του εγκλήματος ήταν το θρησκευτικό μίσος.

Τα κατευθυνόμενα τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης και ο κίτρινος Τύπος προπαγανδίζουν υπέρ της πολυπολιτισμικότητας και της άνευ ορίων ανεκτικότητας, ενώ δεν καλύπτουν τις μαζικές και συστηματικές διώξεις που βιώνουν τόσοι χριστιανοί.

Η υποτιθέμενη χριστιανική Ευρώπη δέχεται πολύπλευρες απειλές κυρίως από εσωτερικούς εχθρούς, από πολιτικές επιλογές με επιλεκτική επίκληση στα θεμελιώδη δικαιώματα, από δικαστικές αποφάσεις στο όνομα της κοσμικότητας και, κυρίως, από τα ψυχρά δημογραφικά και πολιτισμικά δεδομένα.

Η χριστιανική θρησκεία τελεί υπό διωγμό, όπως επί ρωμαϊκής και οθωμανικής αυτοκρατορίας. Σύντομα όμως οι χριστιανοί θα ορθώσουμε το χριστιανικό μας ανάστημα για ομολογία και υπεράσπιση της πίστewς μας.

PRZEWODNICTWO: BOGUSŁAW LIBERADZKI*Wiceprzewodniczący*

Pavel Svoboda (PPE). – Pane předsedající, pane komisaři, už jsme mluvili o tom, že zprávy nezávislých institucí ukazují, že křesťané jsou nejpronásledovanější skupinou lidí na této planetě. Tyto zprávy ale ukazují i trendy a tyto trendy se neustále zhoršují. EU by měla proto toto pronásledování nazývat jeho pravým jménem. Jde o genocidu, čísla už jsme tady slyšeli několikrát. A genocida, to je zločin zločinů.

Z křesťansko-židovských kořenů vyplývá samotný základ naší západní civilizace, úcta k jednotlivci. Ta je i základem systému ochrany základních práv. Ochrana lidské důstojnosti je tím, čím se náš civilizační okruh liší od jiných částí světa. Je proto v zájmu nás všech, aby obrana křesťanství ve světě se stala prioritou zahraniční politiky Evropské unie, jinak si podkopáváme základy naší civilizace.

Silvia Costa (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, credo che oggi possiamo dire che certamente noi siamo sensibili a tutte le forme di discriminazione contro ogni forma di religione praticata, ma non vi è dubbio che quella che oggi avviene nel mondo, in particolare in Africa, in Asia e in Medio Oriente, contro i cristiani è una vera forma di persecuzione, che spesso è più sottovalutata rispetto ad altre.

Credo che sappiamo tutti quali sono i dati e sappiamo anche che molti cristiani, religiosi o laici, hanno subito vere e proprie forme di crimine contro l'umanità. Penso al fatto che tre sono le particolari situazioni. Da una parte, quella dell'estremismo islamico, che in alcuni paesi come Iraq e Siria, dove l'Isis ha avuto un intento genocida, ha puntato all'eliminazione completa di ogni presenza cristiana. Ad Aleppo, i cristiani oggi sono il 75 % in meno rispetto al 2011.

Ci sono anche altri luoghi, come l'Egitto insanguinato dagli attentati, la Nigeria dalle violenze di Boko Haram, il Pakistan, dove il caso di Asia Bibi è solo la punta dell'iceberg, e anche, purtroppo, questioni grandi le abbiamo anche in Turchia.

Poi c'è un altro volto dell'ostilità contro i cristiani ed è quello del nazionalismo religioso. Quindi penso anche, talvolta, all'India, dove gli attacchi nei confronti delle chiese dei cristiani sono in continua crescita.

Credo che l'Europa debba affiancare le associazioni, le organizzazioni umanitarie e gli organismi internazionali in modo più chiaro e più evidente, perché anche nel ritorno che oggi c'è, dopo la crisi dell'Isis, nei loro paesi in Medio Oriente, i cristiani possano farlo in condizioni di sicurezza.

Marijana Petir (PPE). – Gospodine predsjedniče, nevladine organizacije u svojim izvješćima o progonima kršćana iz godine u godinu zaključuju kako je upravo ta godina najstrašnija do sada kada je progon kršćana u pitanju. Broj zemalja u kojima su kršćani progonejeni iz godine u godinu se povećava. 108 zemalja u 2014., u 2015. godini 20 zemalja više. U 2016. godini zabilježeno je 1329 napada na crkve u 62 države. Više od 200 milijuna kršćana u 50 zemalja svijeta u kojima je najteže biti kršćanin podložni su progону zbog svoje vjere. Neke procjene govore o čak 600 milijuna progonejenih kršćana.

I mi ovdje u Parlamentu često govorimo o progónima kršćana, ali akcija nažalost izostaje. Mađarska je osnovala državno tajništvo za direktnu pomoć progónjenim kršćanima te ovim putem pozivam i ostale države članice da direktno pomognu kršćanima koji su u nevolji. Također pozivam Visoku predstavnicu, gospođu Mogherini, da osnaži ulogu i mandat posebnog izaslanika za promociju slobode religije ili vjerovanja izvan Europske uniji kako bi on postao središnji dio vanjskopolitičkog sustava Europske unije.

Mairead McGuinness (PPE). – Mr President, this is a very important debate, and colleagues have outlined the extent of the persecution of Christians in the world. Frankly, when I talk to people about this, they don't believe it. I think that there is a lack of awareness generally about how widespread this problem is and how serious it is. Over 215 million Christians are persecuted globally.

I think the person we should give great support to in his work is Ján Figel, the EU Special Envoy for the promotion of freedom of religion and belief. He does incredible work and he is tireless in pursuit of this ideal where we all have freedom of religion and belief, and I believe he needs more support, both within the Commission and indeed from this House, because if we don't tackle this type of abuse and persecution and if we allow it to increase, as is happening, then I'm really concerned about the future for Christianity and for people of all faiths.

(Koniec zgłoszeń z sali)

Karmenu Vella, Member of the Commission, on behalf of the Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Mr President, this has been a very useful exchange, and I would like to thank all the honourable Members who took part in this debate for their interventions. I think I can say that from this debate it is very clear that we all share a common interest in keeping freedom of religion or belief at the very top of the European Union's agenda.

As the HR/VP, Federica Mogherini, stated in a debate in this same chamber on 16 May, freedom of religion or belief is a fundamental right, and we will continue to look at how best to use all the instruments available to us in humanitarian relief, stabilisation and development assistance, political dialogue, and in specific support to freedom of religion or belief to everyone everywhere.

So allow me to close by signalling once again my appreciation and that of the HR/VP, Federica Mogherini, of Parliament's role in keeping this important issue on the international agenda.

Przewodniczący. – Zamykam debatę.

Oświadczenia pisemne (art. 162)

Dominique Bilde (ENF), *par écrit.* – L'éradication du christianisme des terres qui l'ont vu naître se traduit dans les chiffres, puisque de 20 % au début du siècle dernier, les communautés chrétiennes ne représentent plus que 2 à 3 % de la population du Moyen-Orient. Ce «nettoyage confessionnel» est d'ailleurs loin d'être achevé: malgré la fin prochaine des hostilités militaires, beaucoup de familles chrétiennes ne reviendront plus jamais sur leurs lieux d'origine.

Mais si, selon la fondation «Aide à l'Église en détresse», la religion chrétienne est la plus persécutée au monde, c'est parce qu'une partie de ce drame se joue en Occident. Le martyre des chrétiens d'Orient ne saurait en effet occulter les épreuves vécues par les chrétiens d'Europe dans la pratique de leur foi.

Outre le dénigrement systématique, ils font en effet face aux atteintes à leurs lieux de culte. Selon le ministère de l'intérieur français, environ 80 % des profanations viseraient des édifices chrétiens, en augmentation de plus de 200 % entre 2008 et 2014. Si l'Europe doit donc prêter main forte aux chrétiens persécutés dans le monde par un islam conquérant, elle doit aussi garantir aux chrétiens d'Europe une véritable liberté de culte et de conviction.

Mario Borghezio (ENF), *per iscritto.* – Le persecuzioni odierne verso i cristiani costituiscono una tragedia, le cui proporzioni sono purtroppo in aumento e a cui spesso i media – a volte per imperdonabile distrazione, ma molto più per insensato pregiudizio – non riconoscono la visibilità che meriterebbero. Questa Europa che si dice pluralista e sensibile al tema dei diritti umani, non riesce ad arginare un fenomeno che vediamo dilagare in Africa (come nella Nigeria devastata da Boko Haram), in Asia e nei paesi del Medio Oriente, dove il cristianesimo aveva una presenza storica indiscutibile. Principale responsabile della persecuzione resta l'estremismo islamico, non solo quello portato dai fanatici dell'Isis, ma anche quello diffuso dai tribunali che applicano rigidamente la *sharia* e comminano condanne per reati come «apostasia» e «blasfemia». Tale estremismo sta crescendo in paesi un tempo laici come la Turchia e nella stesse metropoli europee vi è un'intolleranza crescente delle comunità non cristiane, come spesso registra la cronaca. L'effettività di tali atti di violenza nei confronti di comunità di millenaria appartenenza alla fede in Cristo non ha precedenti nell'era moderna, a parte l'Olocausto dei Vandeani. L'UE ha troppa preoccupazione per i suoi interessi economici per denunciare questa terrificante realtà.

Lorenzo Cesa (PPE), *per iscritto*. – Finalmente un dibattito sulla persecuzione dei cristiani in questo Parlamento, sembra che spesso si faccia di tutto per non discutere di questa gravissima situazione. I numeri sono impressionanti: si parla di 215 milioni di perseguitati, la maggior parte costretti a fuggire dai loro Paesi di origine. Non si tratta di un fenomeno circoscritto in una particolare area, ma bensì di un fenomeno che sta assumendo proporzioni globali: le persecuzioni si registrano dalla Corea del Nord al Continente africano, al Medio Oriente. Il Commissario ha ben riassunto gli sforzi del Servizio Azione esterna e della Commissione per combattere la situazione, ma credo che occorra una maggiore determinazione. È importante mantenere alta l'attenzione e non far calare il silenzio sul dramma della persecuzione. Spero che il nostro dibattito possa servire a questo ed a ricordare ancora una volta che la libertà di religione è un diritto fondamentale e non dobbiamo avere timore nel ricordarlo in ogni forma possibile.

Mireille D'Ornano (EFDD), *par écrit*. – J'ai eu l'occasion de m'exprimer à diverses reprises sur le sort des chrétiens d'Orient, notamment en Syrie et en Iraq, où je me suis rendue. Dans la plaine de Ninive, les chrétiens ont tout perdu, et les récents combats contre l'État islamique ont encore déplacé des populations chrétiennes. Dans ces pays, l'aide humanitaire est plus que jamais requise.

Dans le reste du monde, comme en Chine, en Inde ou au Pakistan, la situation des chrétiens reste préoccupante. Au Bhoutan, la conversion au christianisme est souvent synonyme de persécution. En Mauritanie, la repentance sera désormais, d'après le gouvernement, inefficace pour éviter les condamnations à mort pour blasphème ou apostasie, une bien mauvaise nouvelle pour les chrétiens.

Aussi, les pays d'Europe doivent se montrer à la hauteur de la situation et aider ceux qui sont, au moment où nous parlons, 150 à 200 millions à être inquiétés en raison de leur foi.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – A hitük miatt üldözöttek között ötből négy keresztény – ez a jelenlegi sokkoló statisztika a világban. A keresztény Európának felelőssége és kötelessége kiállni a hitük miatt üldözött közel-keleti keresztények mellett. A kérdés csak a „hogyan”. A közel-keleti keresztények vezetői maguk hangsúlyozzák, hogy nem az Európába való meghívásban rejlik a megoldás, hiszen ezek az emberek ott születtek és ott akarnak élni szülőföldjükön. Kulcsfontosságú tehát az, hogy oda vigyük a segítséget, ezzel előmozdítva a helyben maradáást.

A keresztényüldözés miatt családok ezrei váltak földönfutóvá. Az élelmiszerellátás mellett az iskoláskorú gyermekeknek és a családoknak sürgősen oktatásra és munkalehetőségre van szükségük. Ha rövid időn belül lépnek Európa kormányai az oktatási segítségnyújtás terén, az sorsfordító esélyt jelenthet fiatalok tízezrei számára ahhoz, hogy megmaradjanak őseik földjén és fennmaradjon a kereszténység kétezzer éves jelenléte a térségben. Ehhez járul hozzá a magyar kormány Erbilben, ahol keresztény iskola épül a magyar kormány és a katolikus egyház pénzügyi hozzájárulásából. Ilyen és hasonló kezdeményezésekkel segíthetünk valóban az üldözött keresztényeken.

Luigi Morgano (S&D), *per iscritto*. – «Nessuno può chiudere gli occhi»: il monito di papa Francesco riguardante le persecuzioni dei cristiani delle Chiese orientali è attuale, ora più che mai. I cristiani nel mondo soffrono come mai prima: il rapporto «Perseguitati e Dimenticati», recentemente presentato dall'associazione «Aiuto alla chiesa che soffre», ha fatto la fotografia delle violenze nel triennio 2015-2017 prendendo in esame 13 Paesi: Cina, India, Iraq, Pakistan, Siria, Sudan, Turchia, Egitto, Eritrea, Iran, Nigeria, Arabia Saudita e Corea del Nord. Contemporaneamente l'associazione «Open Doors» ha denunciato che in 50 paesi 200 milioni di fedeli sono perseguitati: la fede coraggiosa dei cristiani orientali costa loro violenze fisiche, come in India, 410 casi nel 2017; lavori forzati, come in Corea del Nord e in Cina per i rifugiati cristiani nordcoreani, rinvii nel loro paese, dove poi sono condannati a morire nei campi di lavoro; confische come in Turchia. In alcuni casi, le violenze diventano addirittura tentativo di distruggere la presenza di un'intera comunità. Non possiamo chiudere gli occhi: è necessaria una cooperazione internazionale per fornire una risposta concreta, chiara e coordinata contro l'estremismo che si diffonde nel mondo e costringe milioni di persone a rinnegare il proprio credo, e a vedersi negati i diritti fondamentali.

Laurențiu Rebeaga (ENF), în scris. – Am urmărit cu deosebit interes intervenția Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe referitoare la persecuția creștinilor în unele zone ale lumii. Sunt întru totul de acord că aceste comunități persecutate trebuie sprijinite. Aș vrea însă să atrag atenția asupra faptului că, de cele mai multe ori, persecuția unei minorități e legată și de situația respectivului grup în țara sau zona lui de origine. Iar dacă se poate spune că Europa a fost continentul creștinătății, putem să ne întrebăm cât de demn este astăzi creștinismul în Europa.

Desigur, Europa a separat în urmă cu mult timp biserica de stat. Ne-am obișnuit să dăm Cezarului ce este al Cezarului. Dar îi dăm lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu? Ceea ce constatăm zi de zi este că noi, europenii, suntem primii care persecutăm, indirect, creștinismul. În presă, pe stradă și chiar în instituții, valorile creștine sunt considerate reacționare, vetuste, depășite. Dacă noi înșine tratăm astfel creștinismul, de ce alții l-ar trata cu mai mult respect? Să învățăm să respectăm creștinismul și pe creștini aici, în Europa! După aceea vom avea autoritatea morală de a îl apăra peste tot în lume!

18. Protejarea habitatelor marine de coastă: cazul speciei *Posidonia oceanica* (dezbatere)

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dnia jest debata nad pytaniem wymagającym odpowiedzi ustnej skierowanym do Komisji przez Alaina Cadeca w imieniu Komisji Rybołówstwa oraz przez Adinę-Ioanę Vălean w imieniu Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, w sprawie ochrony przybrzeżnych siedlisk morskich – przypadku trawy morskiej *Posidonia oceanica* (O-000076/2017 - B8-0605/2017) (2017/2903(RSP)).

Gabriel Mato, autor. – Señor presidente, querido comisario, intervengo en sustitución del presidente de la Comisión de Pesca, mi colega Alain Cadec, y además uniré mi intervención a la intervención que tenía yo programada; con lo cual, con permiso de la presidencia, sumaré los dos tiempos, hasta un máximo de cinco minutos que no cumpliré.

En el mismo momento en que se planteó en la reunión de coordinadores de la Comisión de Pesca la posibilidad de presentar esta pregunta oral, la respuesta fue inmediata y unánime en sentido afirmativo. ¿Y saben por qué? Porque el sector de la pesca es siempre el primer interesado en mantener unas óptimas condiciones medioambientales, y la defensa de la *posidonia* es un elemento común de todos los grupos políticos en la Comisión de Pesca.

Como es sabido, la *Posidonia oceanica* es una planta endémica del Mediterráneo, una de las especies más productivas y resistentes de la biosfera, capaz de formar praderas submarinas de gran importancia ecológica, dentro de la que viven muchos organismos animales y vegetales que en ella encuentran alimento y protección. Por si fuera poco, además, es un excelente bioindicador de la calidad de las aguas marinas costeras. Hoy se plantean dudas sobre la conservación de estos hábitats; sin embargo, hay veces que se echa siempre la culpa a los pescadores, y no es justo que sea el sector pesquero el acusado de causar un impacto negativo al medio ambiente.

Hay muchos otros elementos, como las prácticas de dragado, el desarrollo costero, la eutrofización y el cambio climático —entre otros— que han sumergido a este pulmón del Mediterráneo en un grave proceso de regresión en los últimos años, convirtiendo a la *posidonia*, de lento crecimiento y difícil regeneración, en una de las hierbas marinas más amenazadas en estos momentos. Dada la importancia de este hecho, pedimos a la Comisión que nos explique si ha previsto alguna medida adicional que pueda ser adoptada, no solo para proteger las poblaciones de la *Posidonia oceanica*, sino también para restablecer sus poblaciones.

En ese sentido, hay acciones emprendidas por algunos Estados miembros —entre ellos España, con seis reservas marinas del Mediterráneo con praderas de esta especie— que han tomado medidas concretas para frenar el impacto de acciones humanas y garantizar la conservación y la preservación del ecosistema marino. Destaca, dentro de las rutinas de los servicios de las reservas marinas, el reconocimiento del estado de salud de estas praderas, y en particular su florecimiento y fructificación, cuya mayor frecuencia interanual y mayor duración estacional parece estar relacionada con el cambio global.

También la colaboración específica en proyectos como Posimed, en colaboración con distintos institutos de ecología, o la prohibición del buceo en las reservas integrales, o la elaboración de contenido específico sobre valores de esta especie que forma bosques submarinos de interés pesquero. También la incorporación de contenidos sobre la necesidad de proteger los hábitats marinos, siendo las praderas un hábitat preferente en la legislación nacional de pesca y de biodiversidad. Y, por último, la incorporación de contenidos sobre esta especie en la estrategia educativa de las redes de reservas marinas, campañas escolares y divulgación escolar, porque no podemos olvidar que la educación ambiental y la sensibilización son fundamentales si queremos poner freno al deterioro de la *Posidonia oceanica* y proteger también los

hábitats marinos costeros.

En este sentido, y para evitar la enorme presión a la que se ven sometidos estos hábitats imprescindibles para la conversión de dióxido de carbono en oxígeno, la productividad de los recursos marinos y la protección de las costas, a esta Cámara le gustaría conocer de primera mano cuáles son los datos de que dispone la Comisión, así como su valoración sobre las inversiones que se han hecho a través de sus programas. Yo le anuncio que, en este sentido, quiero celebrar que se mantenga el nivel de protección de la Directiva de hábitats, instrumento de protección de las praderas de posidonia.

Los hábitat marinos proporcionan grandes servicios ecológicos para la humanidad y, en este contexto, la posidonia es una parte importante para el mantenimiento de esa biodiversidad. Soy consciente de esta importancia, pero no es suficiente con ser consciente. Lo que se necesita a nivel de la Unión Europea es la promoción de acciones similares en otros Estados miembros, tal y como yo decía que sucede en España. Es tarea de la Comisión coordinar estas acciones en toda Europa.

Y, por último, cuando hablamos del Mediterráneo es también importante que los terceros países vecinos participen en un esfuerzo conjunto. Por muchos esfuerzos que se hagan en una parte del Mediterráneo, ningún resultado se podrá alcanzar si la inacción es la tónica de la otra parte.

Claudiu Ciprian Tănăsescu, autor. – Mulțumesc, domnule președinte, stimați colegi, preocupată de pierderea biodiversității și a degradării serviciilor ecosistemice, Uniunea Europeană adopta în 2011 Strategia UE în domeniul biodiversității, care angajează comunitatea în stoparea pierderii diversității până în 2020.

Cunoscut este faptul că, sub impactul presiunilor antropice, numeroase specii marine se confruntă cu o scădere a populației și cu o diminuare a ariei de răspândire și a habitatului, ceea ce aduce în atenția Uniunii Europene necesitatea suplimentării măsurilor și acțiunilor în domeniul protejării mediului marin. Aceasta deoarece zonele marine protejate constituie fundamentul ecologic al economiei albastre, așa cum se precizează în raportul Comisiei din 1 octombrie 2015 privind progresele realizate în ceea ce privește crearea de zone maritime protejate.

Prezenta întrebare vizează o specie de iarbă, Posidonia Oceanica, care reprezintă nu doar una dintre cele mai durabile și mai productive specii din biosferă, ci și, conform cercetătorilor de la Universitatea din Algarve, din Portugalia, și de la Institutul francez pentru explorarea mărilor, cel mai bătrân organism viu din lume, având peste două sute de mii de ani, cu impact pozitiv asupra conservării biodiversității. Însă Posidonia Oceanica reprezintă una dintre cele mai periclitate specii de iarbă de mare deoarece crește într-un ritm foarte lent și are nevoie de un timp îndelungat pentru a se reface după distrugere.

Evident, noile măsuri privind protejarea și regenerarea speciei Posidonia Oceanica trebuie să fie rezultatul datelor și al informațiilor privind evoluția habitatelor marine de coastă, precum și a evaluării programelor și acțiunilor întreprinse deja de Uniunea Europeană, în mod direct sau indirect, sub aspectul investițiilor și al impactului asupra protejării habitatelor marine de coastă și al conservării biodiversității.

Comisia trebuie să promoveze activitățile de cercetare la nivel european în ceea ce privește protejarea habitatelor marine de coastă, educația ecologică și structurile de guvernare favorabile incluziunii zonelor marine protejate. De asemenea, Comisia trebuie să sprijine statele membre prin mecanismele financiare ale Uniunii Europene în vederea conservării și utilizării durabile a biodiversității marine de coastă. Vă mulțumesc.

Karmenu Vella, Member of the Commission. – Mr President, honourable Members, the Commission attaches very high importance to the conservation of *Posidonia oceanica* meadows, also known as Neptune grass or *Posidonia* beds. This is an essential habitat as a nursery and refuge for commercial and non-commercial species alike, and it provides a major source of food, regulates nutrient cycles and prevents coastal erosion. Impressively, *Posidonia oceanica* meadows alone bury some two 2 000 tonnes of carbon each year; it would be interesting to know how this phenomenal seaweed compares with our carbon emissions saving targets or the shift to electric vehicles.

Posidonia beds are a priority habitat type under the Habitats Directive, and Member States have designated around 30% as Natura 2000 sites to protect them. Other measures, such as national protection measures and environmental targets, are set under the Marine Strategy and Water Framework Directives. In addition, the Common Fisheries Policy prohibits the use of certain fishing gear – like trawl nets – above *Posidonia* seagrass beds and offers Member States special fishing management tools to be used in protected areas or essential habitats.

Despite these efforts, in 2013, the status of *Posidonia* beds was considered unfavourable in four of the seven Member States where this habitat type occurs. And while information on trends is scarce, research studies point to regression rates in the order of 10% over the past 50 years, with losses mostly observed in the western and northern Mediterranean. The Commission expects further information to be provided by Member States in 2018, when they will report on their efforts to achieve good environmental status in marine waters.

The decline in the population of Neptune grass is usually linked to coastal development, mechanical damage from illegal trawling, anchoring, beach nourishment, dredging, eutrophication and other forms of pollution. To restore *Posidonia* beds, Member States must establish site-level conservation objectives and restoration measures. New protected areas are also often designated. Compliance is currently being monitored by the Commission. The Commission is supporting the conservation of *Posidonia* beds through the dissemination of good management practices, the co-funding of LIFE projects, and financial support under the European Regional Development Fund, INTERREG Mediterranean and the European Maritime and Fisheries Fund (EMFF).

The good news is that investments through LIFE have played a crucial role in ensuring the effective management and restoration of coastal ecosystems. The programme has funded more than 20 projects since 1992, focusing specifically on tackling Mediterranean seagrass habitat degradation through protection and even restoration. Other cross-cutting coastal LIFE projects have also contributed to the improved knowledge and management of *Posidonia* beds.

The mid-term evaluation of the LIFE programme, adopted on 6 November, details the careful monitoring of investments via outcome indicators and targets. The EMFF also provides financial support for the protection and restoration of marine biodiversity and ecosystems, which includes a common monitoring and evaluation system. The Commission, in cooperation with the Member States, will undertake a review of the performance of the operational programmes, the performance review, in each Member State in 2019.

Given its phenomenal ability to absorb inconceivable volumes of carbon from the air, the returns on investing in further conservation delivers an extraordinary public good and a real contribution to shifting to the low-carbon economy. This is a prime example of both why and how we must continue to secure sufficient funding in the future.

José Inácio Faria, em nome do Grupo PPE. – Senhor Presidente, Senhor Comissário, a COP 23 dedicou o dia 11 de novembro aos oceanos e, por isso, entendo que o debate sobre a proteção dos habitats marinhos costeiros é, não só oportuno, como extremamente necessário. Quando falamos da proteção dessa habitats fundamentais para a conversão do dióxido de carbono em oxigénio temos que falar dos prados marinhos que são ecossistemas de importância vital em termos de biodiversidade e que fornecem numerosos serviços relevantes para as comunidades e a economia.

A pergunta oral insere-se na defesa da erva marinha *posidonia oceanica*, espécie endémica do Mediterrâneo e uma das mais produtivas e mais importantes para a manutenção da biodiversidade. Contudo, esta importante espécie de crescimento e regeneração lentos tem vindo a diminuir drasticamente nas últimas décadas devido à atividade humana, à eutrofização e outras formas de poluição, bem como na sequência das alterações climáticas e danos causados pela ancoragem das embarcações.

Na conferência Our Ocean estimou-se que o valor total anual dos ativos naturais do Mediterrâneo será de 4.66 biliões de euros, o que representa cerca de 20 % do PIB global anual. Contudo, uma economia azul forte e sustentável depende da preservação dos ecossistemas marinhos e costeiros e da nossa capacidade de os restaurar.

Por tudo isto, Senhor Comissário, considero fundamental interpelá-lo sobre as seguintes questões: qual é a situação atual e a evolução futura dos habitats costeiros marinhos, particularmente no que respeita aos indicadores de monitorização da Diretiva-Quadro da Estratégia Marinha associados à biodiversidade e à integração dos fundos marinhos? Como avalia a Comissão os investimentos já realizados através dos diversos programas de investigação e conservação no quadro da defesa da *posidonia oceanica* e que programas e financiamentos pretende a Comissão pôr em prática para proteger e recuperar a *posidonia oceanica* de forma a aumentar a sua resiliência e a minimizar o impacto das alterações climáticas nesta espécie?

Senhor Comissário, precisamos urgentemente de medidas robustas, se queremos um futuro sustentável para o Mediterrâneo e, por isso, entendo que a resposta a estas perguntas é fundamental para delinear uma estratégia coerente de defesa do ecossistema mediterrânico.

Ricardo Serrão Santos, em nome do Grupo S&D. – Senhor Comissário, como foi dito aqui, os habitats marinhos costeiros são fundamentais para a conversão de dióxido de carbono em oxigénio, para a produtividade de recursos marinhos, a proteção das zonas costeiras e outros serviços ecológicos indispensáveis que proporcionam ao planeta.

Os habitats marinhos costeiros são aqueles que se encontram mais ameaçados pela ação do Homem, seja pela sua proximidade, seja porque são estes os primeiros locais a receber a influência das atividades realizadas em terra.

A União Europeia, reconheça-se, tem investido de forma relevante no financiamento de estudos científicos e programas de conservação e recuperação do ambiente marinho. No entanto, num recente artigo da revista Nature, de 2015, é estimado que, nos últimos 50 anos, houve uma redução de 34 % dos prados de *posidonia oceanica* no Mediterrâneo.

O caso da *posidonia oceanica* é apenas um exemplo de como a perturbação do ambiente marinho pode ter impactos significativos para todo um ecossistema, pelo que é de crucial importância o acompanhamento e a evolução de espécies-chaves, como é o caso desta erva marinha. O acompanhamento da evolução do estado de conservação de espécies-chaves para a conservação, o impacto dos investimentos efetuados na conservação e recuperação de habitats marinhos e a melhoria da proteção dos mesmos são fulcrais para que a proteção do ambiente marinho seja efetiva e contínua. Conhecer e dar a conhecer os resultados e melhorias obtidas com os investimentos de conservação e recuperação a todos os cidadãos europeus e, em concreto, sensibilizar todos para a importância destes investimentos é fundamental para que o trabalho realizado seja ainda mais positivo na proteção de habitats e espécies marinhas.

As alterações climáticas, que também foram aqui referidas, são uma realidade, todos nós sentimos diariamente o impacto dessas mudanças, pelo que a proteção e a recuperação de espécies como a *posidonia oceanica*, que exercem ações importantes na proteção costeira e noutros serviços ecológicos, são essenciais. A proteção e a recuperação de habitats e de espécies são ações que não podem ser dissociadas dos compromissos de redução de emissões de carbono com vista a superar as alterações climáticas. A União Europeia, reconheça-se, tem estado na linha da frente e comprometida com o combate às alterações climáticas. Mas é necessário ter em conta que o conhecimento, a proteção e a recuperação dos habitats marinhos, em particular os habitats costeiros, são um ponto importante no combate a essas alterações.

Concluo, reforçando a necessidade de melhorar o conhecimento e o acompanhamento da *posidonia oceanica*, mas também de outras espécies-chaves cruciais para a conservação e preservação dos habitats marinhos, que tantos serviços ecológicos fundamentais prestam ao planeta.

João Ferreira, em nome do Grupo GUE/NGL. – Senhor Presidente, os habitats marinhos costeiros e as espécies da fauna e da flora que neles ocorrem apresentam um elevado valor ecológico e conservacionista. As populações de *posidonia oceanica* no Mediterrâneo, como em geral os bancos com prestação vascular em águas pouco profundas, como é o caso também da *zostera*, por exemplo, seja na região mediterrânica seja na região atlântica, são importantes refúgios de biodiversidade, são importantes no sequestro de carbono, são importantes na regulação dos ciclos de nutrientes, na eliminação e reciclagem de resíduos poluentes, entre outras funções. As ameaças que pesam sobre estes habitats estão essencialmente associadas à ação antrópica.

Senhor Comissário, importa neste debate discutir que ações e recursos mobilizáveis a partir da União Europeia podem contribuir para a causa de conservação destes habitats. Importa referir que, não obstante se tratar de habitats com estatuto de ameaça e protegidos pela legislação comunitária, não existe, até hoje, um instrumento financeiro específico da União Europeia dirigido à gestão das áreas integrantes da Rede Natura 2000, o que compromete objetivos de conservação, bem como a recuperação dos habitats degradados. Era importante, Senhor Comissário, por exemplo, começarmos por colmatar esta falha.

Mireille D'Ornano, au nom du groupe EFDD. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, en tant qu'élue du Sud-Est de la France, je ne peux que m'inquiéter face à la régression spectaculaire de la posidonie sous l'effet de plusieurs facteurs conjugués: dragage, chalutage et urbanisation du littoral, entre autres.

Cette plante offre pourtant des services sans équivalent à l'échelle de la planète, transformant le CO₂ en oxygène ou renforçant la productivité des ressources marines.

Aussi, il convient de remettre sérieusement en question notre relation à l'environnement, quand on sait que cette espèce datant de millions d'années, qui a résisté aux pires cataclysmes, est aujourd'hui menacée.

Si la sensibilisation est utile, il faut se poser les bonnes questions au lieu de multiplier les investissements, études et programmes européens divers.

Rappelons quand même que l'Union européenne bénéficie d'une compétence exclusive en matière de pêche et de préservation des ressources. Aussi, la Commission ne peut pas dire qu'elle manque de prérogatives pour préserver les écosystèmes marins.

Sylvie Goddyn, au nom du groupe ENF. – Monsieur le Président, véritables poumons de la Méditerranée, les herbiers de posidonie transforment le dioxyde de carbone en oxygène et sont donc vitaux pour la survie de toutes les espèces. Mais, aujourd'hui, environ 34 % des herbiers sont menacés par les rejets d'eaux usées, par les rejets d'azote, par les espèces invasives telles que *Caulerpa taxifolia*, par l'extraction des sables marins ou encore par le mouillage des navires.

Face à ces menaces, faut-il créer de nouvelles aires marines protégées dont seraient exclus les pêcheurs, puisque ce sont eux qui sont le plus souvent accusés de la destruction de la posidonie? Je crois que cette solution est simpliste et inefficace car le chalutage ne peut pas, en principe, nuire aux herbiers de posidonie. Pourquoi? Parce que le chalutage est interdit à moins de trois milles des côtes en France et au-dessus d'une profondeur de cinquante mètres en Italie et en Espagne. Or, les herbiers sont justement situés à moins de trois milles des côtes et à moins de cinquante mètres de profondeur, c'est-à-dire hors zone de chalutage.

Alors, plutôt que de chercher à imposer de nouvelles contraintes aux pêcheurs, je préconise d'investir dans le retraitement des eaux usées. C'est, je crois, la solution la plus efficace. Par exemple, dans les calanques de Cortiou, à Marseille, ou du cap Sissi, à Toulon, les herbiers se sont reconstitués dès que l'on a amélioré le traitement des eaux usées. Bien sûr, cette solution doit être appliquée dans toute la Méditerranée. Je rappelle à ce titre que l'Union pour la Méditerranée désignait, dès sa création en 2008, la dépollution de la mer comme l'un de ses premiers objectifs. Cette dépollution passe donc nécessairement par la réduction des rejets de polluants terrestres en mer.

C'est la raison pour laquelle, Monsieur le Commissaire, il serait intéressant de savoir quels sont, en la matière, les progrès accomplis par l'Union pour la Méditerranée dont les projets sont financés par la BEI et par la BERD?

Jarosław Wałęsa (PPE). – Mr President, I would like to thank the Commissioner for being here with us tonight. This is a serious issue because the meadows of *Posidonia oceanica* are declining at an alarming rate due to climate change and other human activities. Although the seagrass is considered the most important and well-studied seagrass species of the Mediterranean Sea, to date there has been a limited effort to combine all the spatial information available to protect the meadows across the basin. Its full recovery is usually considered irreversible in a human timescale because it is a slow-growing species with a low recovery rate. The management of direct impacts such as trawling, anchoring, dredging, pipeline refilling can help recovery and promote resilience, although this can take an extremely long time. Transposition of the seagrass is often unsuccessful, largely due to the fact that habitats are still too deteriorated to allow planted seagrass to survive.

So what can we do now? It is crucial to undertake specific actions to mitigate the threats causing the regression and promote good conservation practices before the seagrasses regress, thereby allowing these habitats to fulfil their key roles in coastal areas. I hope that this discussion will motivate the European Commission to take specific actions to promote this situation.

Renata Briano (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, la Posidonia oceanica fa parte del nostro patrimonio di biodiversità. Fra l'altro non è un'alga, ma è una pianta superiore ed è endemica del Mar Mediterraneo, dove purtroppo la sua presenza si sta riducendo sempre di più. Per la sua particolare sensibilità alle condizioni ambientali è stata considerata un vero e proprio bioindicatore.

La Posidonia, fra l'altro, coniuga alcune caratteristiche delle piante terrestri con altre tipiche delle alghe. Proprio grazie a questa sua peculiarità in passato ha avuto un notevole rilievo commerciale, basti pensare che, non essendo infiammabile, le sue foglie venivano utilizzate come isolante, per esempio sui tetti, o per integrare certi mangimi animali, o imballare oggetti fragili, e veniva chiamata addirittura l'alga dei vetrai. Quindi ha una grande tradizione anche nella nostra cultura mediterranea. I suoi usi non si limitavano ai soli scopi commerciali e venivano usate le foglie anche per guarire irritazioni e infiammazioni.

La Posidonia oggi è essenziale non solo per proteggere le coste dall'erosione, ma anche per preservare la salute dei mari, contribuendo a trasformare l'anidride carbonica in ossigeno. È inevitabile che gli effetti del cambiamento climatico sugli habitat marini e costieri abbiano delle conseguenze negative anche sulle attività dell'uomo legate a questi ambienti, come per esempio la pesca, e sicuramente sono le attività dell'uomo, quelle su cui dobbiamo agire.

Il Commissario mi ha già dato anche delle risposte, penso per esempio ai temi dell'erosione costiera, ma anche ai temi delle grandi costruzioni. Io mi ricordo quando ero in Regione Liguria, che ho dovuto battermi fortemente per evitare la costruzione di un porticciolo che avrebbe cancellato dalla Liguria l'unica prateria di Posidonia che fiorisce ancora. Quindi, per queste ragioni, noi dobbiamo lavorare e volevo fare delle domande al Commissario, ma diciamo che con la sua introduzione ha già risposto.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL). – Señor presidente, la superficie de *Posidonia oceanica* ha disminuido en los últimos veinte años en un 50 % en el Mediterráneo. La disminución de esta planta está provocada por prácticas de dragado, por contaminación, por malas prácticas de anclado o por el fondeo incontrolado ligado al turismo masivo, entre otras muchas razones. El mal funcionamiento, la insuficiencia o la inexistencia de depuración de las aguas residuales y la contaminación de las rías es algo que sectores como el marisqueo y la pesca de bajura están denunciando continuamente, situación que he puesto en repetidas ocasiones en conocimiento de la Comisión.

Y, señor comisario, las respuestas muchas veces reflejan la pasividad o la falta de actuaciones contundentes para revertir esta situación, tanto en lo referente a las deficiencias en los sistemas de depuración de aguas como en lo referente a la contaminación ligada al turismo masivo o a diferentes infraestructuras en estas zonas.

Y le pregunto, señor comisario: ¿van a tomárselo en serio esta vez?, ¿van a proteger la posidonia y el resto de hábitats marinos costeros atacando de raíz las contaminaciones que los destruyen? Y última pregunta: ¿qué límites al crecimiento azul para preservar estos hábitats?

Rosa D'Amato (EFDD). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, siamo qui a parlare di salvare il nostro mare, di salvare la prateria di Posidonia, quando per farlo basterebbe impedire infrastrutture energetiche devastanti come la TAP. Quella TAP che in questi giorni ha militarizzato San Foca, in Puglia, nel Sud dell'Italia. Quella TAP che si ritiene proprietaria di un intero territorio, e che lo compra con 55 milioni di euro, sta devastando un intero paesaggio, un'economia e il turismo e ha estirpato un centinaio di ulivi.

Però possiamo tornare a parlare della prateria di Posidonia, di come sia importante per la salvaguardia degli ecosistemi e per la pesca artigianale e di come sia invece devastata dalla pesca a strascico. Possiamo parlare di quanto siano belli e importanti i fondi LIFE per recuperare la Posidonia. Ma i veri responsabili dei disastri dei nostri territori, i veri responsabili della devastazione dei nostri mari siete voi che non siete capaci di dire no alle lobby del petrolio e del gas, siete voi che non siete capaci di avviare una vera transizione verso le energie rinnovabili.

Ai cittadini di Melendugno, ai ragazzi del movimento NO TAP, che sono stati costretti a lasciare il presidio a San Basilio dopo otto mesi di lotte, dico di non fermarsi, e con loro noi non ci fermeremo per fermare invece la devastazione di chi lo fa soltanto per il mero profitto.

Dubravka Šuica (PPE). – Gospodine predsjedniče, ovo je jedna od rijetkih tema oko koje se uglavnom slažemo svi u ovom Parlamentu i drago mi je da je došla na dnevni red. Ovo je samo jedna od vrsta koje želimo zaštititi jer je očito da je zbog ljudskog djelovanja došlo do problema s morskim staništima, a posebno je ugrožena *Posidonia oceanica*. Već smo čuli da je ona jedna od endemski vrsti Sredozemnog mora, a više od polovice kisika koji dišemo dolazi od mora. Možemo ih nazvati plućima mora jer obogaćuju more kisikom. Obalna morska staništa neophodna su za pretvaranje ugljičnog dioksida u kisik i za produktivnost morskih resursa. *Posidonia oceanica* je najbolji pokazatelj ukupne kakvoće priobalnih voda jer je vrlo osjetljiva na onečišćenje i može rasti samo u čistim, nezagađenim vodama. Jedan četvorni metar livade Posidonije proizvodi dnevno do četrnaest litara kisika. U njemu živi i razmnožava se mnogo vrsta algi, ali i životinja, rakova, glavonožaca, školjaka, spužava itd. Livade vrlo sporo rastu, kao što smo već čuli, i još sporije se obnavljaju.

Ta su staništa očito pod velikim pritiskom, bilo izravno od strane ljudi ili kao posljedica globalnih klimatskih promjena. Posebno ih ugrožava ribolov kočom i dinamitom, ali i sidrenje te onečišćenje i gradnja u obalnom području. Zato smatram da bi sidrenje trebalo zaustaviti na način da se sustavno grade marine, a isto tako trebalo bi pročišćavati otpadne vode. Ovdje osobno zastupam Hrvatsku, u kojoj se nalazi većina Jadranskog mora i sigurna sam da bi se zabranom sidrenja i boljim planiranjem ovo moglo izbjeći.

U svakom slučaju, znamo da Komisija dosta radi. Čuli smo to od povjerenika Velle. Međutim, očekujemo da Komisija da još veći angažman. Rekli ste sami da ste samo u četiri od sedam zemalja zadovoljni načinom kojim se upravlja ovim staništima i stoga je ovo prilika pozvati zemlje koje nisu članice Europske unije da se uključe i da se više angažiraju oko zaštite mora, odnosno oko zaštite budućnosti naše djece.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, gli habitat marini costieri sono essenziali per trasformare il biossido di carbonio in ossigeno, per la produttività delle risorse marine, per la salvaguardia delle coste e per altre funzioni ecologiche fondamentali che tali habitat svolgono per l'uomo e altre specie. Tali habitat sono tuttavia sottoposti a forti pressioni antropogeniche, causate direttamente dall'uomo o come conseguenza dei cambiamenti climatici globali.

La *Posidonia oceanica*, pianta acquatica endemica del Mar Mediterraneo, è una delle specie più resistenti e produttive della biosfera, è parte di un ecosistema importante per la conservazione della biodiversità e ha un ruolo fondamentale nella difesa dei litorali in quanto, agendo da ammortizzatore del moto ondoso, ostacola l'azione erosiva delle coste ad opera del mare. Ciononostante, la sua popolazione è drasticamente diminuita negli ultimi due decenni a causa delle draghe e delle reti da traino, dello sviluppo costiero, dell'eutrofizzazione e di altre forme di inquinamento, dei cambiamenti climatici e dei danni meccanici causati dall'ancoraggio delle imbarcazioni.

Tale specie è caratterizzata da una crescita molto lenta e, se distrutta, necessita di molto tempo per ricostituirsi. Va assicurata dunque la sua ricostituzione finanziando programmi europei di conservazione e sensibilizzando gli altri paesi del Mediterraneo affinché seguano l'esempio di Italia, Spagna e Francia, paesi in cui una legislazione già esiste.

Stefan Eck (GUE/NGL). – Herr Präsident, Herr Kommissar! Eines der größten Probleme für Seen und Meere sind die durch Menschen verursachten hohen Konzentrationen an Stickstoff und Phosphat. Sie führen zu einem übermäßigen Algenwachstum, das vor allem das empfindliche Neptungras schädigt.

Aber natürlich ist auch der Anstieg der Meerestemperatur mitverantwortlich. Ein großer Teil der weltweiten Seegrasfelder ist in den letzten Jahrzehnten dadurch bereits zerstört worden, was massive Auswirkungen auf die Artenvielfalt hat. Wir müssen jetzt endlich handeln, um die maritime Biodiversität zu bewahren.

Was können wir tun? Die Belastung von Flüssen und Meeren mit Stickstoff und Phosphat muss durch schärfere Rechtsvorschriften und bessere Kontrollmechanismen drastisch reduziert werden, denn wenn das Meer zugrunde geht, wird auch die Menschheit zugrunde gehen.

Noch können wir die Meere und ihre Bewohner vor der Ignoranz des Menschen, die leider keine Grenzen kennt, schützen. Es bedarf nur des politischen Willens.

Zgłoszenia z sali

Νότης Μαρίας (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, πράγματι η *Posidonia oceanica*, όπως έχει αναλυθεί, ενδημεί στη Μεσόγειο θάλασσα και αποτελεί βεβαίως ένα σημαντικό οικοσύστημα το οποίο συμβάλλει στη διατήρηση της βιοποικιλότητας. Για να αναπτυχθεί, όμως, χρειάζεται πάρα πολύς χρόνος, ενώ καταστρέφεται πολύ εύκολα, κυρίως από τη μόλυνση, την αλιεία, τα συρόμενα δίκτυα και από την ανάπτυξη παράκτιων περιοχών.

Πριν από λίγο καιρό, κύριε Vella, σας είχα θέσει ένα θέμα: πώς θα γίνει μέσω του Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας να αποζημιωθούν όσοι έχουν ζημιές από τη μόλυνση του Σαρωνικού; Δεν έχω πάρει ακόμη απάντηση, ιδίως τώρα που υπάρχει κίνδυνος και για την *Posidonia oceanica* στην περιοχή.

Επίσης, να σας επισημάνω ότι στις 28/05 είχα θέσει σε ερώτησή μου το γεγονός ότι η επένδυση του Ελληνικού παραβιάζει την οδηγία 92/43 που αναδεικνύει τα λιβάδια *Posidonia oceanica* ως οικότοπο προτεραιότητας. Μου απαντήσατε στις 16/08/16 ότι οφείλει η Ελλάδα να τηρήσει αυτή την οδηγία. Σας ερωτώ, κάνατε κάποια έρευνα έκτοτε; Είναι ανοιχτός ο φάκελος της έρευνας της επένδυσης του Ελληνικού για το αν παραβιάζει πράγματι την οδηγία 92/43 και έτσι κινδυνεύουν τα λιβάδια *Posidonia oceanica*;

Θα ήθελα μια απάντηση σε αυτά τα θέματα.

(Koniec zgłoszeń z sali)

Karmenu Vella, Member of the Commission. – Mr President, we agree with Parliament on the importance of coastal habitats and in particular the need to protect the *Posidonia oceanica* meadows. We are concerned as much as you are about the unfavourable status and deteriorating trends reported in some of these habitats, and we acknowledge Member States' efforts as well as research work during the last decades to increase knowledge on the status of such coastal habitats.

I would like to make some comments. First of all, I agree that fishing is not the only factor affecting the state of the species of *Posidonia*, which is highly under threat. Mr Mato mentioned restoration. Yes, the European Maritime and Fisheries Fund (EMFF) is offering the Member States financial support not only to protect, but also to restore the marine biodiversity and ecosystems, including the *Posidonia* meadows. What Mr Mato mentioned about what Spain is doing and about what other Member States are doing, they are doing this with the help and support of EMFF.

Protecting marine biodiversity is very much part of a number of actions on ocean governance. We have a number of tools at our disposal including the CFP, Maritime Spatial Planning, the integrated maritime policy, action against the negative impacts of climate change, and all these actions support our efforts to protect the species.

Mr Faria mentioned COP23. Yes, I was in Bonn last week and I was thoroughly pushing, together with my colleagues, the concept that you cannot separate the oceans from climate change – they are both inseparable and they are either mutually constructive or mutually destructive. The benefits that we are getting from the oceans are very clear. The oceans absorb some 90% of the planet's heat, they absorb some 30% of the planet's carbon dioxide, they give us some 50% of the planet's oxygen and they will have to take all the melted ice when it becomes water.

The oceans are climate change, as I said. This is something that we are pushing: you cannot discuss climate change without including the oceans in the discussions or in the negotiations. My colleague Ricardo Serrão Santos mentioned the support for protection; yes, they are protected not just through funding from some of our funding schemes but also through legislation and directives, especially through the Habitats Directive. We talked about funding; I already mentioned the EMFF, LIFE, the European Regional Development Fund, and these are all contributing towards the protection of the species. I mentioned as well that LIFE on its own funded 20 projects to specifically protect and restore sea grass meadows. We are also working a lot on the detailing and the monitoring of the investments. What counts is not the amount of money we are putting in; what counts is the output. That is why we are working on the output indicators and on the output targets as well.

I agree with Mr Ferreira when he said that the sea grass meadows have huge value as biodiversity habitat. Unfortunately we keep on repeating, and rightly so, that they are under threat, like all the other species in the ocean, like all the other species especially in the Mediterranean. Mireille D'Ornano mentioned a number of factors affecting these species. This is one example of a species which is giving us a lot of benefit, and what are we giving in return? I mentioned some of the benefits that we are getting from the oceans and in return we are only giving back over-fishing, pollution, eutrophication and all the negative impacts of climate change as well.

Mr Goddyn: yes, there are problems not only in trawling zones, and that is why I started by mentioning that the problem is not only the fishermen. I am saying 'is not only' because bad practices in fishing could account for and could contribute to the denigration of these matters. We have eutrophication, we have acidification. Just to give you an idea, the acidification in our oceans has increased by 20 % since the Industrial Revolution. When we talk about de-oxygenation, we have today in our oceans four times as many dead zones – without any life, without any oxygen – as we had in 1960. Things are becoming very urgent in all the oceans, but in some areas more than others. Unfortunately, I myself come from the Mediterranean and my heart aches that the Mediterranean – we always say we are different, yes, we are different, but for me the idea of difference should be being different in a positive way, not being different in the sense that we are worse than the other regions.

Mr Wałęsa, I agree about the resilience of nature too, because it is very resilient, but nature has to be given a chance. Renata Briano also spoke about the endemic nature and importance of this species to the Mediterranean Sea. We talk about the importance that this species has in the Mediterranean Sea, but unfortunately it is also affected by global threats as well, such as climate change, acidification, temperature increase, eutrophication and so on. I want to mention also what Maria Rodríguez said, because in the Mediterranean this year we came up with the MedFish4Ever declaration where we had all the countries of the Mediterranean for the very first time, all of them signing a declaration, and the declaration refers to the importance and the urgency of protecting not just the fishing species but also paid special attention to the Mediterranean's biodiversity where *Posidonia* is included. It is a first step in the Mediterranean because commitment alone is not enough; signing and committing is important, but the most important thing is when it comes to delivery. We have to make certain that what the Mediterranean countries have committed to, they implement.

Rosa D'Amato rightly mentioned the negative economic aspects if we are not looking after our seas from a biodiversity aspect as well. Rosa also mentioned renewable energy and this is also something which I have been pulling and pushing for quite some time, because the oceans can be one of our best allies when it comes to renewable energy. When we talk about renewable energy, very often we only think about solar and wind, but we have to start looking, and I have to say with pleasure that Europe is also already looking, at alternative energy coming from the oceans, tides, waves, currents so on and so forth.

Human actions were mentioned by Ms Dubravka Šuica and I agree that we are testing our oceans and seas beyond their limits. When we talk about human actions, we should also include factors like climate change because after all climate change is also the result of human actions.

Mr Caputo again mentioned that these are resistant species, but they too have their limits, and we have to look not just at the individual effects of all the threats that we have been mentioning, but we have to look at the accumulated effect of all the threats, when you have climate change working along with eutrophication, working along with acidification, working along with overfishing and illegal fishing and so on.

Mr Eck – and I will stop here – mentioned the importance of acting now, and for me this is a priority, because acting and acting together is not enough unless we are going to start acting now. I believe that there is a lot of awareness out there, but unfortunately the urgency is not there. Why am I talking about the urgency? Because I believe that things are moving much faster than we thought.

If I give you an example of the Great Barrier Reef, only 20 years ago scientists were putting the first questions about whether the Great Barrier Reef would take on the effects of climate. It was just a question, and later on they said that by 2050 the reefs would be feeling and having the negative effects of climate change. That was supposed to happen in 2050. Today, we are already seeing that half of the Great Barrier Reef is already dead, 30 years before 2050. We have to act, but we also have to act faster.

I also agree with Mr Marias, because this is a species that takes a very long time to grow but you can destroy it in a few moments. With regard to the questions that were raised by Mr Marias, I have taken this on board and I believe that we have sent the information needed. If not, I will check again with my colleagues and make certain that you get the information because I remember that you raised it here.

Przewodniczący. – Dziękuję bardzo Panie Komisarzu! Sądzę, że wyrażę opinię wszystkich zgromadzonych na tej sali, że rzadko się zdarza, żeby w odpowiedzi komisarz odniósł się do każdego zadanego pytania lub każdej wyrażonej opinii. Pan to zrobił i bardzo to cenimy, chociaż nakreślił Pan wizję tego, że lodowce mogą zniknąć, że może zabraknąć tlenu w oceanach. Po godz. 22.00 nie jest dobrze iść spać z taką wizją. Ale trudno, tak nam wypadło w debacie.

Zamykam debatę.

Oświadczenia pisemne (art. 162)

Carolina Punset (ALDE), por escrito. – Las praderas de «*Posidonia oceanica*» son el bosque mediterráneo más importante por extensión, funciones de fijación de CO₂, gran biodiversidad albergando más de 400 especies de alevines en su mayoría pescables o por su gran capacidad de oxigenación. El gran problema de este bosque de plantas acuáticas de tan alto valor ecológico es que no está a la vista y sus efectos positivos sobre la costa sólo los apreciamos cuando desaparecen. La población de riverieña no deja de aumentar, impactando negativamente en esta pradera tan importante para el mantenimiento del buen estado de nuestro mar. Pero, sin embargo, ese crecimiento y desarrollo no va a acompañarse de medidas de protección. El simple acto de anclar cualquier embarcación de recreo, cada vez más frecuentes, destruye irreversiblemente una porción de hasta un metro cuadrado de superficie de *posidonia*, que tardará 100 años en cubrirse, velocidad de crecimiento imposible de competir con el uso que el ser humano hace de la costa. Las medidas a impulsar por la Comisión, como fondeos ecológicos que compatibilicen el uso recreativo con la preservación de la biodiversidad, debería ser incluidos en la revisión de la normativa ambiental y de uso del suelo en la franja costera mediterránea.

19. Utilizarea instrumentelor politicii de coeziune de către regiuni pentru a răspunde schimbărilor demografice (dezbateri)

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dnia jest debata nad sprawozdaniem sporządzonym przez Iratxe Garcíę Pérez w imieniu Komisji Rozwoju Regionalnego w sprawie wykorzystania instrumentów polityki spójności przez regiony w reakcji na zmiany demograficzne (2016/2245(INI)) (A8-0329/2017).

Iratxe García Pérez, ponente. – Señor presidente, señora comisaria, tenemos ante nosotros un informe sobre los retos demográficos que, desde mi punto de vista, son una cuestión esencial para el proyecto de la Unión Europea: los desafíos demográficos, porque somos el continente del mundo con la población más envejecida y porque debemos tener en cuenta una cuestión que creo que refleja muy bien la radiografía sobre cuáles son estos retos demográficos.

El 80 % de la población europea vive en el 20 % de la superficie de nuestra Europa. Eso significa que tenemos unas áreas rurales muy extensas, con procesos de despoblación que realmente son preocupantes. Quiero agradecer la presencia hoy aquí de la señora comisaria, la señora Crețu, porque es el reflejo del compromiso que tiene la Comisión Europea respecto de esta cuestión tan fundamental, y quiero también agradecer, en esta primera intervención, el trabajo desarrollado por parte de los distintos ponentes alternativos, de los distintos grupos políticos, así como del personal de nuestra comisión, a la hora de contribuir a mejorar este informe que hoy traemos a debate.

Europa tiene retos demográficos importantes y el próximo año, el 2018, es un año donde vamos a afrontar negociaciones fundamentales, y este Parlamento tendrá que tomar una posición política al respecto. Afrontaremos debates como el del nuevo marco presupuestario de la Unión y cuáles son los nuevos Reglamentos de los Fondos Estructurales. En ambas cuestiones es fundamental que haya una posición política de este Parlamento para determinar cómo nos enfrentamos a los procesos de despoblación en la Unión Europea. Y estoy satisfecha con el resultado del debate y de la votación en la Comisión de Desarrollo Regional sobre este informe, porque trae a debate cuestiones fundamentales y hemos conseguido posicionarnos en cuestiones que creo que son importantes para afrontar los procesos de despoblación.

En primer lugar, el establecimiento de un marco legal. Es fundamental que tengamos la posibilidad de que un marco legal defina cuáles son los territorios con procesos de despoblación que tienen que ser atendidos de manera prioritaria para poder resolver los problemas con los que nos encontramos en estos momentos.

También en este informe planteamos que existan partidas presupuestarias en todos los Reglamentos de los Fondos Estructurales para poder afrontar los desafíos con los que se encuentran las regiones con procesos de despoblación. Hay una cuestión que es fundamental y que llevamos tiempo planteando, y que es importante que se haya reflejado en este informe, y es que el PIB, el producto interior bruto, no sea el único criterio a la hora de tener en cuenta o de establecer el reparto de los fondos. Y esta es una cuestión fundamental. Y digo que es una cuestión fundamental porque el PIB, siendo un criterio fundamental e importante, no puede ser el único. Deben tenerse en cuenta otros criterios, como son estos procesos de despoblación, el envejecimiento, la dispersión, el medio rural, cuestiones fundamentales, porque si no, nos encontraremos con regiones europeas que son las más ricas de toda Europa, pero que no tienen población sobre la cual poder poner en marcha los programas operativos de los Fondos Estructurales.

Y es necesaria la coordinación entre los distintos fondos. Es una cuestión fundamental la coordinación entre los Fondos Estructurales, entre la política agrícola común, los fondos de inversiones, etcétera. Tenemos que hacer frente a la masculinización del medio rural. Tenemos que poner en marcha las políticas de servicios públicos en el medio rural, que son fundamentales. La política de austeridad ha hecho mucho daño a nuestra sociedad, pero sobre todo al medio rural, porque cuando eliminamos un profesor de un colegio en una ciudad es importante, pero cuando lo eliminamos del medio rural estamos cerrando colegios. Por eso es fundamental hacer de los espacios rurales espacios atractivos para que los hombres y las mujeres jóvenes puedan decidirse a crear su futuro.

No tenemos mucho tiempo: el medio rural agoniza; estamos cerrando los pueblos, desaparecerán si no somos capaces de poner en marcha políticas comprometidas desde la Unión Europea para luchar contra los procesos de despoblación.

Zgłoszenia z sali

Csaba Sógor (PPE). – Elnök Úr! Az Unió kohéziós politikája teremti meg az esélyt a szegényebb tagállamok és térségek felzárkózására, amely az egész Európai Unió és annak minden lakosának érdekében áll. A jelenlegi NUTS 2-es szintű statisztikai tervezésnek azonban megvannak a maga korlátai, és gyakran tapasztalni a területi egyenlőtlenségek növekedését egy régióon vagy egy tagállamon belül. Ennek és a gazdasági szétfelzárkózásnak aztán természetesen demográfiai következményei is vannak.

A megoldás az lehet, hogy már a kohéziós források megítélésénél figyelembe kell venni ezt a szempontot, a tagállami hatóságoknak azonban ezen a téren nincs kontrolljuk, így a tervezés hiánya vagy a rossz tervezés a területi egyenlőtlenségek növekedéséhez járul hozzá. Megfontolandó a NUTS 3-as szint fokozottabb figyelembevétele is, hiszen a nagyobb régiókon belüli súlyos zavarokat elfedik az esetlegesen kedvező statisztikák, amelyek azonban csak néhány fejlődési pólus teljesítményének köszönhetőek.

Julie Ward (S&D). – Mr President, we are at a turning point in history, with our European societies facing many challenges and transitions. Demographic upheaval must be dealt with in the broader context of sustainability. Responding to democratic challenges requires collective debate about how we can achieve social justice and guarantee a fair and inclusive model for everyone – a model which puts at the forefront not only economic development but, more importantly, the collective and individual well-being of citizens. Touching upon all the key policy areas – such as employment, poverty reduction, urban and rural development, connectivity and support for SMEs – cohesion policy is indeed the right tool to address those challenges. I particularly welcome the focus on women and their role in societies, as well as the call to use the fund for refugees' inclusion. I would add that, in a fast-changing world characterised by increasing digitisation, robotisation and automation, a future-proof sustainable agenda should be included in a broader reflection on occupational literacy.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, η πολιτική συνοχής πρέπει να αντιμετωπίσει τα δημογραφικά προβλήματα, ιδίως για την Ελλάδα. Στις 10/11/2015 είχα υποβάλει ερώτηση για το πώς θα αντιμετωπιστούν τα προβλήματα λόγω του μνημονίου, διότι εντάθηκαν τα δημογραφικά προβλήματα στην Ελλάδα. Το ίδιο θέμα έθεσα ξανά στις 29/07/16 με άλλη ερώτηση.

Έχουμε μια μελέτη του Ινστιτούτου του Βερολίνου της Γερμανίας που αναφέρει ότι οι δημογραφικές προοπτικές για την Ελλάδα είναι δυσοίωνες. Η μελέτη εκτιμά ότι μεταξύ 2011 και 2016 η Ελλάδα έχασε το 3% του πληθυσμού της λόγω της γέννησης λιγότερων παιδιών εξαιτίας της οικονομικής κρίσης.

Επομένως, αντιλαμβάνεστε ότι λόγω των μνημονίων, λόγω των σκληρών μέτρων, θα πρέπει πλέον να ληφθούν θετικά μέτρα στήριξης από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αντιμετώπιση του δημογραφικού και αναμένουμε την κυρία επίτροπο να μας εξηγήσει τι προτάσεις έχει να κάνει επ' αυτών.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι η εισηγήτρια, την οποία συγχαίρω, έχει θέσει πάρα πολύ σωστά το ζήτημα. Είναι ηλίου φαινότατο ότι υπάρχει γήρανση του πληθυσμού στην Ευρώπη, αλλά νομίζω ότι εντοπίστηκε πολύ καλά το ζήτημα σε σχέση με τις διαφοροποιήσεις του πληθυσμού από τις αστικές στις γεωργικές περιοχές.

Και είναι πάρα πολύ σημαντικό να συγκρατηθεί ο πληθυσμός στα χωριά, να συγκρατηθεί στην ύπαιθρο· μόνο αυτό είναι που θα κάνει τον πληθυσμό της Ευρώπης να αισθάνεται ότι ζει σε έναν χώρο ευρύ, όπου τα πράγματα αναπτύσσονται με τον πιο φυσιολογικό τρόπο. Εάν χαθεί η πηγή, που είναι η ύπαιθρος, τότε θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε πολύ πιο οξυμμένα προβλήματα. Η πυκνότητα, λοιπόν, του πληθυσμού που μεταφέρεται στις πόλεις είναι ένα τεράστιο πρόβλημα και ο μόνος τρόπος να αντιμετωπιστεί είναι η πολιτική συνοχής να σπρώξει τον κόσμο να παραμείνει στις εστίες του, στα χωριά του, στην ύπαιθρο.

Rosa D'Amato (EFDD). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la relazione della collega Pérez costituisce un buon documento di riflessione sulla politica di coesione e il contrasto dei fenomeni di spopolamento in Europa. Le aree non urbanizzate europee ospitano 113 milioni di persone, 12 milioni di aziende agricole e 172 milioni di ettari agricoli e contribuiscono all'economia, alla cultura e agli ecosistemi.

Abbiamo fatto delle proposte concrete, tra cui promuovere le aziende agricole e rurali e di montagna, di piccole e medie dimensioni, le quali, utilizzando tecniche e metodi di produzione tradizionali, sfruttando in modo integrato e sostenibile le risorse naturali, producono prodotti con specifiche caratteristiche di qualità e possono contribuire a invertire la tendenza allo spopolamento. La nostra valutazione è quindi positiva. Vengono identificate le sfide che i territori soggetti al cambiamento demografico affrontano: invecchiamento della popolazione, bassa densità, basso tasso di natalità, costanti perdite di popolazione.

Centrale è il ruolo del Fondo sociale europeo nel far fronte all'esclusione sociale e alla povertà. La sua dotazione di bilancio non va quindi ridotta e parte delle risorse vanno allocate in un fondo per il reddito minimo, come deciso a larga maggioranza dal Parlamento europeo nella relazione a firma del Movimento Cinque Stelle.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κύριε Πρόεδρε, το δημογραφικό, και κυρίως η υπογεννητικότητα, αποτελεί ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα για όλες τις χώρες της Ευρώπης. Η πολιτική συνοχής, προκειμένου να εξαλείψει τα αίτια που το προκαλούν, πρέπει να κινηθεί προς τη σωστή κατεύθυνση. Πρέπει να γίνει, καταρχάς, μια ορθολογική κατανομή του πληθυσμού στις περιοχές που έχουν παραγωγικές πηγές και, με τη χρησιμοποίηση των κοινοτικών πόρων, να μπορέσουν να εκμεταλλευτούν τις πηγές αυτές και να έχουμε πρωτογενή παραγωγή.

Πρέπει να δοθεί κίνητρο στους νέους ανθρώπους για να εγκατασταθούν στην ύπαιθρο, να ασχοληθούν με τις γεωργικές παραγωγές, να κάνουν οικογένεια και στη συνέχεια να δοθούν κίνητρα και προστασία για τη μητρότητα και να παρασχεθούν υπηρεσίες υγείας σε υψηλό επίπεδο, ούτως ώστε να μην εγκαταλείπουν τις περιοχές αυτές οι νέοι άνθρωποι.

Anna Záborská (PPE). – Vážený pán predseda, pani komisárka, vo Výbore pre práva žien som podala 7 pozmeňujúcich návrhov. Do konečného textu správy sa z nich dostali dve myšlienky, ktoré sú však kľúčové pre riešenie problémov súvisiacich so starnutím Európy.

Tou prvou je solidarita medzi generáciami. Ani výrazné zvýšenie pôrodnosti totiž nič nezmení na tom, že najbližších 20 rokov bude počet seniorov rásť a počet ekonomicky aktívnych obyvateľov klesať. Tou druhou je zakladanie rodín a ich podpora. Hoci pani spravodajkyňa odmietla použiť termín family mainstreaming, ktorý sme navrhli, predsa uznala, že podpora rodín je spôsob ako zlepšiť demografickú situáciu v EÚ. Bola by som preto rada, keby tieto dve myšlienky Komisia zohľadnila vo všetkých budúcich návrhoch v oblasti regionálnej súdržnosti.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, come in tutte le società postindustriali, la popolazione europea è caratterizzata da un innalzamento del tasso di longevità e da un basso tasso di fertilità. Si assiste inoltre ad un aumento della popolazione nella maggior parte delle zone urbane e a un declino della maggioranza delle zone rurali e remote.

Tali squilibri rappresentano importanti sfide sia per le zone colpite dallo spopolamento, e il Sud Italia rappresenta una di esse, sia per quelle interessate dagli afflussi di popolazione. La politica di coesione dispone degli strumenti adeguati per contribuire a far fronte al cambiamento demografico, ma occorre che i fondi SIE diano al problema una dimensione prioritaria e che ci sia un maggior coordinamento degli strumenti dell'Unione europea.

È necessario un cambio di approccio, affinché l'Unione europea integri gli aspetti demografici in tutte le sue politiche, al fine di consentire lo sviluppo, segnatamente per quanto riguarda la coesione, l'occupazione, l'agricoltura, l'ambiente, la ricerca, l'occupazione, l'istruzione, la politica sociale e i trasporti.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, skutečně demografická změna má hluboké důsledky. Stárnutí populace, snížení počtu dětí a mládeže, rovněž stěhování mladých lidí za pracovními příležitostmi. Jaké jsou příčiny tohoto demografického stárnutí a vlastně vymizení hustého osídlení v některých regionech? Jsou to především nedostatečné investice, špatná infrastruktura, malé možnosti spojení a omezený přístup k sociálním službám, rovněž také nedostatek pracovních příležitostí.

Já jsem toho názoru, že základní kritérium pro rozdělování prostředků kohezní podpory by mělo být kritérium HDP, ale můžeme vést diskuzi o tom, jakým způsobem toto kritérium vhodně doplnit. Bohužel tomu se tato zpráva ne zcela věnuje. Nicméně souhlasím s tím, že je třeba řešit problém stárnutí populace tak, jak jej naznačuje i zpravodajka ve své zprávě.

Андрей Новаков (PPE). – Г-н Председател, за мен демографската криза не е по-малко бедствие от всички природни катаклизми и икономически кризи, които познаваме. И ако за природните катаклизми и икономическите кризи Европейският съюз е създал свои инструменти, то за демографската криза липсват такива. Ето защо искам да Ви представя идея за европейска инициатива към обезлюдените региони. Зад нея имам предвид следното: пакет от мерки, които включват улеснен достъп до европейско финансиране, преференциални условия за кандидатстване по европейски проекти, техническа помощ на място, така че тези региони да създадат административен капацитет и привличат все повече инвестиции.

Дължни сме да направим всичко с кохезионната политика, с която разполагаме, да създадем условия хората да се върнат по домовете си и да им върнем занаята в ръцете. Можем да върнем човешкия капитал обратно в обезлюдените региони.

Sergio Gutiérrez Prieto (S&D). – Señor presidente, señora comisaria, agradezco a la ponente este excelente informe, que pone de relieve que el problema de la despoblación es un problema europeo que tenemos que resolver desde un gran pacto en nuestras instituciones. Porque, al final, las consecuencias de la despoblación las conocemos todos: hay consecuencias desde medioambientales hasta sociales.

Pero lo que tenemos que ir es a resolver la causa. La causa, que es la falta de igualdad de oportunidades por unas insuficientes inversiones, por una falta de servicios públicos y por la falta también de empresas que vayan a crear puestos de trabajo. Y, por lo tanto, necesitamos un esfuerzo, una discriminación positiva desde el presupuesto comunitario para aquellas regiones, para aquellas comarcas donde mayores problemas de despoblación hay.

No puede ser que solo el porcentaje del PIB sea el medidor para repartir los fondos comunitarios. La cohesión, que es al final el corazón de la política comunitaria, tiene que empezar buscando la cohesión interna entre lo urbano y lo rural.

Necesitamos de su ayuda, señora comisaria, para crear más inversiones, para hacer más esfuerzo público, para garantizar la igualdad de oportunidades en nuestros pueblos.

Janusz Korwin-Mikke (NI). – Słucham tej dyskusji i ze zdumieniem zauważam, że ludzie nie poruszają najważniejszej przyczyny występowania zapaści demograficznej. Jest to prostu wyrwanie kobiet z domów. Poślanie kobiet do pracy poza domem spowodowało, że mają one mniej dzieci. I wszyscy tutaj mówią, że kobiety powinny pracować poza domem, i tym samym powodują zapaść demograficzną. Dopóki nie widzimy tego słonia stojącego w kącie pokoju, dopóty ma sensu w ogóle o tym dyskutować.

(Koniec zgłoszeń z sali)

Corina Crețu, *Member of the Commission*. – Mr President, of course I would have liked to start by thanking Ms García Pérez for this report. But allow me as a woman, as a Commissioner, to say that it is inadmissible to have such a speech and to hear such a speech against women in the most democratic House of the European Union. I know your point of view about women. We are not weak, we are not stupid. We are women and we are on an equal footing with you, with all of you.

(Applause and cries of 'Bravo!')

So, above all I would like to warmly thank you for this report prepared by Ms García Pérez. I am very grateful to you for your energy in raising awareness of this important issue of the population of the European Union, and I also want to congratulate you for replying to these kinds of speeches. I was in Poland and I know the reactions in Poland. The Polish people thanked me for taking the floor and I said that this is unacceptable in the 21st century to say that women are stupid, weak. We are not per kilogramme here, Mr! *(Referring to Korwin-Mikke)*

Your report reminds us of the wide variations in the demographic trends between and within Member States. Already today, many areas in Europe face serious challenges with important social and economic consequences. You know very well that I visited some parts of the depopulated areas in Spain, as well as in northern Europe. I really think this is a very important topic and we have to be very serious. We have a lot of studies showing that population change is determined by the age structure of the population – mortality, fertility and the balance between inward and outward migration. It is not about women staying at home and making children. It is about the economy, it is about families: it is for a better life that they go out because, as you said here, they have no opportunities and not enough investment, not enough means for a better life. So these kinds of thing evolve very slowly, and as a result demographic trends also evolve slowly, including at the regional level.

So it is our duty with public policies to take these changes into account and, as you already said, the Cohesion Policy already contains many provisions to address the specific needs of geographical areas suffering from severe and permanent natural and demographic handicaps. Measures identified by Member States show a variety of responses to demographic challenges. However, whatever actions you take, they might be taken having inclusion and equality as a precondition. And this in turn means providing essential infrastructures such as child care, health care and long-term care facilities.

Another important question to address is the integration of migrants across Europe, and I am very grateful that you have included this because it is a challenge that was not foreseen but which we have to face these days. As the report indicates, we must support Member States by reinforcing measures to tackle this issue.

You have already underlined here that it is our responsibility to ensure that all migrants are integrated, and this means that they can fully participate in all aspects of our societies and communities, be it social or economic. At the end of the day this is clearly a win-win situation. For one thing, the alternative is unthinkable. Exclusion in any form breeds resentment, confrontation, extremism and sometimes violence. Integration, on the other hand, is a promise of stability and of peace, not to mention the economic contribution that migrants, usually young people, can bring to an ageing population. I believe that the European Union funds, including the Cohesion Policy, can and should provide opportunities for Member States to support such integration measures.

In her report Ms García Pérez also touches on, and I saw that many Members touched on, GDP and the possibility of having new indicators to allocate cohesion policy funding. I agree with all of you that GDP alone does not accurately enough reflect the needs of a region, as it leaves out crucial parameters such as quality of life, social inclusion, level of employment or sustainable development. This is why, to complement GDP, the Commission is investigating other indicators, including demographic change.

Regarding the new ex ante conditionality on national strategies for demographic development, I will be very honest with you. You know very well that, at the level of political groups, we are all reflecting on how to reduce the overall number of ex ante conditionalities and simplify the mechanism of accession to the European funds. Ex ante conditionalities have proved to be the most effective mechanism to ensure the right framework for investment, but at the same time they are a burden for beneficiaries, and I am of the opinion that we should be careful not to overload the Cohesion Policy with too many conditions.

Anyhow, after this very fruitful debate, and listening carefully to your interventions, I am more than ever convinced that cohesion policy cannot tackle demographic change in the EU through a one-size-fits-all approach. Some regions will face sharp population decline while others will experience steady population growth. Demographic changes in the EU therefore call for a differentiated approach. We need to ensure policy coherence and flexibility to address this specific situation, and this can only be done through close cooperation with local and regional authorities.

Iratxe García Pérez, *ponente*. – Señor presidente, sí, una cuestión de orden, muy brevemente. Durante el debate ha habido una intervención, por parte de un diputado, que ha planteado una cuestión, de forma reiterada ya, y que creo que es discriminatoria con respecto a las mujeres en la Unión Europea. Por lo tanto, solicito a la Mesa que estudie estas declaraciones, que además han sido reiteradas, para ver si es posible algún tipo de sanción al respecto.

La igualdad es un valor fundamental en la Unión Europea, y no podemos permitir que en esta Cámara se trasladen mensajes discriminatorios con respecto a las mujeres, que somos la mitad de la población de la Unión Europea. Por lo tanto, solicito a la Mesa que estudie el contenido de estas declaraciones, para posibilitar la puesta en marcha de algún tipo de sanción al respecto.

Przewodniczący. – Dziękuję bardzo, taka analiza zostanie dokonana.

Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się we wtorek 14 listopada 2017 r.

Oświadczenia pisemne (art. 162)

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Schimbările demografice sunt provocări ale societății europene actuale, aflate în strânsă legătură de cauzalitate cu efectele globalizării, avantajele circulației libere a persoanelor în cadrul spațiului unic european și nu în ultimul rând cu îmbătrânirea populației. Aceste dezechilibre demografice afectează atât zonele urbane cât și cele rurale, iar tendințele de migrare înspre regiuni mai dezvoltate au dus la mișcări ale populației având ca rezultat depopularea zonelor mai sărace. În acest context, investițiile prin politica de coeziune și politica agricolă comună au vizat cu prioritate regiunile mai sărace și zonele rurale. S-a urmărit consolidarea infrastructurii, accesul la servicii, încurajarea investițiilor în mediul rural și, în special, atragerea tinerilor în sectorul agricol, fiind obținute unele rezultate pozitive. Prin urmare, schimbările demografice ar trebui să constituie o prioritate în revizuirea regulamentelor fondurilor ce finanțează reducerea decalajelor teritoriale. Pentru perioada post 2020 se impun în continuare investiții în infrastructura de bază în zonele depopulate și asigurarea accesului la tehnologiile digitale. Consider că PIB-ul ar trebui să rămână principalul indicator pentru clasificarea zonelor cu provocări demografice majore și permanente, alături de alți indicatori demografici relevanți de natură economică și socială.

Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Schimbările demografice cu care se confruntă Europa și dezechilibrele pe care le pot genera acestea la nivel european riscă să împiedice atingerea obiectivelor Strategiei Europa 2020. Ca atare, consider că este necesară o revizuire a politicilor actuale pentru ca teritoriile care se confruntă cu provocări demografice să devină accesibile și competitive.

Este nevoie, în primul rând, de măsuri specifice pentru a încuraja tinerii să rămână în regiunea lor și a permite astfel asigurarea unei reînnoiri sustenabile a generațiilor. Pe de altă parte, politica de coeziune trebuie să promoveze capacitatea de inserție profesională și incluziunea femeilor, în special a mamelor care se confruntă cu dificultăți în găsirea unui loc de muncă, motiv pentru care este nevoie ca femeile să aibă acces la programe de formare și de educație, pentru a putea răspunde necesităților pieței forței de muncă, pe de o parte, și structuri fiabile și cu program continuu de îngrijire a copiilor de toate vârstele, inclusiv pentru educația preșcolară, pe de altă parte.

În plus, va fi benefică aplicarea Planului de acțiune al UE pentru Sate inteligente, care impune ca politicile să acorde o atenție deosebită eliminării decalajului digital dintre zonele rurale și cele urbane, precum și să dezvolte potențialul oferit de conectivitatea și digitalizarea zonelor rurale.

Andor Deli (PPE), *írásban*. – Kedves Képviselőtársaim! A demográfiai változások egy több évtizede húzóóda társadalmi probléma, amelynek kiváltó okai sokrétűek és különfélék, ezért interdiszciplináris hozzáállásra és megközelítésre is szükség van. Vitathatatlan, hogy a kohéziós politika célkitűzései közé is be kell, hogy kerüljön a népességszökkenés elleni küzdelem. Sok esetben épp a gazdaságilag hátrányos helyzetben lévő régiókat sújtja többszörösen a lakosság elöregedése, a fiatal munkaképes személyek elvándorlása és a negatív természetes szaporulat.

A kohéziós politika, megőrizve alapvető szerepét, hatékonyan hozzájárulhat a demográfiai célok megvalósításához is. Ugyanakkor sajnálatos, hogy a jelentésben megjelenik a migráció, mint egy lehetséges megoldás az európai népességszökkenés visszafordítására. Úgy vélem, hogy teljesen téves elgondolás, hogy a fejlődésben lemaradt európai régiókat migrációs intézkedésekkel kellene felzárkóztatni. E kérdés tekintetében a bevándorláspolitikát nem helyezhető az aktív családpolitika elé. Az EU-nak inkább arra kellene választ keresni, hogy hogyan lehetne újra előtérbe hozni a tradicionális családmódellet, és hogyan lehetne uniós szinten előmozdítani a családteremtő és családtámogató intézkedéseket. Pozitív példaként említeném Magyarországot, ahol ezen intézkedések a kormány politikájának szerves részét képezik már hosszabb ideje.

Tamás Deutsch (PPE), *írásban*. – Az európai kontinens népességének összetétele átalakulóban van, a lakosság gyorsuló léptékű elöregedése figyelhető meg. Vitathatatlan, hogy ez a demográfiai változás, az aktív korú népesség arányának csökkenése jelentős gazdasági, társadalmi és pénzügyi terhet ró a tagállamokra, különösen a jóléti állam fenntartásának tekintetében. A csökkenő népességszám a tagállami politikák újragondolását, és megfelelő válaszok keresését teszi szükségessé. Számos nyugat-európai ország gondolja azt, ami a tárgyalt jelentésben is megjelenik, hogy országaik lakosságának csökkenését bevándorlással lehetséges és kívánatos ellensúlyozni.

Mi ezzel Magyarországon nem értünk egyet. Úgy gondoljuk, hogy a bevándorlás számos (például biztonságpolitikai) kockázattal jár, az integráció nehézkes, és legtöbbször eredménytelen, ami párhuzamos társadalmak kialakulásához vezet. A demográfiai válság megoldását a családtámogatások mértékének növelésétől, a családok és gyermekeik közép-pontba helyezésétől várhatjuk. A magyar kormány azon dolgozik, hogy minél többen merjenek otthont és nagycsaládot alapítani. A számok magukért beszélnek: 2010 és 2018 között a családtámogatások mértéke kétszeresére nőtt a magyar költségvetésben, 2018-at pedig a családok évévé nyilvánította a kormány.

Michaela Šojdrová (PPE), *pisemně*. – Demografická změna a vylidňování některých oblastí představují pro Evropu problém a ohrožení do budoucna. Je správné, že zpráva volá po tom, aby EU začleňovala demografické aspekty a podporu rodin do všech politických oblastí, ale nemožu souhlasit s tím, aby největší tíže řešení problému demografie ležela na bedrech kohezní politiky. Kohezní politika je výsadním a účinným nástrojem, který pomáhá vyrovnávat ekonomické úrovně zemí a regionů v EU a vede k celkové konvergenci Unie. Když se podíváme na demografickou mapu Unie (podíl občanů starších 65 let), je patrné, že v dohledné době se demografický problém týká ve větší míře bohatších zemí EU než těch s nižší úrovní HDP, přičemž je zjevné, že ty bohatší země si tento problém mohou řešit samy. Demografické kritérium by oslabilo současné kritérium HDP. Z dlouhodobého hlediska (měřeno dnešní mírou porodnosti) se problém až na výjimky týká skoro všech v EU a měl by být proto řešen horizontálně za pomoci různých nástrojů. Zpráva má ale správný důraz na řešení problému vylidňování některých regionů.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – La situación es dramática y urgente. El campo se está despoblando y algunas ciudades reciben población sin poder absorberla adecuadamente. Esto lleva a una menor disponibilidad de servicios públicos en el medio rural y a una sobrecarga de los mismos en las ciudades. Las consecuencias son nefastas, a nivel social y medioambiental. Recordemos que los incendios sufridos en España y Portugal hace unas semanas son consecuencia de la desatención del rural. Menos servicios en el medio rural, implica más emigrantes hacia ciudades que no los pueden absorber; y así en un ciclo espiral muy difícil de contener. Todo ello es evitable, con políticas adecuadas, que desde luego no son las que está aplicando la Unión. Sirva como ejemplo la PAC, que favorece únicamente a grandes terratenientes y penaliza a pequeños agricultores, lo que supone una de las mayores causas de despoblación rural. El campo y las ciudades se necesitan mutuamente, son interdependientes. Cambiemos el modelo productivo, favorezcamos a las pequeñas empresas y agricultores y garanticemos unos servicios públicos de calidad que permitan fijar población rural; ello traerá una mejor calidad de vida en las ciudades y en el campo, unas condiciones medioambientales deseables y un mayor reparto de la riqueza.

20. Planul de acțiune privind serviciile financiare cu amănuntul (prezentare succintă)

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dnia jest krótka prezentacja sprawozdania sporządzonego przez Ollego Ludvigssona w imieniu Komisji Gospodarczej i Monetarnej w sprawie planu działania w sprawie detalicznych usług finansowych (2017/2066(INI) (A8-0326/2017).

Olle Ludvigsson, föredragande. – Herr talman! EU:s marknader för finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag är fortfarande underutvecklade. Därför är det viktigt att kommissionen nu gör sitt yttersta för att fullborda arbetet med kapitalmarknadsunionen, där fördjupningen av den inre marknaden för finansiella tjänster utgör en hörnsten.

Det kommer att bli intressant att följa vilka konkreta åtgärder som kommissionen faktiskt föreslår fram till 2019. Samtidigt saknas åtgärder för ett flertal av de frågor som parlamentet lyft i grönboken om finansiella tjänster. Fortfarande saknas det ett helhetsgrepp i syfte att utöka transparens, främja tillväxt och innovation, sänka de höga avgifterna för privata pensionsförsäkringar, fonder och andra finansiella tjänster.

Digitalisering kommer alltmer att förändra konsumentbeteendet och de finansiella marknaderna. Därför behöver våra juridiska ramverk anpassas i hög takt för att undanröja gränsöverskridande hinder i syfte att stärka våra europeiska fintech-bolag i den globala konkurrensen. I mitt betänkande uppmanar jag därför kommissionen att undersöka möjligheten att införa ett 29:e system för finansiella tjänster.

Vi måste även komma till rätta med direkta avarter när det gäller den inre marknads funktionssätt. Exempelvis kan banker i dag annullera betal- och kreditkort för EU-medborgare som väljer att flytta till en annan medlemsstat. Här behövs tydliga EU-regler som ger befogenhet till de nationella tillsynsmyndigheterna att agera mot banker.

Om vi på allvar ska sjuda nytt liv i det europeiska samarbetet behöver medborgarna uppleva att unionen kontinuerligt jobbar för att avskaffa hinder för den inre rörligheten, liksom vi gjorde med roamingavgiften.

I framtiden behöver det bli lättare för konsumenterna att byta leverantörer av finansiella tjänster. Därför vill jag uppmana kommissionen att lägga fram ett specifikt lagstiftningsförslag som motverkar så kallade geoblockeringar av finansiella tjänster på den inre marknaden.

På lite längre sikt kommer kommissionen att behöva lägga fram ett förslag om ett alleuropeiskt system för elektronisk identifiering.

När det handlar om de konkreta åtgärderna från kommissionen tycker jag att det är bra att man föreslår en förändring av förordningen om gränsöverskridande betalningar för att säkerställa lika avgifter för gränsöverskridande betalningar och nationella betalningar för andra valutor än euron.

En annan fråga är den om "dynamisk valutakonvertering", vilket innebär att konsumenten i dag har valet att betala i euro eller i sin nationella valuta vid betalning och uttag utomlands. Oftast blir det dyrare för kunder att betala i sin nationella valuta. Kunder behöver få tydlig information och helst få överblick över vilket val som är det mest fördelaktiga vid varje köptillfälle och vid varje uttag i bankomat.

När det gäller kommissionens besked om att utveckla den inre marknaden för konsumentkrediter tror jag att det är väldigt viktigt att samtidigt ta fram effektiva åtgärder för att motverka en alltför hög skuldsättning hos hushållen. Därför menar jag att det är nödvändigt att utveckla ett EU-system för kreditvärdighet.

Jag är övertygad om att vi behöver se fler jobb och ökad tillväxt i dagens Europa för att stävja dagens missnöjesyttringar. Med en egen inkomst kan fler spara i enkla och säkra finansiella tjänster för att skapa ett bättre liv i framtiden. På så vis kan vi säkra ett rättvisare Europa för alla.

Jag vill avsluta med att tacka skuggföredragandena för ett gott och givande samarbete, och jag ser fram emot att ta del av kommissionens kommande förslag på området för finansiella tjänster.

Zgłoszenia z sali

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, cílem akčního plánu je vymezit další kroky k vytvoření opravdového jednotného trhu v oblasti retailových finančních služeb. Pro Českou republiku je ovšem důležité, že její měnou není euro, a proto se jí dotýká zejména část o transakčních poplatcích. Problémem je, že poplatky za přeshraniční a vnitrostátní eurové platby jsou již pokryty v nařízení o přeshraničních platbách z roku 2009, ovšem platby v jiných měnách než v euru nejsou předmětem tohoto nařízení a právě poplatky za takovéto přeshraniční transakce zůstávají vysoké a výrazně převyšují objem poplatků za čistě vnitrostátní transakce v jiných měnách, než je euro.

Je očividné, že výše těchto poplatků také odráží spotřebitele od transakcí zejména nevelkého rozsahu v těchto jiných měnách. Já proto velmi vítám, že návrh obsahuje opatření v podobě rozšíření působnosti nařízení o přeshraničních platbách i na tyto další transakce.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, η έκθεση σε σχέση με τη δράση για τις λιανικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα. Θα επικεντρωθώ στο θέμα της διαφάνειας κατά τη λήψη δανείου, διότι έχουμε ως γνωστόν τα στεγαστικά δάνεια σε ρήτρα ελβετικού φράγκου και αυτό αφορά τουλάχιστον 70.000 οικογένειες στην Ελλάδα, αλλά αφορά και πάρα πολλούς άλλους δανειολήπτες σε όλη την Ευρώπη διότι, με την αύξηση της συναλλαγματικής αξίας του ελβετικού φράγκου, οι δανειολήπτες στην ουσία πληρώνουν τις δόσεις και όχι μόνο δεν εξοφλούν, αλλά οφείλουν ακόμη περισσότερα χρήματα.

Αυτό είναι ένα θέμα που μας έχει απασχολήσει στην Ελλάδα και στην Επιτροπή Αναφορών, και θα πρέπει να υπάρξει μια απάντηση για το ζήτημα αυτό, διότι συνεχίζεται πλέον η οικονομική καταστροφή των ίδιων των δανειοληπτών. Στην πράξη, δεν επρόκειτο περί δανείου αλλά περί μιας ουσιαστικά χρηματιστηριακής συναλλαγής, για την οποία δεν ενημερώθηκαν οι ίδιοι οι δανειολήπτες.

Χρειάζονται μέτρα και από την πλευρά της Επιτροπής, κυρία Crețu.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, οι πολυάριθμες ανησυχίες που εξέφρασε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο ψήφισμά του σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για τις λιανικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες εξακολουθούν να μην έχουν λάβει απάντηση από την Επιτροπή. Για παράδειγμα, δεν υπάρχει καμία συνεκτική λύση για τις δυσνόητες πρακτικές που αντιμετωπίζουν οι καταναλωτές όταν προβαίνουν σε αναλήψεις από ATM, που ενέχουν μετατροπή νομισμάτων και καμία λύση που να παρέχει στον καταναλωτή τη δυνατότητα, μεταξύ άλλων και εμπράκτως, να κατανοεί και να ελέγχει πλήρως την κατάσταση.

Σε αυτή την προοπτική, η Επιτροπή θα πρέπει να επιταχύνει τις εργασίες της για να προωθήσει την αμοιβαία αναγνώριση και τη διαλειτουργικότητα των τεχνικών ψηφιακής αναγνώρισης, χωρίς να επηρεαστεί το επίπεδο ασφάλειας των υπαρχόντων συστημάτων ή η ικανότητά τους να πληρούν τις απαιτήσεις του πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Romana Tomc (PPE). – Spletno nakupovanje blaga pa tudi storitev se veča z dneva v dan. Potrošniki smo v zadnjem desetletju močno spremenili svoje nakupovalne navade, tako je pred dnevi se zgodilo na azijski črni petek, da so preko spleta na Alibabi zabeležili od 256.000 nakupov na sekundo.

Ko pa pridemo do področja finančnih storitev, imamo pa še vedno velike pomisleke. Poleg pomislekov pa nam to trgovanje preprečujejo tudi številke prepreke, recimo nepoznavanje zakonodaje v drugih državah, preglednost pri pretvorbi tujih valut, pravila pri varstvu potrošnikov, pa tudi tehnološke prepreke. Naš skupni cilj je enotni trg, zato podpiram vsa prizadevanja, da se mu čim bolj približamo tudi na področju finančnih storitev. Menim, da bi bila to tudi večja spodbuda na tem področju, ki bi znižala cene, zato pozdravljam ta akcijski načrt Komisije.

Marisa Matias (GUE/NGL). – Senhor Presidente, eu reconheço que o relator fez esforços para ter um relatório mais próximo das necessidades, mas não podemos acompanhar as decisões finais porque, como fomos falando ao longo das várias negociações, o problema dos serviços financeiros de retalho não é um problema de informação, seja ela sobre taxas ou divisas, não é um problema de transparência, não é apenas um problema de inclusão digital, nem é um problema de comunicação. O problema são os produtos em si mesmos, são aqueles a que as pessoas têm acesso no balcão do banco quando aí chegam.

Em Portugal, houve um conjunto de lesados do BES e muita gente sofreu por esses produtos mesmo. Continuamos a ter produtos estruturados, especulativos e esse é verdadeiramente o problema: é que as poupanças das pessoas possam ainda ser dedicadas ao casino da banca e não como poupanças, e, por isso, eu quero que a banca seja mais conservadora e que os produtos sejam muito mais simples. É disso que precisamos e é por essa razão que não podemos acompanhar o relator nesta sua proposta.

(Koniec zgłoszeń z sali)

Corina Crețu, *Member of the Commission*. – Mr President, I would like to congratulate Mr Ludvigsson on this report. I think it is a most welcome expression of Parliament's strong support for the deepening of the single market in retail financial services. We also think that a single market for retail financial services which can rely on innovative solutions is very welcome. To get there we need: first, to increase consumer trust and empower consumers; second, to reduce legal and regulatory obstacles for businesses when offering services across borders; and, third, to support digital innovation in financial services for the benefit of consumers.

We are moving fast to implement our Action Plan. At the beginning of 2018 we expect to come forward with a legislative proposal to lower the charges on all cross-border payments throughout the European Union, in particular for non-EU countries. To achieve this, we propose to expand the scope of the Cross-border Payments Regulation and we welcome your support on this. This is particularly important for our fellow citizens from countries which are outside the euro zone.

To support the provision of financial services across borders, we will also aim to facilitate the cross-border use of electronic identification. The reality is that more and more Europeans are living and working in an EU country that is not their own. Highly mobile citizens need a means of electronic identification, allowing banks to know their customers wherever they may reside in the European Union. We will bring together the required expertise on e-identification and anti-money laundering to make sure that providers of financial services can work with customers all over Europe.

Lower transaction costs and e-identification across borders are key to empowering consumers. It is a way to help them take advantage of the best financial services that are available all across the European Union. But we also need more market transparency. Therefore we will promote high quality standards of websites which allow to consumers to compare various offers. Moreover, we will investigate any barriers that may prevent consumers from switching to better offers. This will also put us in a better position to assess the possible benefits of additional European product regimes, as suggested in your report. Along the same lines, we will explore ways to facilitate access to loans across borders. We will also address in a more efficient manner the over-indebtedness of consumers linked to credit activities. We will seek to introduce common standards to assess the capacity to take out a loan. We will also reflect on the common principles for lending.

Thank you all for your interventions. This report and our discussion confirm that we share the same vision, namely that the European Union must ensure that all European cities have equal access to financial services of the highest quality. We should always remember that consumers are, first and foremost, citizens. This means that we need to put in place a framework capable of preventing any abusive or opaque practices. It also means providing innovative solutions to overcome any obstacle, whether legal or behavioural, that might unfairly hinder consumers. This is precisely what our Action Plan is about: achieving a single market in consumer financial services that is transparent, fair and innovative. The European Union cannot afford to lag behind on this matter.

Let me conclude by mentioning another key enabler of a deeper single market for financial services, FinTech. The Action Plan referred to our internal task force and the public consultation on FinTech. In early 2018 we will present the fruits of this work and table a FinTech Action Plan. It will offer a vision for a technology-driven and globally competitive financial sector.

Przewodniczący. – Dziękuję Pani Komisarz. Rozumiem, że sprawozdawca ma już odczucie pewnego sukcesu.

Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się we wtorek 14 listopada 2017 r.

Oświadczenia pisemne (art. 162)

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Il piano d'azione approntato dalla Commissione creazione di un mercato unico per i servizi finanziari al dettaglio viene presentato come un vantaggio per tutti i cittadini. Più che aumentare la concorrenza e la tutela degli investitori al dettaglio come auspica la relazione, però, il suddetto mercato andrà piuttosto a favorire la concentrazione e l'oligopolio dei grossi gruppi bancari «*too big to fail*» e ad amplificare i già insostenibili squilibri finanziari nell'area Euro. Non sono previste tutele effettive e sufficienti per i cittadini -tanto consumatori quanto piccoli investitori- che, invece di trarre benefici dall'iniziativa, rischiano così di essere messi in pericolo.

21. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dnia są jednogminutowe wystąpienia w znaczących kwestiach politycznych (art. 163 Regulaminu).

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – Señor presidente, en la madrugada del domingo 5 de noviembre hubo un terrible incendio en la fábrica de Ornuva en Ávila, y esta ha quedado completamente destruida. Ornuva es una multinacional irlandesa dedicada a los productos lácteos y que tiene una planta en el polígono industrial de Vicolozano.

Esta fatídica situación pone en riesgo el trabajo de 120 empleados y un gran número de ganaderos abulenses que suministran a esta factoría. Es urgente y prioritaria la reconstrucción de la planta en el menor tiempo posible y garantizar el salario y el empleo de los trabajadores. La Junta de Castilla y León ha reaccionado con urgencia y ha comprometido actuaciones bajo su ámbito competencial, pero la Unión debe y tiene que ayudar a través del programa operativo del Feader en su reconstrucción y con las iniciativas que ampara el Fondo Social Europeo para los trabajadores afectados.

Desde aquí quiero llamar la atención ante este terrible suceso que afecta a muchas familias abulenses y pedir la solidaridad de las instituciones europeas y, especialmente, la solidaridad de la Comisión.

Mihai Țurcanu (PPE). – Domnule președinte, stimați colegi, protestați față de măsurile confuze adoptate în plan fiscal de Guvernul României. Vreau să atrag atenția asupra instabilității economice și sociale determinate de Partidul Social Democrat.

Bulversarea sistemului de contribuții sociale și a impozitării veniturilor persoanelor fizice a reușit să nemulțumească deopotrivă sindicatele și patronatul. Șase milioane de contracte de muncă vor fi afectate de modificarea codului fiscal printr-o ordonanță de urgență a cărei constituționalitate este contestată.

Chiar și Comisia Europeană a avertizat săptămâna trecută că economia României ar fi afectată de politicile guvernamentale actuale. Conform prognozei Comisiei, România riscă un deficit bugetar îngrijorător în următorii ani, în pofida creșterii produsului intern brut pe baza consumului privat. Investițiile publice sunt sacrificate, iar investitorii străini îndepărtați de insecuritatea juridică.

Din păcate, incompetența guvernanților dăunează grav economiei românești.

John Howarth (S&D). – Mr President, nuclear fusion is the holy grail of energy research, with the potential to deliver the energy equivalent of 10 000 tons of coal from the atoms in this small bottle of water, and with no CO₂ emissions. Commercial fusion now has a realistic future but that is a future at risk because of Brexit. The UK Atomic Energy Authority operates the world's largest magnetic fusion experiment – the Joint European Torus (JET) – with scientists coming from all over Europe. This project is far too big for any one nation state alone. It is the classic example of the economies of scale we achieve through our European Union. This world-leading research facility is in my constituency and you cannot simply put it on a truck. I hope that Mr Barnier and Ms May are both listening. JET needs Europe, Europe needs JET and the UK's place is in Euratom.

Andrejs Mamikins (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Šodien pirms dažām stundām, atverot plenārsesiju, Parlamenta priekšsēdētājs Antonio Tajāni apsolīja nosūtīt protesta vēstuli Ukrainas prezidentam Petro Porošenko. Iemesls ir skaidrs — nesen pieņemtais Ukrainas Izglītības likums liedz nacionālajām minoritātēm Ukrainā saņemt vispārējo izglītību viņu dzimtajās valodās: slovāku, ungāru, poļu, grieķu, bulgāru. Bet īstenībā tas pats arī notiek dotajā brīdī Latvijā. Mazākumtautību skolās Latvijā mācās 28 % no visiem Latvijas skolēniem, un Latvijas ministrijas plāns paredz apmācību tikai latviešu valodā. Tas nozīmē skolu pakāpenisku likvidāciju.

Saskaņā ar aptauju, ko pasūtīja mūsu ministrija, tikai 2 % bērnu no mazākumtautību skolēniem atbalsta šāda veida reformu. Tikpat zems procents ir vecāku un skolotāju atbalstam.

Godātie kolēģi! Izrādās, ka Eiropas Savienībā veidojas vēl viena valdība, kas plāno apdraudēt Eiropas Savienības demokrātijas vērtības, lai sasniegtu savus savtīgos mērķus.

Mark Demesmaeker (ECR). – Wij gaan hier debatteren over de rechtsstaat in Malta en in Polen, over mensenrechten en democratie ver weg in Somalië, in Soedan en in Madagaskar. Maar Spanje en Catalonië, dat is blijkbaar taboe. Burgers begrijpen dat niet. Zij zien brutaal politiegeweld tegen Catalaanse kiezers. Zij zien dat leiders van een democratische, vreedzame burgerbeweging gevangengezet worden, dat leerkrachten worden vervolgd om de inhoud van hun lessen, dat verkozen politici in de cel belanden voor rebellie en dat er bedreigd wordt met straffen tot 30 jaar.

Burgers weten best wel dat dit niet strookt met de democratische principes, met de fundamentele rechten en vrijheden die we delen samen in de Europese Unie. De EU-leiders zwijgen, kijken weg, of erger nog, in het geval van Juncker: steunen de repressie. Geloof me, er komt een moment dat de geschiedenis hard zal oordelen over Juncker, over Tajani, over Timmermans enzovoort. Er horen geen politieke gevangenen te zijn en zeker niet in de Europese Unie. Wij mogen niet zwijgen. Ik ga niet zwijgen en niet rusten voor de politieke Catalaanse gevangenen worden vrijgelaten.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Mr President, today I want to denounce the situation of 10 Catalan political prisoners in Spanish jails, eight of them members of the Catalan government and two of them former Members of the European Parliament – Raül Romeva and Oriol Junqueras. They have been jailed without being condemned, and they risk four years in prison before trial with the Spanish justice. Their crime? To be loyal to a democratic mandate of the Catalan people. Two years ago, in 2015, pro-independence political parties won in Catalonia an absolute majority in the Catalan parliament thanks to two million votes, with the highest turn-out ever in our history: 77%.

Dear colleagues, let me remind you that to declare independence was not illegal. The Spanish tribunals also did not declare illegal in 2015 the electoral programme of pro-independence parties, so this is why we call for the immediate release of all Catalan prisoners so they can run in the elections next 21 December. *Llibertat presos catalans!*

Josu Juaristi Abaunz (GUE/NGL). – Señor presidente, con las querellas contra el Gobierno catalán y la Mesa del Parlamento se iniciaba una vía de criminalización de posiciones políticas sin precedentes, un régimen de excepción y represión.

La Comisión dirá que no puede interferir en el sistema judicial de un Estado miembro. Dirá que es un asunto interno. Pero ¿hasta cuándo podrá sostener esa respuesta? Siete miembros de un gobierno legítimo y dos líderes sociales han sido encarcelados, y su *president* y varios *consellers* están en Bruselas tras enfrentarse a una euroorden. ¿Así se solucionan los conflictos políticos en la Unión? ¿Permitirán que cada vez que al Estado español no le guste la posición política de un gobierno autonómico lo suspenda o encarcele porque es un asunto interno? No es un asunto interno. Es una opción política respaldada por ciudadanos que eligieron a un gobierno para que la cumpliera, y así lo ha hecho.

La Unión Europea tiene que afrontar este reto. El pueblo catalán no se va a rendir. Centenares de miles se manifestaron este sábado, y nosotros también exigimos, hoy aquí, libertad para los presos políticos.

Bodil Valero (Verts/ALE). – Herr talman! Varje land som är medlem i EU har införlivat Europakonventionen i sin lagstiftning och har en skyldighet att respektera alla medborgares rättigheter, även minoritetens. Gång efter annan ser vi dock att så inte sker, men EU har inga verktyg att faktiskt tvinga medlemmarna att respektera alla sina medborgare. Vi är emellertid inte bara nationella medborgare, utan vi är också unionsmedborgare, och unionen ska i all sin verksamhet respektera principen om jämlikhet mellan sina medborgare, som ska få lika uppmärksamhet från unionens institutioner, organ och byråer enligt artikel 9 i fördraget.

I dag har vi en djup och långvarig konflikt i ett av våra medlemsländer. Jag talar om Spanien. Det har resulterat i att folkvalda katalanska regeringsmedlemmar, bland annat före detta EU-parlamentariker, har häktats på obestämd tid för att de har genomfört det de har gått till val på – ett mandat som de fått av väljarna –, eftersom staten, EU-medlemmen, har vägrat all dialog och all förändring under många år. Det är i sådana lägen som unionsmedborgarskapet måste spela roll. Där staten brister kan EU träda in. I dag undrar katalanerna var EU är eller om det ens är lönt att vara med. Det är inte en intern fråga, utan det handlar om unionsmedborgare, och de ska inte sitta fängslade för sina idéer.

Gilles Lebreton (ENF). – Monsieur le Président, il y a tout juste deux ans, un terrible attentat terroriste ensanglantait Paris, le 13 novembre 2015. Je veux rendre hommage aux 130 personnes dont les vies ont été fauchées par Daech, ce jour-là.

Ce drame fait penser à ces quelques vers de Paul Verlaine dont on pourrait croire qu'ils ont été écrits pour en montrer l'horreur: «telle l'affreuse mort sur un dragon se montre, passant comme un tonnerre au milieu des humains, renversant, foudroyant, tout ce qu'elle rencontre, et tenant une faux dans ses livides mains.»

N'oublions jamais ce qui s'est passé, mais allumer des bougies et déclamer des poèmes ne suffit pas. Il faut prendre toutes les mesures nécessaires pour qu'un tel drame ne se reproduise jamais.

Écrasons le califat de Daech, renforçons nos services de renseignement et de sécurité, fermons les mosquées salafistes qui prêchent la haine et défendons sans faiblesse nos valeurs et notre identité contre le fondamentalisme islamiste.

Janusz Korwin-Mikke (NI). – Panie Przewodniczący! Wszyscy zauważają, że dobiega końca propaganda największego oszustwa w historii ludzkości, mianowicie globalnego ocieplenia. To, że wśród naukowców już ta teza o globalnym ociepleniu spowodowanym przez człowieka zaczyna się wycofywać, to jest jedna sprawa, natomiast ja się domagam, żeby Unia Europejska, która wydała ogromne pieniądze na tę walkę z globalnym ociepleniem, zrobiła śledztwo, kto czerpał korzyści finansowe z tej rzekomej walki z globalnym ociepleniem, kto decydował o wydaniu tych pieniędzy. Bo to są naprawdę ogromne pieniądze. A poza tym sądzę, że Unia Europejska musi być zniszczona. Dziękuję za uwagę.

Romana Tomc (PPE). – Ponosni smo, da je eden izmed največjih dosežkov Evropske unije prost pretok ljudi. Spodbujamo ga tudi z mnogimi podpornimi projekti, kar je seveda vidno tudi ob vsaki novi finančni perspektivi.

Tako za prihodnost držav članic kot za prihodnost Evrope pa je pomembno, da se vprašamo, kdo se v naše države priseljuje in kdo jih zapušča. Iz Slovenije se je v letu 2015 izselilo skoraj 15.000 ljudi, mnogo od teh mladih in izobraženih. Zaradi iskanja zaposlitve pa se je v Slovenijo preselilo nazaj vanjo nekaj več kot 5500 ljudi, vendar razmeroma nižje izobrazbe, od tega 3300 ljudi iz držav nečlanic Evropske unije.

Sprašujem se, s kakšnim razvojnim potencialom lahko takšne države kot je Slovenija še razpolagajo, in premalo se govori o begu možganov, ki bo zaznamoval našo prihodnost. To pomeni, da bo v prihodnje obstajala tudi Evropa dveh hitrosti.

Emilian Pavel (S&D). – Stimate doamnă comisar, stimați colegi, realizarea politicilor de coeziune reprezintă, în opinia mea, una dintre provocările majore ale Uniunii Europene. În același timp, aceste politici reprezintă și o oportunitate imensă de dezvoltare, de reducere a decalajelor și, în mod esențial, de bunăstare pentru oameni.

Pentru țara mea, România, chiar dacă gradul de absorbție poate cu siguranță să fie îmbunătățit, disponibilitatea fondurilor de coeziune este prioritară.

Este un fapt incontestabil că un procent ridicat din sumele alocate prin fondurile de coeziune se întoarce în țările așazise net contribuatoare sub forme diverse, precum achiziții de bunuri și servicii din acele state membre.

Din aceste motive consider că menținerea unui nivel ridicat al resurselor disponibile în cadrul acestor politici rămâne cu certitudine esențială și asta pentru toată lumea.

Vă invit, așadar, să folosim toate mijloacele pe care le avem pentru a susține în viitorul exercițiu bugetar un nivel al fondurilor de coeziune cel puțin egal cu cel de acum.

Marek Jurek (ECR). – W tym tygodniu minęło 100 lat od strasznej nocy, kiedy partia bolszewików przejęła władzę w Rosji. To był początek tego krwawego stulecia i mieliśmy prawo, żeby tego dnia rozległo się bardzo mocne „nigdy więcej”, które przypominałoby ten straszny wiek. Przede wszystkim prawo do naszej pamięci mają miliony ludzi zamordowanych, miliony ofiar, setki tysięcy ludzi, którzy stawiali opór komunizmowi i mają prawo do naszego hołdu, narody zniewolone, pół Europy na pół wieku wtrącone w niewolę. Niestety tego dnia nie słyszeliśmy takich mocnych deklaracji. Dobrze, że w tym tygodniu na sali tego Parlamentu odbędzie się debata na ten temat. Ale dopóki komunizm ze swoimi dążeniami, ze swoją nienawiścią do religii, do państwa narodowego, do rodziny nie zostanie definitywnie potępiony, świat nie będzie bezpieczny.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – Señor presidente, el Parlamento no puede juzgar a los jueces, pero los jueces tampoco pueden prohibir debates y procesar a diputados por plantearlos y votar en ellos. Tampoco deberían encarcelar a miembros de un Gobierno legítimo —siete en total, entre los que se encuentran mis queridos amigos y exdiputados Raúl Romeva y Oriol Junqueras— mediante decisiones duramente criticadas, por arbitrarias, por Amnistía Internacional. Esta degradación de la democracia es un asunto europeo.

El nacionalismo español debe asumir su diversidad, y cuando millones de catalanes llevan años reclamando sin éxito ser escuchados, reconocidos y respetados, organizar un referéndum no autorizado para superar el bloqueo es de lo más pacífico que puede hacerse. Reprimirlo a garrotazos y por la vía penal es tan inaceptable como inútil. Porque la política, una mediación como la que intentó el presidente vasco Iñigo Urkullu, es la única solución posible.

Por favor, señora Crețu, diríjase y envíe este mensaje al señor Juncker: Que se pongan las pilas. Ayuden a buscar soluciones y aprovechen que vascos y catalanes se implicaron desde el principio en el proyecto europeo, convencidos de que el federalismo, la libre adhesión, es más útil, constructivo y moderno para Europa que la unidad indisoluble de cualquier país.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL). – Señor presidente, uno de los máximos exponentes de la precariedad laboral se da en el sector agrario, situación que se agrava en el caso de las jornaleras.

En el campo asistimos a un retroceso de derechos, al incumplimiento sistemático de los convenios colectivos y, además, a cometer fraudes contra la Seguridad Social no pagando las cotizaciones sociales de las trabajadoras. Es el caso de las empresas Baena Franco y Agrícola Espino, de Andalucía. Ambas empresas se han servido de un sistema perverso, el de las peonadas, para cometer este fraude contra la Seguridad Social, contra las empresas que actúan legalmente y contra las trabajadoras.

El Ministerio de Empleo de España reconoce esta obligación de los empresarios y, sin embargo, sanciona a las trabajadoras, poniendo en riesgo su subsistencia cuando se produce el impago de las cotizaciones, como si fueran ellas las responsables, y mira hacia otro lado cuando tiene que actuar contra empresarios carentes de escrúpulos a los que da cobertura manteniendo este sistema.

Se tiene que poner fin a este fraude, y es muy sencillo. Hay que terminar con las peonadas. Esto lo viene reclamando la Plataforma de Afectados por el PER, cientos de mujeres de todas las edades que quieren tener una vida digna conseguida a través de su trabajo.

Josep-Maria Terricabras (Verts/ALE). – Señor presidente, hace dos días hubo en Barcelona la manifestación más extraordinaria que se ha producido en los últimos años y ayer hubo una gran manifestación en Bruselas. ¿Qué ocurre en Cataluña? Hay diez presos políticos en prisión preventiva, dos de ellos son dirigentes sociales reconocidamente pacifistas. El Gobierno catalán democráticamente elegido ha sido cesado, ocho de sus miembros en la cárcel, cinco en el exilio, miembros de la Mesa del Parlamento condenados a prisión preventiva, setecientos alcaldes demandados, maestros que deben acudir al juzgado por hablar de la brutalidad policial.

Se ha entrado en imprentas y semanarios sin permiso judicial, se han quebrado las garantías judiciales con la Audiencia Nacional asumiendo competencias que, por ley, no le corresponden. Se han convocado elecciones por quien no tiene la potestad de hacerlo y que mantiene a sus opositores en la cárcel. No es eso lo que querían los padres fundadores de la Unión, porque eso no debe suceder en un Estado democrático del siglo XXI; y no escandaliza a los líderes políticos, pero sí a los demócratas. ¡Qué vergüenza! *Shame on you!*

Michaela Šojdrová (PPE). – Mr President, this month we celebrate the anniversary of the end of the communist regime in Eastern Europe and the fall of the Berlin Wall. Last week we remembered the one-hundred-year anniversary of the Bolshevik takeover of power in Russia. The legacy of communist repression is still visible in our countries. That is why we need to make sure that the legacy of this criminal regime is presented in a relevant context. Against the background of these November anniversaries, I would like to touch on the issue of the House of European History and its exhibition, notably the part which concerns the 20th century. There are studies that suggest that this exhibition does not reflect the communist tyranny in Central and Eastern Europe. It does not even mention important events such as the Budapest Uprising or Prague Spring, or dissidents like Václav Havel and others. The European Parliament has some power over this institution, so we should push for changing the exhibition appropriately.

Alex Mayer (S&D). – Mr President, two months ago the headlines screamed of the crisis of cancellations at Ryanair. Yet I fear the calculation that Ryanair bosses made has paid off. Their profits are up, the negative publicity has subsided, the news agenda has moved on, and yet the misery for pilots continues.

I recently met Ryanair pilots at Stansted Airport and they told me of a climate of fear, scared that if they speak out Ryanair will move them to a far-flung base – Ryanair pilots who are self-employed and do not get sick pay, so they turn up to work ill. What price safety? It is literally only the time in the air that is paid, not taxiing on the tarmac, not weather or security delays. I heard of a pilot who was at work for 14 hours, but paid for under one hour. We cannot allow Ryanair to fly out of the news agenda so quickly. They need a turbulent ride until they end these employment practices which are unfair and wrong.

Ангел Джамбазки (ECR). – Г-н Председател, уважаема г-жо Комисар, уважаеми колеги, искам да Ви запозная със скандалното поведение на сръбските власти от тази събота и неделя. Те арестуваха медици, отишли на хуманитарна мисия в Западните български покрайнини, днес в територията на Република Сърбия. Може да си представите арест на лекари, на медици, които отиват, за да окажат безплатно хуманитарна медицинска помощ.

Нека напомня, Западните български покрайнини са окупирани незаконно през 1920 г. и оттогава там се провежда една политика на етническо прочистване, на геноцид. Нека напомня, че Република Сърбия претендира да бъде кандидат за член на Европейския съюз. Нека напомня, че тази държава играе двойна роля и двоен стандарт и се опитва да тъче на два стана, да играе на две сватби. Нека напомня, че това е меко казано неевропейско поведение – арестът на лекари, които са отишли да помагат на население, което няма достъп до здравеопазване.

Уважаеми колеги, поставям този въпрос на Вашето внимание, ще го представя на председателя на комисията по външни работи, на докладчика за напредъка на Сърбия, на докладчиците в сянка. Сърбия трябва да се научи да спазва европейските правила, ако иска да бъде част от Европейския съюз. Иначе ще получи вето от нас със сигурност.

Jasenko Selimovic (ALDE). – Mr President, the Commission's working programme for 2018 will very soon present Serbia and Montenegro as frontrunner candidates for EU membership. This is very good, but the question remains: What will happen in the region when Serbia goes forward and Kosovo does not? Will it ease tensions in Kosovo? In the case of Bosnia, what will happen? Will this move ease ethnic tensions in Bosnia or worsen them? The Balkans is a fragile region, with a history of war, genocide and nationalistic narratives. The decision to put forward two countries will be perceived in the rest of the region as a reward, despite the war and genocide which these countries' societies have now left behind. Even worse, it might be perceived as a new EU anti-Muslim policy. Therefore, I beg the Commission to include all the countries of the Western Balkans in the working programme. These countries are certainly at different levels, but all of them should be allowed to take some steps forward from where they are.

Marisa Matias (GUE/NGL). – Senhor Presidente, a Efaced Energia e a Efaced Engenharia e Sistemas, com sede no distrito do Porto, encontram-se num processo de reestruturação que prevê a eliminação de 409 postos de trabalho.

O grupo Efacec recebeu nos últimos cinco anos apoios do QREN no valor de 11 milhões de euros. Além disso, a informação financeira da empresa mostra que, face ao ano anterior, no último ano houve um aumento de eficiência em mais de 7 milhões de euros.

Estando em causa apoios comunitários, a Comissão Europeia não exige qualquer contrapartida? Não deveria estar a defender a manutenção dos postos de trabalho? No último dia 10, 250 trabalhadores fizeram greve e, no próximo dia 23 de novembro, voltarão a lutar pelos seus postos de trabalho. O papel da Comissão Europeia deveria ser apoiá-los e não financiar os seus despedimentos.

Senhora Comissária, quando é para atacar os direitos dos trabalhadores a Comissão Europeia não se tem esquecido de intervir.

Jordi Solé (Verts/ALE). – Señor presidente, durante esta semana, en este hemiciclo, vamos a debatir sobre el Estado de Derecho y la democracia en Estados miembros, como Malta o Polonia, y está bien que sea así. Es necesario que hagamos estos debates, porque no podemos permitir que estos principios y valores fundamentales se erosionen en cualquier parte de la Unión Europea.

Pero hay otra cosa que las instituciones europeas no se pueden permitir. Y es el uso de la doble moral y el uso de la doble vara de medir. Porque la realidad es que, en otro Estado miembro, en el Estado español, tenemos a ocho miembros del Gobierno legítimo de Cataluña en prisión, privados injustamente de libertad. No han cometido ningún crimen. No han robado. Lo único que han hecho es poner las urnas y dejarnos votar, y, además, el auto de la juez que les ha mandado a prisión es una auténtica patada al Estado de Derecho. Por lo tanto, miremos también lo que está pasando en el Estado español... *(El orador acaba su intervención en catalán.)*

Tomáš Zdechovský (PPE). – Pane předsedající, já bych chtěl upozornit na jeden z největších problémů, kterému v současné době spotřebitelé v Evropě čelí. Na trestnou činnost s ojetými automobily, zejména na stáčení kilometrů a podvody s historií vozidla.

Každý rok jsou miliony evropských zákazníků obětí nelegálních praktik s podvodnými kilometry. Za zmínku stojí, že průzkumy odhadují, že se jedná až o 30 % automobilů prodávaných na evropském trhu, přičemž škoda se vyšplhá až na 9,6 miliardy EUR ročně.

Je nezbytné zastavit tuto nelegální činnost a já opakovaně vyzývám Evropskou komisi, aby si toto téma vzala za své a tak, jako řeší dvojí kvalitu potravin, aby řešila i trestnou činnost spojenou s podvody na trhu s ojetými automobily.

Rory Palmer (S&D). – Mr President, tonight it will be 6° C in Calais, next week even colder, and the week after that even colder again. Imagine your children sleeping under a bit of plastic in those temperatures through a long, harsh winter, if indeed they can sleep at all. We are 42 days from Christmas, a time of compassion, goodwill and celebration, but for those kids it will be none of those things.

We know this is a challenge that is shared across Europe, but tonight I ask the UK Government to re-open the Dubs Amendment, to fill the places made available for some of those kids in desperate and dangerous circumstances and, in order to give those kids some hope for their future, to do so now before the long, harsh winter sets in.

Arne Gericke (ECR). – Herr Präsident! In Westkamerun beginnt gerade ein Genozid. Seit Ende 2016 eskaliert die Gewalt, getrieben von Präsident Biya und der Regierung. Der Konflikt hat sich weiter verschärft, als im Oktober mindestens 20 Demonstranten der englischsprachigen Minderheit bei der symbolischen Ausrufung der Republik Ambazonia durch Soldaten erschossen wurden: Ausnahmezustand, der Mobilfunkverkehr eingestellt, mehrere Dutzend Demonstranten verhaftet, insgesamt weit über hundert durch Militärgewalt Getötete. Ganz aktuell: dem katholischen Krankenhaus St. Martin de Porres in der Stadt Njinikom wurde die Lizenz entzogen. Dort wurden viele von Sicherheitskräften angeschossene Menschen behandelt. Rund 20 000 Anglophone flohen vor der Gewalt nach Nigeria.

Wir fordern ausdrücklich: Keine Gewalt gegen die englischsprachige Minderheit. Wir fordern eine klare Botschaft der EU, Frankreichs und Großbritanniens: Kein europäisches Land – besonders nicht alte Kolonialmächte –, darf die Verletzung von Menschenrechten verschulden!

Gemeinsam mit dem Landesverband der Freien Wähler in Hessen fordere ich einen Blauhelmeinsatz in der Region. Wir brauchen funktionierende Waffenausfuhrkontrollen und internationale Konzepte zum Schutz der Zivilbevölkerung in solchen Bürgerkriegsgebieten.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, θα κάνω μια αναφορά στο Λίβανο. Όλοι είμαστε γνώστες του τι τρέχει τις τελευταίες βδομάδες εκεί· υπάρχει πολύ μεγάλος κίνδυνος να δούμε έναν καινούργιο πόλεμο να ξεκινά, ισοδύναμο με τον πόλεμο που είδαμε στη Συρία. Γι' αυτό νομίζω ότι πρέπει να ενεργήσει η Επιτροπή, να μιλήσετε με την κυρία Mogherini και να δούμε πώς μπορούμε να προλάβουμε μια νέα έκρηξη καταστροφής σε αυτήν τη χώρα και σε όλη την γύρω περιοχή.

Φανταστείτε έναν πόλεμο με τη Χεζμπολάχ, το Ιράν, τη Σαουδική Αραβία, και δεν ξέρω ποιους άλλους οι οποίοι θα εμπλακούν. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει αυτή τη φορά να έρθει ουραγός και να προσπαθεί να βρει λύσεις στο ανθρωπιστικό πρόβλημα που θα προκύψει. Σας παρακαλώ να ενεργήσετε, με όσες δυνατότητες έχουμε, ούτως ώστε να συγκρατηθεί με διπλωματικά μέσα αυτός ο μεγάλος κίνδυνος, αυτή η μεγάλη πιθανότητα.

Deirdre Clune (PPE). – Mr President, last week those negotiating the Brexit agreement appeared to reach a stalemate and we now look to the summit next month and I hope that sufficient progress can be made there in order for the future arrangements between the UK and Europe to be agreed. We should remind ourselves at this time that this Parliament's resolution recognises the unique situation and the special circumstances on the island of Ireland, and that any solutions will have to be mindful of this, and that means protecting the Good Friday Agreement in all its parts.

The 1998 Good Friday Agreement, voted by people across the island of Ireland, was underpinned and was supported by the European Union. Now we have North-South cooperation on the island of Ireland in many areas, in more than a hundred areas in health, education, and environment, and we need that to continue. Northern Ireland needs to stay within the EU regulatory regime if that is to continue, and that means within the Customs Union or within the Single Market. I think we need to bear that in mind when we are looking again at the negotiations that will occur next month.

Julie Ward (S&D). – Mr President, the Conservative MP Chris Heaton-Harris, a former Member of this House and a Eurosceptic, recently wrote to UK university vice-chancellors asking for the names of professors who teach European affairs, with particular reference to Brexit. Ignoring the long tradition of academic freedom that universities consider crucial to their success, his letter asks for a copy of each university syllabus and any online lectures on Brexit.

Labour Members of the European Parliament wish to express our concern at what appears to be a deliberate attempt to intimidate academic institutions. While the government may have disowned Mr Heaton-Harris's actions, its failure to speak out more firmly about the behaviour of one of its own parliamentary whips displays a lack of commitment to ensuring space for free, open and informed debate in respect of politically contentious issues. Beyond reaffirming strongly that academic freedom is non-negotiable, we want to support universities teaching about all levels of our democracy, and reiterate that education is key in the functioning of a healthy society, in particular citizenship education.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, já bych chtěl upozornit na problém, který se týká menších obcí a měst, zejména v prstencích kolem hlavních měst. Týká se to jak České republiky, tak i Evropské unie. Tato menší města jsou dotčena obrovskými požadavky na infrastrukturu a dostupnost veřejných služeb. Mluvím o problému suburbanizace, jenž je důsledkem právě pohybu velkých skupin obyvatelstva z těch velkých měst do přilehlých oblastí, které vytváří tlak na místní a regionální správu.

Je důležité vyzvat Komisi, aby využívala opatření politiky soudržnosti k zastavení rostoucí emigrace z řídké osídlených regionů, v níž náležitá infrastruktura a dostatečná úroveň služeb chybí. Toto jsou základní podmínky pro udržení zejména rodin s dětmi a jsem rád, že tady sedí paní komisařka Crețuová, aby si můj příspěvek vyslechla.

Przewodniczący. – Zamykam debatę.

22. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal**23. Ridicarea ședinței**

(Posiedzenie zostało zamknięte o godz. 23.28)

—

Legenda simbolurilor utilizate

*	procedura de consultare
***	procedura de aprobare
***I	procedura legislativă ordinară, prima lectură
***II	procedura legislativă ordinară, a doua lectură
***III	procedura legislativă ordinară, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Abrevierile denumirilor comisiilor

AFET	Comisia pentru afaceri externe
DEVE	Comisia pentru dezvoltare
INTA	Comisia pentru comerț internațional
BUDG	Comisia pentru bugete
CONT	Comisia pentru control bugetar
ECON	Comisia pentru afaceri economice și monetare
EMPL	Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale
ENVI	Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară
ITRE	Comisia pentru industrie, cercetare și energie
IMCO	Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor
TRAN	Comisia pentru transport și turism
REGI	Comisia pentru dezvoltare regională
AGRI	Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală
PECH	Comisia pentru pescuit
CULT	Comisia pentru cultură și educație
JURI	Comisia pentru afaceri juridice
LIBE	Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne
AFCO	Comisia pentru afaceri constituționale
FEMM	Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe
PETI	Comisia pentru petiții
DROI	Subcomisia drepturile omului
SEDE	Subcomisia securitate și apărare

Abrevierile denumirilor grupurilor politice

PPE	Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat)
S&D	Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European
ECR	Grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni
ALDE	Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa
GUE/NGL	Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică
Verts/ALE	Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană
EFDD	Grupul Europa Libertății și Democrației Directe
ENF	Grupul Europa Națiunilor și Libertății
NI	Deputați neafiliați